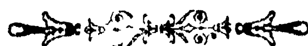
જીંદા કરામાત,

ઉર્ફે

ખજી-નયે અમલીયાત.

બનાવનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
મીર સૈયદઅલી બીન સૈયદ અમીરઅલી કાદરી

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું-**બીલીમોરા** ઢેગડી સ્ટ્રીટ

સુરત, જુની મુંબઇએકવાલા મકાનમા આવેલા **'દેશી મિત્ર'**
એ પ્રી પ્રેસમા **મગનલાલ કીકાભાઈએ** છાપી

સને, ૧૩૩૩ હીજરી — સને, ૧૯૧૫ ઇસવી
આવૃતી પહેલી, — નકલ ૨૦૦૦

કીંમત ૦-૧૨-૦.

દીબાચા.

જીંદા કરામાત,

ઉર્ફ

ખજી-નયે અમલીયાત.

સાહેબો, યે અમલીયાતકી કિતાબ મેને ઇસલીયે છપવાઇ, કે ઇસસે પેહલે મેરી બહોતસી કિતાબોંકો પબ-લીકને બડી કદ્ર, ઓર ઇજ્જતકી નિગાહસે દેખા હે. ઓર હજારોં શાયેકીન મેરી તાઝા તસનીફકી ખરીદારીકે હમેશા મુંતેઝર બને રેહતે હે.

પેહલે અયસે અમલીયાત, ઓર ઉસકે ભેદ, ઉસતાદ અપને શાગીરદોંકો બડી ખીદમતકે 'બાદ બતલાયા કરતે થે. આજ-કલ હરએક ઇલમકી કિતાબેં બાઝારસે ખરીદ કરકે, હર શખ્સ અપને ઘર બેઠે સીખનેકા આદી હો-ગયા હે. ઇસલીયે અકસર કિતાબ બનાને-વાલે ખુદકે ફાયદે કે લીયે, ઇધર ઉધરસે નકલ કરકે કિતાબ છપવા દેતે હેં. ઓર

અસલી બાતકા પતા નહીં લગાતે હેં. જીસસે પરહને-વાલેકો ફાયદે કે બદલે નુકસાન હોતા હે. ઇસલીયે ઇસ ઇલ્મકી ઓર કિતાબોંકી તરફસે લોગોંમે એતેબાર ઉઠ ગયા હે. લેકીન મેંને બહોતસી કલમી ઓર છપા હુઇ કિતાબોંસે તહકીક કરકે, ઓર બહોત લોગોંકી ખુશામદે ઓર ખીદમત કરકે, જો ચીજે હાસિલકી હેં, વોહ આપ સાહેબોંકે પેશે નઝર કીયા હુ. ઓર અમલીયાતકે કવાએદભી લીખખે ગયે હે કે જીસસે આમીલકો કામયાબી હોવે, ઓર લોગ અપના શોક પૂરા કર સકે

યે કિતાબ મેને બડી મેહનત ઓર તજવીજસે જમા કરકે લીખી હે અગર ઇસમે કીસીકો ફાયદા પહોચે, તો મુજ [illegible] કો ખેરસે યાદ કરે [illegible] કીસી જગા ખતા નઝર આવે, તો મુજકો મોઆફ કરે. ક્યુકે ખતા હર એક ઇનસાનસે હોતી હે

આખીર સબમે અર્ઝ કરતા હું, કે એક વકત ઇસ કિતાબમેંસે ઝરૂર તજરૂબા કરે, કયુ કે બગેર આજમાઇશકે કુછ હાસીલ નહોગા. લેકીન બેજા ફાયેદા ન-ઉઠાવે.

મુ० [illegible]ગોરા
હેગડીસ્ટ્રીટ.

રાકીમ દુઆગો.
મીર સૈયદઅલી કાદરી.

જીંદા કરામાત,

ઉર્ફ

ખઝી-નયે અમલીયાત.

બિસમીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

બાઅદ હમ્દો સલાતકે વાઝેહ હો, કે હર ઈલ્મ ઓર ફનમેં ઉસ્તાદકી ઝુરૂરત હે, બગેર ઉસ્તાદકે હરગીઝ મુબ-ત્તદી બહરા-યાબ નહીં હો-સકતા ખુસુસન ઇલમે અમ-લીયાતમેં તો વાજીબ હે, કે જબ ઈસકે સીખનેકા કસ્દ કર,- તો અવ્વલ કીસી ઉસ્તાદે કામીલસે તરીકે આમાલકે સીખે. ઓર ઇજાઝત હાસીલ કરે. જીસ તરેહસે મુરશીદ ઇરશાદ ફરમાતે હેં, ઉસી તરેહસે કરે જરા ફરક નહો. ઓર યે યકીન રખ્ખે, કે જો મુરશીદને ફરમાયા હે, વોહ સહી હે તો અપને દીલમે જરા શક નલાવે. ઓર ઉસકોહી બરહક સમઝે. તબ ઝુરૂર ફાયેદા કામીલ હોગા, ઓર ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકી મેહનત બરબાદ નહોગી, ઓર અગર બે-ઇજાઝત ઓર સાહેબે અમલકી તલકીન બ-ગયેર કોઇ

અમલ કીયા જાવે, તો કુછ ફાયેદા નહોગા. ઈસી સબબસે નાવાકીફ આદમી અમલ પઢકર રજઅતમેં ગીરફતાર હોજાતે હે, ઓર દીવાનોંકી તરેહ કુચા બ-કુચા મારે મારે ફીરતે હે. ફીર કોઇ ઇલાજ કારગર નહી હોતા હે.

તાસીરાત અસમાયે ઇલાહી હક હે. બાઝે મુનકેરીન તાસીરાતે અસમાયે હુસના ઓર આયાતે કુરઆની વ-ગયરા સે, ઇન્કાર કરતે હેં. ઓર ઉસકો ફેઅલે અબસ સમઝતે હે. ઓર કેહતે હે, કે ઇનમે કુછભી તાસીર નહીં. ઇસકે પઢનેસે કયા હોગા, હમકો તો ખુદાપર તવકકુલ હે. ઓર ઈન બાતોસે ઈઝહારે તવકકુલ કરતે હેં રાહે હકકો છોડકર ગુમરાહ હોગયે હે તરેહ તરેહકી અપની જાહીલાના તકરીરેં મીલાતે હે ઉન ગુમરાહોકો ખુદાયે તઆલા રાહે રાસ્ત દીખાવે. મુનકીરોંકે કુફ્ર તોડનેકો તાસીરાતકે સુબુતમેં ચહ દલીલે લીખખી જાતી હે

હક તઆલા અપને કલામે પાકમેં ઇરશાદ ફરમાતા હે, કે "**વ નોનઝ-ઝેલો મીનલ કુરઆને મા-હોવા શીફાઉન.**" યાને "હમ ઉતારતે હેં કુરઆનમેંસે, જીસસે લોગ શીફા પાવેં." ઓર હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા હે, કે "**મલ-લમ યસ તશફે બિલ-કુરઆને ફલા શીફા-અલ્લાહ.**" યાને જો કોઇ શીફા નઢુંઢે કુર-

આનસે, પસ નહીં શીફા દેગા ઉસકો અલ્લાહ. યાને ફીર કીસી ચીજસે ઉસકો શીફા નહોગી

અસહાબે કીરામ ઓર અવલીયાયે ઉઝ્ઝામને આયાતે કુરઆની, ઓર દુઆયેં પઢકર અકસર બીમારોં વ-ગયરા પર દમ કરતે થે. ઓર ઉલમાને ઇસ બારેમે બહોત કુછ લીખ્ખા હે. ઓર મશાયેખે ઉમ્મતે મોહંમદીયોંને આયાતે કુરઆનીસે સદહા કીસમકે અમલીયાત મુકર્રર કીયે હેં. ઉનકી જકાત દેનેકે તરીકે અપને મુરીદોંકો તાઅલીમ ફર-માયે હેં તો અયસે અમરે ઝાહીરસે ઇનકાર કરના નાદા-નીકા કામ હે. હર સાહીબે અકલ ઈસિસે માહીર હે કે ખાલીક જલ્લ શાનહુ ને, કોઇ ચીજ અયસી મખલુક નહીં કી, કે જીસમે કુછ તાસીર નહો. અસમાયે ઇલાહી, ઓર આયાતે કુરઆની, ઓર દુઆયે, કે જો પાક હે, ઉનમેં તાસીરેં ઝુરૂર હે, ઓર નફા ઓર નુકસાન બ-અયને મુશાહીદા હોતે હેં. ઓર કયામત તક યે સીલસીલા જારી રહેગા

હર અમરમેં તરકીબકો બડા દખલ હે, બ-ગયેર તર-કીબકે કોઇ ચીજ મોયસ્સર નહી હોતી, મસલન અતી-બ્બાને મરઝોંકે લીયે નુસખે દીયે ઓર ઉસકે ઇસ્તેમાલ કરનેકી તરકીબ, ઓર વક્ત બતા દીયે, ઉસ તરકીબકે સાથ ઇસ્તેમાલ કરનેસે મુફીદ હોતે હે. અગર કુછભી ઉસસે ખીલાફ

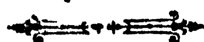
હુવા, તો કુછકા કુછ હો ગયા અગર કોઇ શખ્સ ના-વાકીફ બ-ગયેર પેહછાને મરઝકે, દવાકી તાસીરાત દેખકર કાઇ નુસખા બીલા સોચકે લીખ દેવે, તો ઉસકે ઈસ્તીમાલસે સીવાયે નુકસાનકે ફાયેદા નહોગા મસલ મશહુર હે, કે "નીમ હકીમ ખતરયે જાન" કોઇ મકાન યા કપડા યા ખાના બિદુન તરકીબકે તૈયાર નહી હો-સકતા હે અય-સાહી અમલ પઢને ઓર તાવીજ લીખનેમેં તરકીબ ઓર વક્ત મુકર્રર હે ઇસલીયે સુફીયોંને અમલીયાતમે વક્ત ઓર સબ તરકીબે બતાદીં, કે જીસસે અલમ કરનેવાલેકી મેહનત બરબાદ નહો જબ તરકીબે ખાસકે સાથ જો અમલ યા તાવીજ કીયા જાયેગા, તો ઝુરૂર ઉસકી તાસીર હોગી અગર યે કહા જાયે, કે હમને અમલ પઢે, ઓર તાવીજ લીખખે, લેકીન કુછભી તાસીર ન હુઇ, તો ઇસમેં અપનાહી કુસુર હે ના-વાકીફ લોગ બદ એતેકાદ હોકર તાઅને કરતે હે અગરચે ખુદાવદ તઆલાને સબ ઉમુરાતકો કે જો હુયે ઓર હોંગે, ઉનકો લોહે તકદીરમે લીખ દીયે હે, મગર યેહભી હુકમ ફરમાયા, કે "**ઉદ ઉની અસ તજીબ લકુમ.**" યાને મુજકો પુકારો કે પહોંચું તુમ્હારી પુકારકો આકીલકો ચાહીયે, કે તકદીરકે લીખે હુયે પર ગાફીલ ન રહે, અપને મતલબકો દરગાહે ઇલાહીમે અર્ઝ કરતા રહે, યકીન કરના ચાહીયે, કે દુઆ હો

યા દવા, બ-ગયેર હુકમે ઈલાહીકે અસર ઉસકા ઝાહીર નહીં હોતા. ચુનાંચે કલામે પાકમેં આયા હે, કે **"લા ત ત હરરકો જરરતુન, ઈલ્લા બે-ઈજ નીલ્લાહ"** યાને નહીં હીલતા કોઇ જરરા, મગર સાથ હુકમ અલ્લાહ કે કભી એક દવાસે ફાયેદા હોતા હે, ઓર કભી ઉસસે નુકસાન હોતા હે. નફા ઓર નુકસાન ખુદા કે ઇખત્યારમે હે. કીસીકો ઉસમે દખલ નહીં, અગર દુઆ ઓર દવાકી તાસીર ઝાહીર નહો, તો ખયાલ કરના ચાહીયે, કે મરઝીયે ઇલાહી યુંહી થી, ઓર ઈસીમેં બેહતરી હે. ઇનસાન બહોતસે કામોંકો અપને લીયે અછછા જાનતા હે, ઓર હકીકતમેં વોહ ઉસકે હકમેં બુરે હોતે હેં ઓર જીનકો બુરા જાનતા હે, વોહ ખુદાયે અલામકે ઇલ્મમે ઉસકે લીયે અછછે હેં. જયસા કે અલ્લાહ તઆલાને ફરમાયા હે, **"વ અસા અન તક-રેહુ શય-અન, વહોવા ખયરૂલ લકુમ, વ અસા અન તોહીબ્બુ શય-અંવ વહોવા શર રૂલ લકુમ."** યાને વોહ શાયદ તુમકો બુરી લગે, એક ચીજ ઓર બેહતર હો તુમકો, ઓર શાયદ તુમકો ખુશ લગે. એક ચીજ. ઓર વોહ બુરી હો તુમકો મશાયેખોને ચિલ્લોમેં બેઠના ઈખ્તયાર કીયા હે, ઓર તસવ્વુફકી કિતાબોંમેં ચિલ્લા કશી ઓર ગોશા-નશીનીકે અકસર ફવાયેદ લીખખે હેં. ઓર ઉસસે સદહા તરેહકે ભેદ ઝાહીરી ઓર બાતીની

માઅલુમ હોતે હેં. હમારે અરબાબે તરીકતને ઇસકો ઈખત્યાર કીયા હે, ઓર હજારોં ફ્વાયેદ હાસીલ કીયે હે.

બાબ પેહલા-અમલીયાતકે ચંદ કવાયેદ.

આમીલ યાને અમલ કરને-વાલેકો લાજીમ હે, કે પાબંદે સુમ ઓર સલાત રહે. યાને નમાઝ પઢે, ઓર રોઝે રખ્ખે. તાકે નફસે અમ્મારા જેર હો. ઓર કુવ્વતે બહામીયા દબી રહે ઓર અપને મજહબકે મોવાફીક યાદે ઇલાહીમેં મશગુલ રહે. કે જીસસે તબીઅત હર વકત નેક ખ્યાલકી તરફ મુતવજજા રહે.

અકલે હલાલ ઓર સીદકે મકાલ, યાને હલાલ ખાવે, ઓર સચ બોલે હદીસે શરીફમે આયા હે, કે ફરમાયા હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને કે પાક કરો ખાના અપના, તાકે દુઆ તુમ્હારી બહોત જલ્દ અલ્લાહ તઆલા અપની રહમતસે કુબુલ ફરમાવે ઓર હદીસે શરીફમે આયા હે, કે અગર એક લુકમા હરામકી રોજીસે કીસીકેં પેટમે જાતાહે, તો ચાલીસ રોજ તક ઉસકી દુઆ કુબુલ નહીં હોતી. ઓર દીલમેં સીયાહી આજાતી હે. આમીલકો વાજીબ હે, કે લુકમા હરામકા ન ખાયે. હરામકા લુકમા ખાનેસે સુસ્તી

પયદા હોતી હે, ઓર નીંદ ગાલીબ હોતી હે. જબ નીંદ ગાલીબ રહી, તો અમલમે ખામી આયેગી, ઓર મેહનત બરબાદ હોગી.

ઝુટ બોલનેસે પરહેજ કરે, જો કોઇ ઝુટ બોલતા હે, ઉસકી જબાનસે તાસીર જાતી રેહતી હે

અમલ શુરૂ કરનેકે અવ્વલ સદકા દેના બેહતર હે, કયુ કે મોહતાજોકા ખુશ હોના ખુદાકી ખુશનુદીકા બાએસ હે. ઓર રહમતે ઇલાહી જોશ કરતી હે ઓર મકસદકા દેનેવાલા અલ્લાહકા પ્યારા હોજાતા હે

અમલ શુરૂ કરનેકે અવ્વલ તર્ક કરના હયવાનાતે જલાલી, જમાલીકા ઝુરૂર હે જલાલી યે હે ગોશ્ત, મછલી, અંડા, વ-ગયરા. ઓર જમાલી યે હે. દુધ, દહી, મખ્ખન, ઘી, વ-ગયરા. ઓર મકરૂહાત યે હે. જયસે લસ્સન, પ્યાજ, હીંગ, યા જો ચીજ બદબુ-દાર હો, ઓર ડકારભી બદબુ-દાર ઉસસે આવે, કયુકે મલાયેકાકો ઈસસે નીહાયત નફરત હે હદીસે શરીફમેં વારીદ હે, કે ફરમાયા હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને કે, જો કોઇ ચીજ બદબુ-દાર ખાવે, વોહ હમારી મસજીદમે હાઝીર નહોવે કે ઉસકી બદબુસે મલાયેકાકો અજીયત હોતી હે જબ કોઈ શખ્સ અમલ પઢને બેઠતા હે, તો મોવક્કિલ ઉસકે હાઝીર હોતે હે. અગર ઉસકે મોંહસે પઢતે વકત બદબુ નીકલેગી, તો મોવક્કિલ

નીહાયત પરેશાન હોકર બદ-દુઆ કરેગે, તો પ્રાયદેકે બદલે નુકસાન હોગા-પસ અયસે અમલોંમે સીર્ફ મુગકી દાલ ઓર ખુશ્ક રોટી ખાના પડતી હે. ઓર બાઝ અમ-લોંમે જવકી રોટી સીર્ફ નમક ડાલકર ખાની પડતી હે. ઓર બાઝ અમલોમે તો યહાતક પાબદી હોતી હે, કે અપને હાથસે રોટી પકાની પડતી હે ઓર વોહભી બાવુઝુ પકાની પડતી હે

આમીલકો ચાહીયે, કે હમેશા પાક ઓર સાફ રહે, ઓર જબ અમલ પઢે, યા તાવીજ લીખે, તો ગુસલ કર લેવે, યા વુઝુ કરલેવે બ-ગયેર ઉસકે કભી અમલકા પઢના શુરૂ ન કરે ઓર ખ્યાલ રખ્ખે, કે હમેશા કપડે પાક ઓર સાફ રહે, કપડોકી પાકી બાતીનકી પાકી કરતી હે

જબ અમલ પઢનેકા કસ્દ કરે, તો અવ્વલ ગોશા-નશીનીકો ઈખત્યાર કરે ઓર અવ્વામ ઔરતે ઓર લડકોંસે અલગ રહે, તનહાઇ જગામે અમલ પઢનેસે બહોત તાસીર હોતી હે, ઓર જીસ મકાનમે બેઠે, વોહ જગા પાક ઓર સાફ હો ઓર ખુશબુસે વોહ મકાન મહકા રહે, ઓર મુસલ્લે યા ચટાઇ પર બેઠે, અગર જમીન પર બ-ગયેર ચટાઈકે બેઠે, તો બેહતર હે, કયુ કે ઇસમે આજીજી સાબીત હોતી હે ઓર આજીજી ખુદાકી જનાબમેં બહોત પસંદ હે, બેઠનેકી જગામે અંધેરા હો, તો બેહતર હે. પઢતે વકત કિબલેકી

તરફ મોંહ કરકે નમાઝકે કાઅદેમેં બેઠતે હેં, ઇસ તરેહ દો–ઝાનુ હોકે બેઠે

અમલીયાતમે વક્ત ઓર જગાકા તાઅ–લ્લુક ઝુરૂરી હે, યાને જીસ જગા પેહલે દીન વઝીફા શુરૂ કરે, ઉસી જગા મુદ્દત પુરી હોતે તક પઢા કરે ઓર પેહલે દીન જીસ વક્ત પઢના શુરૂ કરે, ઉસી વક્ત પર હરરોજ પઢા કરે. ઓર જીસ મુસલ્લે ઓર ચટાઇ પર પેહલે રોજ પઢે. ઉસીપર આખીર તક પઢે અયસા ન કરે, કે આજ ઘરમેં અમલ પઢા, તો કલ દરિયા કે, કીનારે ચલા ગયા પરસું કીસી બાગમે, યા ઉસસે અગલે રોજ કીસી મયદાનમે, યા અગર આજ સુબેહકો પઢા, તો કલ શામકે વક્ત પઢા અયસા પઢનેસે અમલ દુરૂસ્ત નહીં હોતા હે બાઝ ચીલ્લોંમે જહાં રાતકો અમલ પઢના પડતા હે, વહીં સોના પડતા હે, અયસે અમલ અપને ઘરકે કીસી પાકીઝા હુજરેમેં કરના ચાહીયે.

જબતક ચીલ્લા ફતેહ નહો, કુલ પરહેજોકી પાબન્દી લાઝીમ હે, નશાદાર શયકા હરગીજ હરગીજ ઇસ્તીમાલ ન કરે. મસલન ભંગ, ચરસ, ગાજા, મદક, ચન્ડુ, અફ્યુન, શરાબ, વગયરા. ઇન ચીજોકે સીવાયે ફેઅલે બદસેભી પરહેજ કરે. ઓર ચીલ્લા પુરા હોતે તક, ઔરતસે સોહબત કરનાભી બંદ રખ્ખે. ચીલ્લા પુરા હોનેકે બાદ, અમલકો હર-

રોજ બીલા--નાગા એક દફા પઢ લેના ઝુરૂર હે તાકે વીર્દ ઓર દૌરસે અમલ પર પુરા કબઝા હાસીલ રહે ઓર ઉસકી તાસીર ઘટને નપાવે કયુકે છોડ દેનેસે વીર્દે અમલકી તાસીરમે નુકસ આનેકા અદેશા હુવા કરતા હે.

અમલ પઢતે વકત મતલુબકા ખ્યાલ યાને તસવ્વુર ઓર અપની મુરાદકા ખ્યાલ પેશે નઝર રખખે જબતક મતલબ હાસીલ નહો, તબતક અપના ભેદ કીસીકો ન કહે.

બાઝે અમલોમે બુખુર, યાને ખુશબુબી જલાની પડની હે પસ તસખીર ઓર હુબકે લીયે સદલે સુફેદ, સદલે સુર્ખ, ઇલાયચી સુફેદ, કાપુર, ઉદ, અગર, ઇતરીયાત, ખુશબુકી બત્તી, યા ધુપ, વ–ગયરા ઓર કપડોકો મોઅત્તર કરના હો, તો કીસી સુફેદ રગકા ઈતર લગાવે, મસલન મોતીયા, ચમેલી, મોલસરી, કેવડા, કરના, સદલે સુફેદ વ–ગયરા ઓર બાઝોમે પોશાકકી પાબદી લાજીમી હુવા કરની હે. હુબ (મોહબ્બત) ઓર તસખીરકે લીયે સુફેદ પોશાક, યા કેસરી, યા જાફરાની રગકી પોશાક પેહને તસખીર (હુબ) યાને કીસીકો અપના તાબેદાર બનાના બાઝ અમલોમે સીર્ફ ઓઢી ચાદર ઓઢની પડતી હે ઓર વોહ એક લબી ચાદર લેકર આધી તલે બાંધે, ઓર આધી ઉપર ઓઢે. મગર સર ખુલ્લા રેહને દેવે.

તસખીર, યા મોહબ્બત, યા હુબકા નકશા–લીખનેકે

લીયે શાખે અનારે શીરીનકી કલમ બનાવે, ઓર જાફરાન યા કાજલકી સીયાહી બનાકર, ઉસમેં પાનીકે ઈવજ, ગુલાબ યા અરકે કેવડા ડાલકર ખુશબુદાર કરલે. અયસી સીયાહીકે લીખખે હુયે તાવીજ, અમુમન યાતો દરીયામે ડાલે જાતેહે, યા હવામે ઉડાયે જાતેહે યા પીલાયે જાતેહે. યા ફતીલે બનાકર જલાયેભી જાતે હે ઓર બાઝે અમલોંમેં એક પાકીઝા રીકાબીમે પાકીઝા રેત ભરકર શાખે અનારે શારીનસે નકશ લીખકર મીટાતે જાતે હે યાને પેહલે એક નકશ લીખખા, ફીર ઉસે મીટા દીયા ફીર દુસરા નકશ લીખખા, ઓર ઉસેભી મીટા દીયા ફીર તીસરા લીખખા, ફીર ઉસેભી મીટા દીયા, અલા હાઝલ કીયાસ, લીખતે ઓર મીટાતે જાતે હેં. હત્તાકે ઉસકી ગીનતી પુરી હોજાતી હે અયસે નકશ અમુમન યાને ખાસ કરકે સુબોહકે વકત, સુરજ નીકલનેકે પેહલે શુરૂ કીયે જાતે હેં. ઓર સબસે બહેતર જગા અયસે કામકે લીયે, દરીયાકા પાકીજા કીનારા હે.

હુબકે યાને મોહબ્બતકે લીયે જો અમલ શુરૂ કરે, તો જીન દીનોંમે ચાંદ બઢતા હો, ઉન દીનોમેં શુરૂ કરે. યાને પેહલે યા દુસરે હફતેમે શુરૂ કરે. ઓર ઇસ કામકે લીયે નીચે લીખખે હુયે દીન, ઓર વકત અચ્છે ગીને જાતેહે. પીર, બુધ, જુમઆ. વકતે સુબોહ ઓર શામ, ઓર રાત. ઓર અકસર અયસે અમલ યા દુસરે અમલ નવચંદી

જુમેરાત યાને જીસરોજ જુમેરાતભી હો, ઓર ઉસી દીન ચાંદ-રાતભી હો, ઉસકો નવચદી જુમેરાત કેહતે હેં, ઉસ રોજ અમલક શુરૂ કરના બેહતર હે અગર અયસા મોકા નબને, તો જુમેરાતસે શુરૂ કરે, બહાતસે અમલ ઈશાકી નમાઝ બાદ શુરૂ કીયે જાતે હે

જો અમલ જીન્નીયાત, યા હમઝાદકી દાઅવતકે હુવા કરતે હે ઉનમે અપને ગીર્દ હીસાર કરના પડતા હે. યાને અપને ગીર્દ કુડલ ખેચના પડતા હે વર ન ખૌફ હોતા હે. કયુ કે જીન યા મોવક્કિલ, સદમા પહોંચાવે. ઇસલીયે હીસાર કરના ઝુરૂર હે હીસાર કરનેકા તરીકા યે હે સુરએ અલહમ્દ, ઓર કુલહો વલ્લાહ, ઓર આયતુલ કુરસી, તીનોં તીન તીન બાર પરહ-કર, છુરી પર દમ કરે, અપને ગીર્દ લકીરકા કુડલ બનાવે, મગર ઇસ તરકીબસે કુડલ ખેચે, કે દોનો સીરે આપસમે મીલ જાવે. ઓર રાસતેમે કહી હલકા યાને કુડલ બિલકુલ ટુટને ન પાવે. બલકે અયસા ભી કરતે હે, કે દોનો સીરોકે મીલનેકે મકામ પર છુરી ગાડ દીયા કરતે હે, ઓર બાઝે નહીંભી ગાડતે, છુરીકો અપને પાસ રખ લેતે હે બાઝે સીધે હાથકી અંગુશ્તે શહાદત પર દમ કરકે, ઉસસે હલકા ખેંચતે હેં. અંગુઠેકે પાસ વાલી ઉંગલીકો અંગુશ્તે શહાદત કેહતે હેં. હલકેકે અંદર બાઝે પાકીજા કપડા યા મુસલ્લા

બીછાકર બેઠતે હે. બાઝે. લકડેકી ચોકી રખકર ઉસપર બેઠતે હે. બાઝે હલકેકે અંદર છુરી ઓર પાનીકા ભરા હુવા લોટા રખલેતે હેં. અલ-ગરઝ યે સબ બાતેં ઉસતાદકે બતાને પર મુન-હસર હે ઇજાઝત દેનેવાલા જીસ તરેહ બતાયે ઉસી તરેહ અમલ કરના ચાહીયે છુરી ઓર છડી, ઓર પાનીકા લોટા, યે તીનોં ચીજે અપને પાસ હલકેકે અંદર ઝુરૂર રખ્ખે,લોટા ઇસલીયે કે અગર પ્યાસ લગે, યા વુઝુ ટુટ જાયે, તો ફૌરન વુઝુ કરલે, છડી ઇસલીયે કે જંગલકા કોઈ જાનવર, મીસલે સાંપ, બીછ્છુ, ગીડર વ-ગયરા આ જાવે, તો છડીસે ઉસકો હડાવે ઓર છુરી ઇસલીયે, કે ઉસસે જીન ઓર બલીયાત જોર કરને નહીં પાતે, ઓર અલગ રેહતે હે

નકશકે અંદર તાલીબ ઓર મતલુબકે નામ લીખ્ખે, ફીર મતલુબકા લીખ્ખે અગર ઇસસે ઉલટા લીખેગા, તો તાસીર ઉલટી હોગી. ઓર બાઝે આમલીયાતમેં તાલીબ ઓર મતલુબ દોનોંકી વાલીદાકા નામ લીખના પડતા હે. અગર વાલીદાકા નામ માઅલુમ નહો, તો ઉસકી જગા અમ્મા હવ્વાકા નામ લીખ દેવે

આમીલકો ચાહીયે, કે જબ અમલકી થોડી તાસીર ઝાહીર હો, તો અમલકો ન છોડે બરાબર પઢતા રહે. અગર બીલકુલ અસર ઝાહીર નહો, તબભી તરક નકરે.

અકસર અયસા હોતા હૈં, કે બ-સબબ બે-એહતીયાતી, યા કીસી અમરકી ગફલતસે, અમલમે નુકસાન આજાતા હે. જબ તક પુરી પુરી સબ શરતેં અદા નહો, તો કુછ અસર ઝાહીર નહીં હોતા. મગર યે મેહનતભી બરબાદ નહીં હોગી. બલકે તાસીરે અમલમેં કુવ્વત જયાદા હોગી. આમીલકો લાજીમ હૈં, કે સાબીત કદમ રહે અગર એક ચીલ્લેમેં કામયાબ નહો, તો દુસરા ચીલ્લા શુરૂ કરે. ના ઉમ્મીદ નહોવે.

કીસી સાહેબે ઈજાઝતસે ઈજાઝત લેકર અમલ પરહેં. યુંહી સુની હુઈ બાતકો લે દોડના અછ્છા નહીં હોતા. બલકે નુકસાન હોતા હે

અમલીયાતમે ચદ ખુલાસોકી ઝુરૂરત હે. કયું કે અકસર લોગ ઉસસે ના-વાકીફ હે, વોહ જેલમે લીખખે જાતે હે.

આયતુલ કુરસી. યે હે—અલ્લાહો લા-ઇલાહા ઇલ્લા-હુ, અલ હૈયુલ કૈયુમ, લા તા ખુજુહો સિ-ન-તુવ વલા નોમ, લહુ માફીસ સમાવાતે વમા-ફીલ અરદે, મનઝલ લઝી યશ-ફઆ ઇન-દહુ ઇલ્લા બે-ઇજનેહ. યા અ-લમો મા બયના અયદી-હીમ વમા ખલ-ફહુમ, વલા યોહઇ તુના બે-શયઇમ મીન ઇલમીહી ઇલ્લા બે-માશાઆ, વસેઆ કુરસીયો-હુસ સમાવાતે વલ અંરદે, વલા યઉદોહુ હીફ-ઝોહોમા, વહો-વલ અલી-ઉલ અઝીમ.

નાદે અલી–યે હે.–નાદે અલી–યન્‌મઝ–હરલ અજા-યેબ, તજેદ–હો અવનન લકા ફીન નવાયેબ, કુલ્લો હમ-મીવ, વ ગમ્મીન, સયન–જલી બે–નુબુ વતેકા યા મોહંમદ, વબે વિલા–યતેકા યા અલી, યા અલી, યા અલી, અદરેક–ની.

દુરૂદ શરીફ, યે હે–અલ્લા હુમ્મા સલે અલા સૈયેદેના મોહંમદીવ, વ અલા આલે મોહમદીવ, વબારેક વ–સલ્લીમ.

ચાર કુલ–યાને સુરયે કુલયા ઐયો–હલ કાફેરૂન, ઓર ઓર સુરયે ઇખલાસ. યાને કુલહો વલ્લાહો અહદ, ઓર મઉ–જતેન, યાને સુરયે (ફલક) કુલ આઉજો બે રબ્બીલ ફલક. ઓર સુરયે (નાસ) કુલ આઉજો બે રબ્બીન નાસ. યે ચાર સુરતોંકો ચાર કુલ કેહતે હે.

હફ્તે કે સાત દીન હેં, ઉનકે નામ ફારસી ઓર ઉરદુ નીચે મુજબ હેં.

ફારસી નામ.	**ઉરદુ નામ.**
યક–શંબા	ઈતવાર.
દો–શબા.	પીર.
સે–શબા	મંગલ.
ચહાર–શબા.	બુધ.
પંજ–શબા.	જુમેરાત.
આદીના, યા જુમા.	જુમા.
હફતા.	શનીચર.

બાબ દુસરા—હુબ યાને મોહબ્બતકે અમલીયાત.

૧—જો કોઇ શખ્સ, કીસીકો અપને ઈશ્કમેં આશીક ઓર દીવાના બનાના ચાહે, તો શબે જુમાકો ઉરૂજ માહમે યાને શુરૂ મહીનેમે પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે હરરોજ ચાલીસ મરતબે પઢે. પઢતે વકત અવ્વલસે આખીર તક મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે ગોયા સામને મૌજુદ હે યે અમલ ચાલીસ રોજ તક ઈશાકી નમાઝકે બાદ, એક જગાપર દોજાનું બેઠકે પઢે ગોશ્ત વ-ગયરા ચીજોકા પરહેજ રખ્ખે. નિયત હરામકી ન રખ્ખે. અમલ યે હે—

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ—ઇલાહી બ-હકકે જીબ્રઇલ, વ મીકાઇલ, વ ઈસરાફીલ, વ તવરેતે મુસા, વ ઈંજીલે ઈસા, વ ફુરકાને મોહમ-મદર રસુલુલ્લાહ. સલ લલ્લાહો અ-લય-હે વ સલ્લમ.

૨—જો કોઇ ચાલીસ દીન તક, બાદ નમાઝે પંચ-ગાનાકે સુ-રયે યાસીનકો એકબાર સુફેદ મીરચકે ઉપર પઢકે જલાવે, તો મતલુબ અગર સો કોસકે ઉપર હોગા, તોભી બહોત જલ્દ હાઝીર હોગા. જલાતે વકત મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. ઓર ઉસકા નામ લેકર જલાવે.

૩–જો કોઇ ચાહે, કે ફુલાન શખ્સ આશીક ફુલાન શખ્સકા હો, તો સાત કીલેં લોહેકી એક ઉંગલીકે બરાબર લંબી લાવે, ઓર હરએક કીલ–પર એકબાર સુરયે યાસીનકો, બનિયતે મોહબ્બત પઢકર દમ કરે, ઓર કહે, કે "સોબતમ દીલોજાન ફુલાન બીન ફુલાન, બ–મોહબ્બતે ફુલાન બીન ફુલાન." ઓર બજાયે ફુલાનકે નામ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ઓર કીલોંકો ચુલ્હેમે ગાડે. ઓર આગ જલાવે, જબ કીલેં ગરમ હોંગી, તો મતલુબ દીવાના હોકર હાઝીર હોગા. લેકીન પેહલે સુરયે યાસીનકો અમલમેં લાના ચાહીયે. તબ યે અમલ કારગર હોગા.

૪–જો કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમે મુબ-તીલા કરે, તો ઇસ આયતકો આયતે મોહબ્બત કેહતે હેં. (૧૪) ચવદા મરતબે શબકો (રાતકો) પઢે. ઓર શીરીની ઓર મેવા, યા જો ચીજ કે મતલુબકો પસંદ હો, ઉસપર દમ કરે, ઓર જીસકો ખીલાયેગા, તો વોહ બેશક વોહ આશીક હો–જાયેગા. દુસરી તરકીબ યે હે, કે ઇસ આય-તકો હરરોજ ચાલીસ મરતબે શીરીની, યા ઓર કીસી ચીજ પર દમ કરે, જીસકો ખીલાયેગા, તો તરેહ તરેહકે ફાયદે ઉઠાયેગા, વોહ આયત યે હે.

યોહીબ્બુ નહુમ ક–હુબ્બીલ્લાહ, વલ લજીના આ–મનુ અશદદો હુબ્બન લીલ્લાહ.

૫ અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો 'અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરે, તો ચાહીયે, કે સુરયે યાસીનકો સાત રોજ તક, હરરોજ સાત મરતબે પઢકર, શીરીની પર દમ કીયા કરે. ઓર સાતવેં રોજ વોહ 'શીરીની કીસીકો ખીલાવે, તો ખાનેવાલા ખીલાને–વાલેસે મોહબ્બત કરેગા.

૬–અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરે, તો નવચંદી જુમેરાતસે યે અમલ શુરૂ કરે, ઓર હરરોજ ઈશાકી નમાઝકે બાદ ૧૦૧, વકત યે અમલ પઢે.

અલ્લા હુમ–મજ અલની, મહબુ–બન ફી કલબી, બ–હકકે યા બુદદુહ, યા બુદદુહ, યા બુદદુહ

ઉપર લીખ્ખા હુવા ઈસિમ પઢે, ઉસકે અવ્વલ ઓર આખીર, ગ્યારા ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. ૧૧ યા ૨૧ દીનમે મતલબ હાસીલ હોગા. પઢતે વકત મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે પરહેજ ગોશ્ત ઓર માહીકા કરે. ઓર હરામ ચીજોસે બચે

૭–અમલ શમસી–ઈસ અમલકે કમા લેનેસે આમીલ બા–રોઅબ હોજાતા હે ઓર ઉસકે ચેહરેસે હયબત ઝાહીર હોતી હે અગર કીસી મજલીસમે ચલા જાવે, તો સબ–પર ઉસકા રોઅબ છાજાતા હે ઓર સબ હાઝીરીન ઉસકી ઈજ્જત કરને લગતે હેં. ઓર ઉસકી આંખેં જલાલસે અયસી ભરી હુઇ હોતી હેં, કે કીસીકો ઉસકી તરફ નઝર ઉઠાકર, દેખનેકી હીમ્મત નહીં પડતી. અમલ ઇસ તરેહસે

કરે, યાને સુબોહકી નમાઝકે અવ્વલ, એક ઘંટા-ભર પેહલે મશરિક યાને પુરબકી તરફ મોંહ કરકે બેઠ-જાવે. દો-જાનું બેઠે, યા ચોકડી મારકર બેઠે, ઓર સુરજકી ટીકીયાકા તસવ્વુર યાને ખયાલ બાંધકર બેઠે. આધે ઘંટેકે બાદ અમલ ખતમ કરે. ઈસી તરેહ હરરોજ કીયા કરે. જબ ઇસ કદર તસવ્વુર હો-જાવે, કે હુજરેકે અંદર ગોયા સુરજકી ટીકીયા નઝર આને લગે, તબ અમલ દુરૂસ્ત જાને. ઓર ફીર ઉસ તસવ્વુરકો હદ તક પહોંચાવે. યાને ઈસ કદર પુખતા કરે, કે જબ જરાસા તસવ્વુર કીયા, કે ફૌરન સુરજકી ટીકીયા નમુદાર હુઇ. અગર ઈસકો રોજ જયાદા પુખતા કરેગા, તો અંધેરેમે તસવ્વુરકે સુરજસે ચાંદના હો-જાયેગા. અલ-ગરઝ ઇસ કદર પક્કા કરનેકે બાદ અમલ-પર હાવી હોગા. ફીર જીસ મજલીસમે જાવેગા, બા-રોઅબ હોગા અગરચે યે અમલ પુખતા હોજાવે, તોભી લાઝીમ હે, કે હરરોજ, યા તીસરે રોજ ઇસકા વીર્દ ઝુરૂર રખખે. એક ગોશેમે બેઠકે પરહે, વોહ ઇસમ યે હે

યા નુર, યા ઝુલ-જલાલે વલ ઇકરામ.

ઇસમ મજકુરકો આધે ઘંટે તક પઢા કરે. યે ઇસમ જલાલી હે. ઇસલીયે ઇસમેં તરકે હયવાનાત ઝુરૂરે કરે. યાને લહસન, પ્યાજ, હીગ, અંડે, મછલી, ગોશ્ત, દુધ, દહીં, મખખન, છાછ વગયરાકા પરહેજ રખખે. સીર્ફ દાલ

રોટી ખાવે, ઓર બા-વુઝુ રહે. અગર બદ પરહેજી કરેગા, તો નુકસાન હોગા. પરહેજ ચીલ્લા પુરા હોને તક કાયમ રખખે.

૮-જુમેરાતકે રોજ ઇશાકે વકત ગુસલ કરકે નયા લિબાસ પેહને, ઓર ખુશબુ લગાવે. ઓર ગ્યારા સો મરતબે દુરૂદ-શરીફ પઢકર, પેડોંકે ઉપર દમ કરે, પસ વોહ પેડોંમેસે જીસકો ખીલાવે, તો ખાનેવાલા ખીલાને-વાલેકે સાથ મોહબ્બત કરેગા.

૯-કોઇ શખ્સ ખાહ કીતનેહી ફાસીલે પર, હો, ઓર બિલકુલ અજ-નબી હો, અપની તરફ રૂજુ હોગા, ઓર મોહબ્બત કરેગા. ઉસકા જીસમ બે-કાબુ હોકર, આમીલકી તરફ ખીંચેગા. રૂહાની જીસમ પર અસર હોનેસે, બાકી જીસમ બે-હોશ હો-જાવેગા. વોહ અમલ યે હે.

મહબુબકા નામ એક સાફ કાગજ પર લીખકર, ઉસકો અપને બાયેં ઘુટને પર રખકર, ઉસકો ગઓરસે દેખતા રહે ઓર દીલમેં ઉસ શખ્સકી શકલકા ધ્યાન જમાવે ઓર ઉસ ખયાલી સુરતકે મોંહપર, ફુંક મારતા જાવે. યાને "લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ." પઢકર ફુંક મારતા જાવે. કભી આંખ બંદ કરલીયા કરે. મગર ઉસકા તસવ્વુર ન-છોડે. ઓર બરાબર નામ લેલેકર ફુંક મારતા રહે. ફીર સુરયે ઇખલાસ, યાને કુલહો વલ્લાહકી સારી સુરત

પઢે. લેકીન શકલકા ધ્યાન જરાભી દીલસે ન હટને પાવે. જબ ચંદ રોજ બાદ કાગજ પર, નામકે બદલે ઉસકી તસવીર નઝર આને લગે, તબ ઓર જોરસે ઉસકે મોંહ પર ફુંક મારે. યાને લા ઇલાહા ઇલ લૈલ્લાહ, પઢકર ફુંક મારે. ઓર અપની ખાહીશકો જોરસે ઝાહીર કરે, યે અમલભી રોજાના બીલા–નાગાહ કીસી ખીલવતકે કમરેમેં રાતકે પેહલે પેહરમેં કીયા કરે. જબકે મહબુબકોભી દીન ભરકે કામસે ફારીગ સમઝે.

યે તાકત જબ એક દફા હાસીલ હો–જાવે, તો ફીર હમેશાકે લીયે અમલ પક્કા હો–જાયેગા. ખુસુસન કમજોર ઔરતેં યા બચ્ચોં પર જ્યાદા અસર ડાલ સકતા હે. જો લોગ ઇસકો બુરે મતલબકે વાસતે કામમેં લાતે–હેં. વોહ આખીર જલીલ ઓર ખાર હોતે–હેં. અછછે મતલબકે લીયે કરના મુબાહ હે.

૧૦–યે અમલ કીસીકો તાબે કરનેકે લીયે બહોત પુર તાસીર હે. અમલ યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, કુલહો વલ્લાહો અહદ, અલા હુબ્બીહી, યા જીબ્રઇલો, અલ્લા–હુસ સમદ, અલ્લા હુબ્બીહી. યા મીકાઇલો, લમ યલીદ વલમ યુલદ, અલ્લા હુબ્બીહી. યા ઇસરાફીલો, વ–લમ યકુલ લહુ કોફોવન અહદ, અલ્લા હુબ્બીહી. યા ઇઝરા–ઇલો, બ–હકકે યા

બુદ્દુહુ, લીલ મુસખ્ખરાતે, મીન પુતુ-હાતીન નુકાત, અલ્લાહો ઈજ્જતેક

ઇસ અમલકો બ-રોજે ચહાર-શબા, યાને બુધકે રોજ, ફજરકી નમાઝકે બાદ સુરજ તુલુ હુયે બાદ, એક હજાર ઓર એકસો મરતબે પઢે અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ ૨૧ મરતબે પઢે. ઓર પઢતે વકત નામ મતલુબકા ઓર હાજત દીલમે રખ્ખે. બા વુઝુ પઢે. ઓર ૨૧ રોજ તક અમલ પઢે. પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે.

૧૧-હુબકે વાસતે યે અમલ પુર તાસીર હે. અમલ યે હે.

યા મુકલ્લેબુલ કુલુબ,કલ્લેબ કલબીહી (પુલાન બીનતે પુલાન) ઇલૈયા બ-હકકે યા બુદ્દુહુ, યા બુદ્દુહુ, યા બુદ્દુહુ

ઈસ અમલકો ૧૭ રોજ તક, ઇશાકી નમાઝકે બાદ ૩૩૧૩ મરતબે પઢે. અવ્વલ ઓર આખીરમે દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર પુલાનકી જાયે પર, ઉસ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે. હરામ કામોસે બચે

૧૨-અગર કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા, ઓર ફરમા-બરદાર કરના, ચાહે, તો શુરૂ માહમેં ઇતવારકે દીન બાદ અજ ઇશાકી નમાઝકે પાકીઝા કપડે લીબાસ પેહને. ઓર બા-વુઝુ કિબલે-રૂ દો-જાનુ બેઠકે અમલ શુરૂ કરે. પઢતે વકત ખુશબુદાર તેલકા ચિરાગ કોરે કોડીયેમેંસુલગા-કર

બેઠે, ઓર અપને પાસ લોહેકી સાત સુઈયાં ઓર સવા પાવ-સેર કાલી મીરચ રખ્ખે. ઓર ખુશબુભી જલાતા જાવે. અવ્વલ દુરૂદ શરીફ ગ્યારા બાર પઢકર હર મીરચ પર, નીચે લીખ્ખા હુવા ઇસમ ઓર સુરયે ફાતેહા, યાને અલ હમ્દકી સુરતકો ગ્યારા ગ્યારા મરતબે પઢકર, હરએક દાને પર દમ કરે. ઓર હર દાનેકો સુઇસે છેદે, ઓર ઉસ દાને-કો બત્તીકી લવ-પર જલાવે. દાનેમે છેદ કરતે વકત ઓર બત્તીપર જલાતે વકત અપના મતલુબ દસ્ત બસ્તા હાઝીર હે. ઓર મીરચમે છેદ કરતે વકત ઈશ્કકા તીર મતલુબકે કલે-જેમેં ચુભતા હે. ઓર જલાનેકે વકત મતલુબ ઇશ્કકી આગમેં જલ રહા હે. અયસા તસવ્વુર યાને ખ્યાલ કામીલ હોના ચાહીયે. હરરોજ ૪૧ દાને જલાને ચાહીયે. પેહલે રોજ ગ્યારા ગ્યારા મરતબે હર દાનેપર પઢકર દમ કરે. ઓર દુસરે રોજ પદરા પદરા મરતબે હર દાનેપર, ઓર તીસરે રોજ ઓન્નીસ ઓન્નીસ મરતબે હર દાનેપર, ઓર ચોથે રોજ તેઇસિ તેઇસિ બાર, ઓર પાચવે રોજ સત્તાઇસ બાર હર દાનેપર. ઇસ તરેહસે હરરોજ ચાર ચાર બાર બઢાતા જાવે, ઓર સતરા રોજ તક અમલ કરે. તો કામયાબ હોગા. લેકીન મતલુબકા ધ્યાન અમલ પઢતે વકત બરાબર હોગા, તો કારગર હોગા. વોહ અમલ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા યા મુસખ્ખેરો, મન ફીસ-સમાવાતે વલ અરદે મુસખ-ખેરા. અલ્લા હુમ્મા અલકે ઇશકી, ફી

કલમે (પુલાન બીનતે પુલાન) બ--હકકે બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ-હમદો લીલ્લાહે રબ્બીલ આ-લ-મીન, અર રહમા નીર રહીમ, માલેકે યવમીદ-દીન, ઇયાકા નાઅ-બુદો વ-ઈયાકા નસ્ત-ઇન, એહદે ્નસ સીરા-તલ મુસ્તકીમ, સીરા-તલ લઝીના અન અમતા અ-લય-હીમ વલદ દાલ્લીન. આમીન.

ઉપર જો અમલ લીખ્ખા હે, વોહ પરહે. મગર જહા (પુલાન બીનતે પુલાન) લીખ્ખા હે. વહા ઔરતકે લીયે હો, તો ઉસ ઔરતકા ઓર ઉસકી માકા નામ લેવે. ઓર અગર મરદકે વાસતે હો, તો ઉસ મરદ ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોતે તક, પરહેજ ગોશ્ત મછછીકા, ઓર ઝીના ઓર બુરે ફેઅલોંકા રખ્ખે. ઓર હલાલ રોઝીમેંસે ખાવે. કે ઉસસે તાસીર બહોત જલ્દ હોતી હે.

૧૩-મોહબ્બતકે વાસ્તે યે અમલ કરે, તો જીસકે વાસતે કરે, વોહ ઉસપર મેહરબાન હોવે. યાને "બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ." કો ૭૮૬ મરતબે બા-વુઝુ પઢકર, પાનીપર યા ઓર કીસી ચીજપર દમ કરે ઓર વો પાની ઉસકો પીનેકો દેવે, ઓર અગર કોઈ ચીજ હોવે, તો ઉસકો ખાનેકો દેવે, તો મેહરબાન હોવે

૧૪-મોહબ્બતકે લીયે ઇસ અમલકો ઇસ તરકીબસે પરહે. યાને ચાલીસ દાને ચનેકે લાવે. ઓર અમલકો

એકસો મરતબે પરહુ-કર, ઉન ચનોંકે ઉપર દમ કરે. ઓર આગમેં ડાલ દેવે. પરહતે વક્ત મોંહમેં શીરીની રખ લેવે. અમલ યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, ઈજા ઝુલઝે લતીલ અરદો, ઝીલ ઝા-લહા, વ ઝુલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, કલ્બો બદન વ જમી હુવારેજે (ફુલાન બીન પુલાન) વ અખ્ર-જતીલ અરદો અસકા-લહા, વ કાલલ ઈનસાનો મા-લહા. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હુવારેજે (પુલાન બીન પુલાન) યેવમા ઈજીં તોહદ-દેસો અખબા-રહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હુવા-રેજે (પુલાન બીન પુલાન) બે-અન્ના રબ્બકા અવહા-લહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હુવારેજે (પુલાન બીન પુલાન) યવમા ઇજીં યસ-દુરૂન નાસો અશતા તલ લે ય-રવ આમા-લહુમ, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હુવારેજે (પુલાન બીન પુલાન) ફ્મય યાઅ-મલ મીસકાલા જર રતીન ખય-રંઇ યરાહ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હુવારેજે (પુલાન બીન પુલાન) વ-મઇ યા-મલ મીસકાલા જર રતીન શર રઈ યરાહ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હુવારેજે (પુલાન બીન પુલાન)

ઉપર જો અમલ લીખ્ખા હે. વોહ બા-વુઝુ, મગ્રબ-કી નમાઝકે બાદ, ૧૦૦ મરતબે પરહ કર, ચનોંપર દમ

કરકે આગમે જલાવે. ઓર જહાં (પુલાન બીન પુલાન) લીખ્ખા હે, વહાં ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. યે અમલ તીન તીન દીન તક પરહે. અગર ઇસ મુદ્દતમેં કુછ તાસીર નઝર ન–આવે, તો સાત રોજ તક ઇસી તરેહ અમલ કરે. ઓર જીતને રોજ અમલ કરે, ઉતને રોજ પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછછીકા રખ્ખે. ઓર બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે.

૧૫– વાસ્તે મોહુબ્બતકે, ઉરૂજ માહમે યાને શુરૂ મહીનેમેં પેહલી જુમેરાતકો, ૨૧ દાને કાલી મીરચકે લાવે, ઓર હર દાને પર એક્કીસ એક્કીસ બાર ઈસ દુઆકો પરહે ઓર હર મરતબે નામ મતલુબકા ઉસકી માકે નામકે સાથ લેવે ઓર ફીર ઉન મીરચીઓંકો આગ પર જલાવે ઇસી તરેહ સાત દીન તક અમલ કરે, તો મતલુબ દીવાના–વાર હાઝીર હોગા વોહ દુઆ યે હે

યા મુકલ્લે–બલ કુલુબે વલ અબસાર, યા ખાલેકુલ લયલે વન–નહાર કલ્લેબો કલ–બહુ (પુલાન બીન પુલાન) ઇલૈયા.

યે અમલ મગરેબકી નમાઝ બાદ પરહે. ઓર પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે (પુલાન બીન પુલાન) કી જગા ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા, નામ લેવે.

૧૬–નમાઝે મોહુબ્બત–ઇસ નમાઝકો નમાઝે મોહબ્બત કેહતે હે. જો કોઈ વાસ્તે મોહુબ્બતકે પરહેગા, તો

કામયાબ હોગા. દો રકઆત નમાઝ પરહે નિયત નમાઝકી યે હે.

નિયત-નવય તો અન એોસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ તયને સલા-તલ મોહુબ્બતે, મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરી-ફતે અલ્લાહો અકબર.

ઉપર લીખી હુઇ નિયત કરકે દો રકઆત નમાઝ પરહે પેહલી રકઆતમે સુરયે અલ-હુમ્દકે બાદ, **વ ઈન નાહુ લે-હુબ્બીલ ખયરે લ-શદીદ**, એક સો એક બાર પરહે. એોર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ-હુમ્દકે બાદ, **સલામુન કવલુન મીન રબ્બીર રહીમ**, એકસો એક બાર પર હે. એોર બાદ સલામકે, ચાલીસ દાને પર, સાત સાત બાર ઈસ કલમેકો પરહ-કર, આગમે જલાવે એોર નામ મતલુબકા એોર ઉસકી માંકા લેતા જાવે. વોહ કલમા યે હે

લા ઈલાહા ઈલ લલ્લા, સોખતમ દીલે (પુલાન બીન પુલાન) મોહમદુર રસુલુલ્લા, બે-કરારશ કરદમ (પુલાન બીન પુલાન)

તરકીબ યે હે, કે શુરૂ મહીનેકી પેહલી જુમેરાતકો યે અમલ શુરૂ કરે એોર ૧૪ રોજ તક પરહે એોર ઇશાકી નમાઝ બાદ અમલ કરે. અમલ કરનેકી ખબર કીસીકો ન કરે. પરહેજ સીવાયે નમક એોર રોટીકે એોર ચીજ ન ખાવે. એોર જહાં (પુલાન બીન પુલાન) લીખ્ખા હે. વહાં મતલુબ એોર ઉસકી માંકા નામ લેવે.

૧૭–અગર કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરના ચાહે, તો શુરૂ માહમેં શબે જુમઆસે શુરૂ કરે, ઓર સાત રોજ તક અમલ કરે વોહ અમલ યે હે.

લા ઇલાહાકી ખાઇ, ઇલ લલ્લાકા કોટ, હઝરત અલીકી ચોકી, રસુલુલ્લાકી દુહાઈ, યા બડે પીર દસ્તગીર, ફુલાનકો ખેચ લા મેરે તીર.

ઉપર જો અમલ લીખ્ખા હે, યે નદ્દી યા તાલાબમેં ઘુટનોં બરાબર પાનીમેં ખડા હોકર ૧૦૧ બાર પરહે. ઓર પરહતે વકત બુખુર સીલગાતા રહે ઓર ફુલાનકી જગા મતલુબ ઓર ઉસકી માકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોવે ઇતને રોજ ગોશ્ત ઓર મછલીકા પરહેજ રખ્ખે.

૧૮–અગર કીસીકો અપને ઉપર મુબતીલા કરના મઝુર હો, તો ઇસ ઇસમકો કદ (ગુડ) યા મીસરી પર, ૧૦૧ મરતબે પરહકે દમ કરે ઓર ઉસકો ખીલાવે, તો ફરેફ્તા હોવે, બા–વુઝુ પરહે ઓર પરહતે વકત લોબાન યા અગર બત્તી જલાવે વોહ ઇસમ યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા રહ–માનો, યા રહીમ, બે–રહ–મતેકા યા અર હમુર રાહે–મીન.

અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ, તીન યા પાંચ યા સાત મરતબે પરહે. યે અમલ બાદ અજ નમાઝે સુ–

ઓહ, યા ઈશાકી નમાઝ બાદ કરે. નેક કામકે લીયે કરે, બુરે કામકે લીયે હરગીજ ન કરે.

૧૯–અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપની મોહબ્બતમેં દીવાના કરે, તો ચાહીયે, કે ઇસ સુરયે મોઅઝ–ઝમકો ઉપર શક્કરકે દમ કરકે ખીલાવે. તો ઇનશા અલ્લાહ ઉસકા ફરમાં–બરદાર હોગા. અગર ઉસકો અપને હાથસે ખીલા ન સકે, તો કીડીયોંકો ખીલાવે, વોહ સુરયે મોઅઝ–ઝમ યે હે.

અલમ તરા કયફા, બસ્તમ ખાબો ખુર (પુલાન બીન પુલાન) પૂઆલા રબ્બોકા બે–અસહા–બીલ ફીલે, અ-લમ યજ–અલ કય–દહુમ, બસ્તમ ખાબો ખુર (પુલાન બીન પુલાન) ફી તદલી લીંવ, વ અર સલા અલય–હીમ, તય–રન અબાબીલ, તરમી–હીમ બે હીજા રતીમ, મીન સીજજી–લીન ફ–જાઆ લહુમ કાઅસ–ફીમ માકુલ, બસ્તમ ખાબો આ-રામ (પુલાન બીન પુલાન)

પુલાન બીન પુલાનકી જગા, ઉસકા ઓર ઉસકી માકા નામ લેવે. ૧૦૧ મરતબે પરહકે દમ કરે.

૨૦–અગર કીસીકો અપને ઇશ્કમે મુબતીલા કરના ચાહે, તો યે અમલ એક ચીલ્લે તક કરે. ઓર શુરૂ માહ યાને ચાંદરાતસે શુરૂ કરે. રાતકો ગુસલ કરે, ઓર અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ ૨૧ મરતબે પરહે ઓર ૪૧ દાને કાલી મીરચકે લેવે. ઓર ઉપર હર મીરચકે નીચે

લીખ્ખા હુવા, અમલ, તીન તીન મરતબે પરહકે મીરચીયોં પર દમ કરે. ઓર ઉસી જગે આગમેં જલાવે. ઇનશા અલ્લાહ, હફ્તે અશારેમેં ઉસકી અસર હોગી, વોહ ઇસમ યે હે.

લા–ઇલાહા અયેસ, ઈલ–લલ્લા અન મલાયેસ, મોહમ-મદર રસુલુલ્લાહ, મુઝ બીન પુલાનેકો ચયેન નદેસ, ચયેન નદેસ.

(પુલાન)કી જગા ઉસકા ઓર ઉસકી માકા નામ લેવે. યે અમલ ચાલીસ રોજ તક કરે. પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછછીકા રખ્ખે હરામ કામોંસે દુર રહે.

૨૧–અગર કોઇ શખ્સ કીસીપર આશીક હોવે, ઓર હરગીજ ઉસસે મુલાકાત ન હોતી હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ ઇસમે આઝમકો સુબોહકે વકત, ઓર શામકે વકત, યાને સુબોહકી ઓર મગરેબકી નમાઝકે બાદ ૧૦૧ મરતબે પરહે અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર પઢતે વકત મતલુબકા ધ્યાન અયસા રખ્ખે, કે ગોયા રૂબરૂ ખડા હે. ઓર અપની આંખે બંદ રખ્ખે. ઓર અમલ તમામ હોતે તક મતલુબકા ધ્યાન અયસા રખ્ખે, કે ગોયા અપને રૂબરૂ ખડા હે. ઓર અપની આંખે બદ રખ્ખે. ઓર તમામ હોતે તક મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે એક હફ્તેમે બેશક માશુક ઉસકે તરફ રૂજુ કરેગા. ઓર લાઝીમ હે, કે બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે. ઓર ગોશ્ત ઓર મછછીકા પરહેજ કરે. અગર ઈસિ અમલકી પુરી જકાત અદા કરે તો મુનસીબ હે. યાને સવા

લાખ મરતબે ઇસ અમલકો પઢે, તો ઇસકા આમીલ હો જાયેગા. ઓર ફીર જબ ઝુરૂરત હો, તો તીન રોજ તક અમલકો ઉપર લીખ્ખી હુઇ શરતોં મુજબ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ, મતલબ હાસીલ હોગા. યે અમલ શુરૂ માહમેં જુમેરાતસે શુરૂ કરે. વોહ ઇસમ યે હે.

અલ હલીમો.

૨૨–વાસ્તે મોહબ્બત ઓર ઈખલાસ પયદા કરને ઇનસાન-કે, ઓર મર્દ ઓર ઔરતકે દરમ્યાન અગર આઝુર્દગી હોગઇ હો, ઓર હરગીજ એક દુસરેકે તરપ્ વોહ રૂજુ નકરે, તો ચાહીયે, કે એક પ્યાલા પાક ઓર સાફ લેવે. ઓર ઉસમેં શરબત તૈયાર કરે. ઓર ઉસ શરબતમેં ગુલાબ ઓર કેવડાભી ડાલે. લેકીન લાઝીમ હે, કે જુમેરાતકે રોજ શર-બત તૈયાર કરે. ઓર અસરકી નમાઝકે બાદ કિબલેકી તરપ્ બેઠકે, આંખેં અપની બંદ કરકે, તસવ્વુર યાને ખ્યાલ મતલુબકા કરે. ઓર ૧૪૦૦ મરતબે ઈસ ઈસ્મે મોઅઝ-ઝમકો પરહે. વોહ ઇસમ યે હે.

યા વદુદો.

જબ ચઉદાસો મરતબે, ઈસ ઈસમકો પુરા પરહે, તો બાદ પરહનેકે શરબતકે પ્યાલે–પર દમ કરે. ઓર ન્યાજ યાને પ્રાતેહા મોવક્કિલકે નામકી દેવે. ઓર વોહ શરબતકો ખુદ પીવે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇનશા અલ્લાહ, ઉસી રોજ મતલબ હાસીલ હોગા.

લેકીન હરગીજ મતલુબકે તરફ નઝર ઉઠાકે ન દેખે. ઔર ઉસસે બાત નકરે. ઔર અમલ પુરા કરે. ઇસી તરેહ યે અમલ તીન રોજ, યા સાત રોજ તક કરે. તો મતલુબ ઉસકા ફરમાં-બરદાર હોગા. અમલ જીતને રોજ પરહે, ઉતને રોજ તક પરહેજ ગોશ્ત ઔર મછછીકા રખ્ખે. ઔર બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે.

૨૩-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીસે તાઅલ્લુકે દોસ્તી યા મોહબ્બત હોવે. તો ચાહીયે, કે શુરૂ મહીનેમેં જુમેરાત, યા જુમઆકે રોજસે ઇસ અમલકો કરે. ઇસ તરતીબસે કે, ઈશાકી નમાઝ બાદ કિબલેકી તરફ મોં કરકે, દો જાનું બેઠે. ઔર અપની આંખેં બંદ કરકે. ગ્યારા મરતબે આયતુલ-કુરસી પરહે. બાદ એક હજાર ઔર દસ મરતબે ઇસ ઇસમે મોઅઝ-ઝમકો પરહે. ઔર મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. કે ગોયા અપને સામને હાથ બાંધે હુયે ખડા હે. જબ ઇસમ પુરા હો-જાવે, તો જીસકા ધ્યાન રખકે પઢતા હો. ઉસકો સામને ખડા હે. અયસા ખ્યાલ કરકે ઉસકે સીને પર દમ કરે. ઔર અપને દીલમેં ઇશારા કરે, કે મેરા તાબેદાર હોજા. અવ્વલ ઔર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઈસી તરેહ પંધરા રોજ તક પરહે. અગર મુમકીન હોવે, તો કોઇ ચીજકે ઉપર દમ કરકે, વોહ ચીજ મતલુબ તક પહોંચાવે, કે વોહ ઉસ ચીજકો ખાવે. ઈનશા અલ્લાહ, ફરમાં-બરદાર હોગા. અગર ઇસ ઇસમકી જકાત

દેના મંઝુર હો, તો ચાલીસ રોજ તક પરહે. ઓર હરરોજ હજાર હજાર મરતબે પરહે. લેકીન ચીલ્લા પુરા હોતે તક પરહેજ ઝુરૂર રખ્ખે. યે અમલ હુબકા ખુદકે લીયે, યા દુસરોંકે લીયે કરે, હરકોઇ સુરતસે કામ આતા હે. યાને હર ચીજકે ઉપર દમ કરકે ખાનેકે વાસતે દેવે, તો ઉસકા અસર ઝ્યાદા હોગા. ઓર જબ ચીલ્લા પુરા હોવે, તો શરબતકે ઉપર દમ કરકે, ફાતેહા હઝરત મોહંમદ સલ, કે નામકી દેવે. ઓર ખુદ વોહ શરબતકો પીવે. ઓર યે અમલકા વઝીફા હમેશા રખ્ખે. યાને હરરોજ ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે. તાકે અમલ અપને ઇખત્યારમેં રહે. વોહ અમલ યે હે.

યા મુકલ્લે-બુલ કુલુબ, કલ્લેબ કલબીહી (પુલાન બીન પુલાન) ઇલયા.

અગર મર્દકે વાસ્તે પરહે, તો કલબીહી ઇલૈયા, પરહે. ઓર અગર ઔરતકે વાસ્તે પરહે, તો કલબેહા ઇલૈયા પરહે. ઓર (પુલાન બીન પુલાન) કી જગા મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે.

૨૪-અગર કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરના ચાહે, તો ઇતવાર કે રોજ યા મંગલકે રોજ, હરકોઇ સુરતસે મુમકીન હો, ઇસ તરેહ, સુબોહકે બાદ યાને સુરજ નીકલને કે બાદ, દોનોં હાથકે નાખુન, ઓર દોનોં પાઉકે

નાખુન મતલુબકે, કોઇભી તરકીબસે પયદા કરે, કીસી હજામકી માઅરેફત, યા ઓર કીસીસે મંગવાવે. ઓર ઉસી વક્ત, લોબાન વ ગયરા ખુશબુ જલાવે. ઓર નામ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા ઓર અપના ઓર અપની માંકા નામ લેકર, **સુ–રયે, અલ–કારેઆ** કો સાત મરતબે પરહુકે. ઉન નાખુનોંકે ઉપર દમ કરે. ઓર પાક કપડેમે બાંધકર મીસ્લ તાવીજકે, અપને સીધે હાથકે બાજુપર બાંધે ઇનશા અલ્લાહ, મતલુબ મુતીઅ ઓર ફરમાં–બરદાર હોગા. લેકીન લાયેક હે, કે હરામ ફેઅલ ન કરે. કયુ કે અગર મતલુબસે સોહબત કરેગા, તો બાદ સોહબત કે દુશ્મન હો જાયેગા.

૨૫–અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમે બે કરાર કરે. તો ઇસ ઇસમકો ૧૦૧ મરતબે, ઇતવાર કે રોજ પઢકર શીરીનીકે ઉપર દમ કરે. ઓર મતલુબકો ખીલાવે, તો ઇનશા અલ્લાહ, મતલુબ આશીક ઓર બે–કરાર હોગા. વોહ ઇસમ યે હે

ફ સુબહા–નલ લઝી બે–યદેહી મલકુતો, કુલ્લે શય–ઈંવ વ ઇલય હે. તુર જઉન. વલા હવલા વલા કુવ્વતા, ઇલ્લા બીલ્લા–હીલ અલી ઇલ અઝીમ.

૨૬–અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાબેદાર દોસ્ત બનાવે, તો ઇસ આયતે શરીફકો હર રોજ હજાર એક મરતબે

પરહુ-કર, ઉપર શીરીનીકે યા ઉપર પુલોંકે દમ કરે. ઓર જીસકે સાથ દોસ્તી કરના મંઝુર હો, ઉસકો વોહ શીરીની ખીલાવે. ઓર અગર પુલ પર દમ કરે, તો વોહ પુલ ઉસકો સુંઘાવે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકા ફરમા-બરદાર હોગા. યે અમલ જુમરાત કે રોજ કરે. વોહ આયતે શરીફ યે હે.

વલ્લાહુલ મુસ્ત-આનો અલા મા-તસેફુન. યા રફીકો. યા શફીકો, નજ્જેની, મીન કુલ્લે દયકીન.

બાબ તીસરા-કઝાયે હાજાત ઓર હુસુલે મુરાદકે અમલીયાત.

૨૭-જબ કીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે. તો ઈસ અમલકો ઈશાકે વકત હર રોજ ૭૦ બાર પઢે. ચાલીસ રોજ તક બા-વુઝુ પઢે. વોહ અમલ યે હે.

યા હૈયો યા કૈયુમ, બ-હકકે લા ઈલાહા ઈલ્લા અનતા સુબહા-નકા ઇન્ની કુનતો મીનઝ ઝાલેમીન.

અમલ મજકુર પઢનેકે અવ્વલ યા આખીર, ગ્યારા ગ્યારા, મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે ઓર ઇસમ પુરા હોવે તબ જનાબે બારીમેં અપના મતલબ ઝાહીર કરે. ચીલ્લા પુરા હોતે તક, બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે. યાને ઝીના, શરાબ,

જુવા, ચોરી, વ-ગયરા, બુરોં ફેઅલોંસે અપનેકો બચાવે. ઓર ગોશ્ત ઓર મછછીસે પરહેજ કરે.

૨૮-હઝરત શાહ અહલુલ્લા રહ, ને રિસાલે ચાર બાબમે, લીખ્ખા હે, કે જો અમલ હુસુલે હર મતલબમેં, જલાલી હો યા જમાલી. હુકમમેં યાને ખાસીયતમેં કીબ્રીયતે અહમરકે હે. ઇસકો ઇસ્મે આઝમ શુમાર કીયા હે. વોહ અમલ યે હે.

લા ઇલાહા ઇલ્લા અનતા સુબહા-નકા, ઇન્ની કુનતો મીનઝ ઝાલેમીન.

હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા, કે યે દુઆ જીનનુન અલે, કી હે, મછલીકે પેટમે ફરમાઇથી. જો કોઇ મુસલમાન જીસ મતલબકે વાસ્તે ઇસ આયતકો પઢેગા, ઓર દુઆ કરેગા, તો કુબુલ હોગી. ઓર યે દુઆ નીહાયત મુજર્રીબ ઓર કમાલ સરીઉલ અસર હે. જીસ અમરમે ચાહે, ઇસ આયતસે દુઆ કરે. ઓર લીખ્ખા હે, કે હઝરત ઇમામ જાઅફર સાદીક રદી, ને ફરમાયા હે. કે જો કોઇ ઇસ આયતકે વસીલેસે જો કુછ દુઆ કરે, વોહ કુબુલ હોગી. મુજકો તાઅજ્જુબ આતા હે, ઉસ શખ્સકે વાસ્તે, કે વોહ દુઆ કરે ઓર કુબુલ નહો ! ઓર તરીકે ઇસકે ખતમકે બહોત હેં. લેકીન આસાન તર દો તરીકે હેં. એક યે હે, કે બારા દીન તક, વાસતે હાસીલ હોને મતલબકે, હરરોજ ઇશાકી નમાઝકે બાદ વા-વુઝુ બારા હજાર બાર પઢે. ઓર અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ ગ્યારા ગ્યારા મરતબે

પઢે. દુસરા તરીકા યે હે, કે એક લાખ ઓર પચીસ હજાર બાર પઢે. યાને હરરોજ સવાતીન હજાર મરતબે અમલ પઢે. ઓર ચીલ્લા પુરા હોતે તક, પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે. અમલ પઢતે વકત મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. ઓર અમલ ગીનતી મુજબ પઢે. બાદ સીજદેમેં જનાબે-બારીસે દુઆ માંગે.

૨૯—જીસ કીસીકો કોઇ હાજત પેશ આવે, તો શબે જુમઆકો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે. ઓર હર રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા (અલ હમ્દ) કે બાદ સુરયે ઇખલાસ (કુલહો વલ્લાહ) તીન બાર પઢે. ઓર બાદ સલામકે એક હજાર બાર ઇસ અમલકો પરહે. તો હાજત બર આવે. વોહ અમલ યે હૈ.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા બદીઉલ અજાયેબે બિલ્લ ખયેર, યા બદીઓ.

૩૦— જબ કીસીકો કોઇ મુશકીલ પેશ આવે, તો પાક જમીંપર ખડે હોકર, ચાર રકઆતકી નિયત નફીલકી બાંધે. ઓર હર રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા (અલ હમ્દ) ૪૧ બાર પઢકર, ફીર કોઇ ઓર સુરત પઢે. ઓર સલામકે બાદ સીજદેમે જાકર ૪૧ બાર, **યા કરીમો, યા રહમાનો, યા રહીમો.** કહે. ઓર ફીર અપના બાયાં રૂખસારા (ગાલ) જમીન પર રખ્ખે. ઓર ૪૧ બાર, **વ અ—ન—તીલ જુજુહો લીલ હૈઇલ કૈયુમ.** કહે. બાદ ઉસકે દાહના

(સીધા) રૂખસારા રખ્ખે. ઓર ૪૧ મરતબે **યા હૈયો યા કૈયુમ.** કહે. ફીર હાજત ખુદાસે માંગે. ઓર નીહાયત આજીજી કરે, તો ઉસકી મુશકીલ આસાન હોવે.

૩૧–જબ કીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે, તો બાદ નમાઝે સુબોહકે હરરોજ ૧૦૦૦ એક હજાર મરતબે કીબલા–રૂ બેઠકર વા–વુઝુ પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી મુરાદ હાસીલ હોગી, વોહ અમલ યે હે.

જુમઆકે રોજ—યા લા–ઈલાહા ઇલ્લા–હુ.

શબા યાને સનીચરકે રોજ–યા રહમાનો, યા રહીમો.

ઇતવારકે રોજ—યા વાહેદો યા અ–હ–દો.

પીરકે રોજ—યા સ–મ–દો, યા ફરદો.

મંગલકે રોજ—યા હૈયો, યા કૈયુમ.

બુધકે રોજ—યા હન્નાનો યા મન્નાન.

જુમેરાતકે રોજ—યા જલ જલાલે વલ ઇકરામ.

ઉપર લીખ્ખા હુવા અમલ, સાત રોજ તક પરહે. ઓર પરહતે વક્ત મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે ઓર અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ, તીન તીન મરતબે પરહે. ઓર હજાર મરતબે અમલ પરહે બાદ સીજદા કરકે જનાબે બારીમેં દુઆ માંગે. તો ઈનશા અલ્લાહ, દુઆ કુબુલ હોગી. સાત રોજ તક પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે. કે જીસસે તાસીર જયાદા હોગી. ઓર બુરે ફેઅલોંસે અપનેકો બચાવે.

૩૨–મનકુલ હે, કે જબ કીસીકો કોઇ હાજત પેશ આવે, તો દો રકઆત નમાઝ, ઈશાકી નમાઝ બાદ પર હે. ઉસ નમાઝકી નિયત ઈસ તરેહસે પરહે

નિયત–નવયતો અન ઓસલ્લેહા તસબીહા, ફાતે–મઝ ઝહરાયે, બીનતે હઝરત ખદી–જતીલ કુબરા, લ–નિદ બતીન, વ કુર બતીન, ઇલલ્લાહે તઆલા, મુત વજ જેહન, ઇલા જેહુતીલ કાઅ–બતીશ શરી–ફતે, અલ્લાહો અકબર.

ઉપર લીખખી હુઇ નિયત પરહ–કર રકઆત બાંધે. પેહલી ઓર દુસરી રકઆતમેં સુ–રયે અલ–હુમ્દકે બાદ, તીન તીન મરતબે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, પરહે. ઓર સલામકે બાદ, તીન બાર **અલ્લાહો અકબર**, કહે. ઓર ૩૩ મરતબે **સુબહા–નલ્લાહ**, ઓર ૩૩ બાર **અલ–હમદો લીલ્લાહ**. ઓર ૩૪ બાર, **અલ્લાહો અકબર**, પરહે. ઓર ફીર સીજદેમેં એક સો બાર, **યા મવલાયા, વ મવલા, ફાતે–મતા અગેસ–ની** પરહે. ફીર મુસલ્લે પર સીધા ગાલ રખકર ઓર ફીર બાયાં ગાલ રખકર, સો સો બાર, **યા મવલાયા, વ મવલા ફાતે–મતા, અગેસ–ની**, પરહે. ફીર હાથ ઉઠાકર ખુદાસે દુઆ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ, હાજત બર આવે.

૩૩–મનકુલ હે, કે જબ કીસીકો કોઇ હાજત પેશ આવે, તો શબે જુમઆકો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં સુરયે અલ–હુમ્દકે બાદ કુલયા એયોહલ

કાફેરૂનકી સુરત પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ–હમ્દકે બાદ, સુરયે ઈખલાસ, યાને કુલહો વલ્લાહકી સુરત દસ મરતબે પરહે. ઓર બાદ સલામકે સીજદેમે દસ મરતબે યે આયત પરહે. વોહ આયત યે હે.

રબ્બના આતેના, ફીદ દુન્યા હ–સ–નતંવ, વફીલ આખે–રતે હ–સ–નતવ, વકેના અજાબન નાર.

ફીર દસ મરતબે, **યા ગીયાસલ મુસ તગી–સીન, અગેસના,** પરહે. ઓર ફીર અપની હાજત કે લીયે દુઆ કરે. ફીર હજાર મરતબે, **યા રબ્બા,** કેહકર સર ઉઠાવે. ખુદાયે તઆલા હાજત બર લાવેગા.

૩૪–મનકુલ હે, કે જબ કીસીકો કોઇ હાજત પેશ આવે તો, સાત રોજ તક, હર રોજ બાદ નમાઝે પંજગાના કે એક સો મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે, તો બેશક ખુદાવંદ કરીમ હાજત ઉસકી બર લાવે. વોહ દુઆ યે હે,

યા હૈયો યા કૈયુમ, યા અલ્લાહ, યા ફરદો, યા વીતરો, યા રહીમો, યા વારેસો, યા વાહેદો, યા અ–હ–દો, યા સ–મ–દો, યા લમ યલીદ, વલમ યુલદ, વલમ યકુલ લહુ, કોફોવન અહદ.

ઉપર લીખ્ખી હુઇ દુઆ સાત રોજ પરહે. જુમેરાત–સે શુરૂ કરે.

૩૫–જબ કીસીકો કોઇ હાજત સખ્ત પેશ આવે, તો ઇશાકી નમાઝ બાદ કીબલા–રૂ બેઠકર, 'બા–વુઝુ ખુલ્લે સરસે સો મરતબે, **અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા, મોહમ–મદે, નીન–નબીઇલ ઉમ્મી.** ઓર ૭૮૬ બાર **બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.** ફીર સો મરતબે **અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહંમદે, નીન–નબીઇલ ઉમ્મી.** પરહ–કર, એક હજાર ચારસો બાર, **યા વહ–હાબ**, પરહે. ફીર બેઠકર, એક હજાર બાર, **યા રબ્બ**, પરહે. ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજ તક પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, હાજત બર આવે. પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછછીકા કરે.

૩૬–અગર કીસીકો કોઈ હાજત સખ્ત પેશ આવે, તો જીસ વકત નમાઝે ફરઝસે ફારીગ હો, તો ઉસી તરેહ બયઠા રહે. પાઉં મુસલ્લેસે હરગીજ ન ફીરાવે. ઓર કોસીસે બાત નકરે ઓર એકસો મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે. ઓર દુઆ માંગે. એક હફતે તક યે અમલ કરે. હાજત પુરી હોગી. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ તીન યા પાંચ પાંચ મરતબે પરહે. પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે. વોહ અમલ યે હે.

લા હવલા વલા કુવ્વતા, ઇલ્લા બિલ્લા–હીલ અલીઇલ અઝીમ. યા કાયેમો, યા દાયેમો, યા હેયો, યા કૈયુમ,

યા ફરદો, યા વિતરો, યા અ–હ–દો, યા સ–મ–દો, વસલ લલ્લાહો અલા મોહંમદીન વકદે હા–જતી.

૩૭–મનકુલ હે, કે જીસકો કોઇ હાજત પેશ આવે, તો ચાહીયે, કે બુધ, ઓર જુમેરાત, ઓર જુમઆકે રોજ યે તીન રોજ રોઝે રખ્ખે. ઓર જુમઆકે રોજ ગુસલ કરકે મસજીદમે જાવે, ઓર જો કુછ મુમકીન હો, વોહ સદકા દેવે ઓર જુમઆકી નમાઝ બાદ કીબલા–રૂ બેઠકર, યે દુઆ પરહે

અલ્લા હુમ્મા ઈન્ની અસ–અલોકા, બે–ઇસમેકા, બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. હોવલ લજી લા–ઈલાહા ઇલ્લા–હુ, આલેમુલ ગયબે, વશ–શહા–દતે, હોવર રહમા–નુર રહીમ. અસ અલોકા બે–ઇસમેકા, બીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ અલ્લાહો લા–ઈલાહા ઇલ્લાહુ, અલ હૈયુલ કૈયુમ લા તા ખુજુહો, સી–ન–તુવ વલા નોમ, લહુ માફીસ સમાવા તે વ મા ફીલ અરદે, મન-જલ લજી યશ–ફ્રઓ ઈન–દહુ ઇલ્લા બે–ઇજનેહ–યા–અ–લમો મા બયના અયદી–હીમ, વમા ખલ–ફ્હુમ, વ અસ–અલોકા બે ઇસમેકા, બીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ અલ–લજી અનતલ વુજુહો, લીલ હૈઇલ કૈયુમ, વ ખશે–અત લહુલ અસવાત, વ
વજે–લતીલ કુલુબો મન ખશ–યતેહ, અન તોસલ્લી અલા આલે મોહંમદીન, વ અન તકદી, હા–જતી.

ઈસ દુઆકો પરહુ-કર, અપની હાજતકા નામ લેવે, કે પુલાન મેરા મતલબ બર આવે, ઇનશા અલ્લાહુ, ઉસકી હાજત બર આવેગો.

૩૮-હરકોઈ હાજતકે વાસતે યે અમલ કરે, તો મુરાદ હાસીલ હોગી. વોહ અમલ યે હે.

યા રબ્બ.

ઉપર લીખ્ખે હુયે અમલકો, બાદ અજ નમાઝે ઈશાકે, બા-વુઝુ એક હજાર ઓરએક મરતબે કિબલેકે તરફ મોહ કરકે, ખડા હોકર, દોનોં હાથ સરસે ઉંચે કરકે, સીધે હાથમે તસ્બીહ લેવે, ઓર દોનો હાથ ઉંચે ઓર ફ્યલા-કર, મસજીદ યા કીસી કોઈ ઓર જગા, કે જહાં સરપર સાયા નહો, અયસી જગા ખડે હોકર, તીન દીન તક પરહે. યે અમલ શુરૂ માહમેં બુધ, જુમેરાત, ઓર જુમઆકે રોજ પરહે. ઓર તીન દીન તક રોઝા રખ્ખે. પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછછીકા રખ્ખે

૩૯-અગર કીસીકો કોઇ હાજત સખ્ત પેશ આવે, તો જુમઆકી રાતકો ઈશાકી નમાઝકે બાદ સાત મરતબે સુરયે યાસીન, પરહે. ઓર સવાબ ઉસકા ઉન સુલતાનોંકી અરવા-હોંકો બખશે, દુસરી જુમઆ નહોને પાવે, કે કામ ઉસકા ઇનશા અલ્લાહ બન આવે. નામ ઉન સુલાતાનોં કે યે હેં.
સુલતાન બા-યઝીદ બોસતામી, સુલતાન મોહમંદ સલાબત,

સુલતાન ઇસમાઇલ સામાની, સુલતાન સજર રાઝી, સુલતાન ઇબ્રાહીમ અદહમ, સુલતાન મોહુંમદ ગીઝનવી. યે સાત સુલતાનોંકી અરવાહોંકો સવાબ બખ્શ દેવે. બાદ દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર બાદ સલામકે સીજદેમેં, અલ્લાહુ તઆલાકી જનાબમેં દુઆ કરે, તો ઉસકી દુઆ મકબુલ હોગી. યે અમલ શુરૂ માહમેં કરે, અગર સાત રોજ તક યે અમલ કરેગા. તો મુનાસીબ હોગા.

બાબ ચોથા—રોજી રોજગારમેં તરકકી હોના.

૪૦—અગર કોઇ ચાહે, કે ઉસકે રોજગારમે જ્યાદતી હોવે, ઓર તંગ દસ્તી દુર હોવે, તો ઇસમકો સુબોહકી નમાઝકે બાદ, બા વુઝુ હરરોજ ૧૦૧ મરતબા પરહા કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ મુશ્કેલી દુર હોગી, ઇસ અમલમેં પરહેજ નહીં હે. વોહ અમલ યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા ફતતાહ, યા વહહાબ, યા કાદેર, યા રજાક, યા ગની, યા અઝીઝ. બે—રહ—મતેકા યા અર હમુર રાહેમીન.

૪૧–વાસ્તે જયાદા હોને રીજજકે. હરરોજ સુબોહકી, યા ઈશાકી નમાઝકે બાદ, ઇસ ઇસમકો ૫૦૦ પાનસો મરતબે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર ગ્યારા ગ્યારા મરતબે, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇસ અમલકા વીર્દ કાયેમ રખનેસે, તંગ દસ્તી, ઇનશા અલ્લાહ દુર હોગી. વોહ અમલ યે હે.

યા રજ્જાકો.

૪૨–જબ કોઇ શખ્સ કીસી સબબસે મોહતાજ હો–જાવે, તો સુબોહકી ઓર મગરેબકી નમાઝકે બાદ, ઇસ ઇસમકો બા–વુઝુ કીબલેકી તરફ મોંહ કરકે, દો–જાનું બેઠકે એકસો ઓગ્નીસ મરતબે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ ગ્યારા ગ્યારા મરતબે પરહે. ઇસ અમલકા વીર્દ જારી રખનેસે ઇનશા અલ્લાહ મોહતાજી દુર હોગી. વોહ અમલ યે હે. ઈસમેં પરહેજ નહીં હે.

યા લતીફો. એકસો ઓગ્નીસ મરતબે પરહે. બાદ, અલ્લાહો લતીફુન બે–ઇબાદીહી, યરઝોકો મઇં યશાઓ વહોવલ કવીઉલ અઝીઝ. ઇસ આયતે શરીફકોભી ૧૧૯ મરતબે પરહે.

૪૩–જો કોઇ શખ્સ મુફલીસ હોવે, તો શબે–બરાતકો યાને માહે શાઅબાનકી ૧૪ વીં રાતકો, ઇશાકી નમાઝ કે બાદ, એક હજાર બાર, યા રજ્જાકો, પરહે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી મોહતાજી દુર હોગી.

૪૩–જીસકો મુશ્કલીસી હોવે, તો સુબોહકી નમાઝકે બાદ, કીબલા–રૂ બેઠકે, બા–વુઝુ જુમઆકે રોજ, યા બાસેતો, એક હજાર ઓર એક મરતબે પરહે, તો ઈનશા અલ્લાહ, ઉસકી તંગ દસ્તી દુર હોગી. ઓર બેહતર હે, કે ઇસ અમલકા વીર્દ હરરોજ રખ્ખે. ઇસમેં કીસી તરેહકા પરહેજ નહીં હે.

૪૪–જો કોઇ શખ્સ વાસતે જયાદા હોને રીજકકે, ઇસ આયતકો હરરોજ, બાદ અજ નમાઝે સુબોહકે, કીબલા રૂ બેઠકે, બા–વુઝુ, એક હજાર ઓર એક મરતબે પરહે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકે રોજગારમેં બરકત હોગી વોહ આયત યે હે.

અલ્લાહો લતીફુન બે–ઈબાદીહી યરજોકો મઇ યશાઓ, વહો વલ કવીઉલ અઝીઝ.

૪૫–વાસતે દુર હોને મોહતાજી ઓર તગ દસ્તીકે, ઇસ અમલકો કરે, તો મુશ્કલીસી દુર હોગી. વોહ અમલ ઇસ તરેહ કરે, આફતાબ તુલુ હુયે બાદ, ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પર હે પેહલી રકઆતમેં બાદ અલ હમ્દકે, સુરયે વશ–શમ્સ પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે વલ–લયેલ, ઓર તીસરીમેં સુરયે વદદોહા, ઓર ચોથીમેં સુરયે અલમ નશરાહ પરહે. ઓર સલામ ફેરે, બાદ દુરૂદ શરીફ ૧૧ ગ્યારા મરતબે પરહે. બાદ ૧૫ મરતબે ઈજા જાઆ નસરૂલ્લાહકી સુરત પરહે. ઓર ઉસકે

બાદ પાનસો મરતબે, યા બાસેતો, પરહે. ફીર સીજદા કરે, ઓર હાથ મિસલ દુઆ માંગનેકે ઉપર લાયે, ઓર યે દુઆ પંધરા બાર પરહે. વોહ દુઆ યે હે. યા બાસેતુલ્લા–હુલ લજી, યબ–સોતુર રીઝકે લે–મઈ યશાઓ બે–ગયરે હીસાબ. પરહે. ઓર સર સીજદેસે ઉઠાકર, ગ્યારા બાર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજ તક કરે, ઓર અમલકો શુરૂ માહમેં જુમેરાતસે શુરૂ કરે, ઓર પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછ્છીકા રખ્ખે.

૪૬–નકલ હે, કે એક શખ્સ આં હઝરત સલ, કી ખીદમતમેં હાઝીર હુવા, ઓર અર્ઝ કીયા, કે યા હઝરત મેં મોહતાજ રેહતા હું. ઓર અહલો અયાલ કસરતસે રખતા–હું. કુછ ફરમાઇયે, કે ફાકા–કશી દુર હો. આં હઝરત સલ, ને ફરમાયા, કે જા, ઓર ચાલીસ રોજ તક, સુબોહકે વકત, દો રકઆત નમાઝ પરહ–કર, બારા મરતબે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, ઓર બારા મરતબે મુઝપર દુરૂદ ભેજ. ઓર આસમાનકી તરફ દમ કર, ઓર સો મરતબે યે આયત પઢ. વોહ આયત યે હે વ મઈ યત તકીલ્લાહા યજ–અલ–લહુ. મખ્રજંવ વ યરઝોક–હો, મીન હયસો લા–યહ–તસીબ, વ મઇ ય–ત વક્કલ અલલ્લાહે હફોવા હસબોહુ, ઇન નલ્લાહા બાલેગુલ અમરીહી, કદ જાઆ–લલ્લાહો લે–કુલ્લે શયઇન કદરા.

યે આયત ૫૯. ઓર આસમાનકી તરફ દમ કર, ઈસિ કદર તુજકો માલ મીલેગા, કે તેરે હીસાબસે બાહેર હોગા. ઉસ શખ્સને અયસાહી કીયા. બાદ ચાલીસ રોજકે, વોહ બહોત માલદાર હો-ગયા.

૪૭-વાસતે તંગી ઓર મુફલેસી દુર હોનેકે લીયે, યે અમલ કરે, યાને બાદ નમાઝે જુમઆકે, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, તીન બાર, ઓર **યા રહમાન** હજાર બાર. ઓર **યા રજ્જાક**, હજાર બાર, ઓર **યા વહહાબ**, હજાર બાર, ઓર દુસરી રકઆતમે બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ તીન બાર, ઓર **યા રહીમ**, હજાર બાર, પરહે. ઓર બાદ સલામકે તીન સો બાર દુરૂદ શરીફ પરહે. ખુદાયે તઆલા ગયેબસે રોજી અતા કરેગા

૪૮-અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકે રોજગારમે બરકત હોવે, ઓર તગી ઓર મોહતાજી દુર હોવે. તો બાદ હર નમાઝકે, ઈસિ આયતકો ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે ખુદાવંદ તાઆલા રોજીમેં કુશાદગી કરેગા. વોહ આયત યે હે.

ઈનિ નલ્લાહા હોવર રજ્જાકો, જુલ કુવ્વતીલ મતીન.

૪૯-વાસતે જયાદા હોને રીજકકે ચાહીએ, કે જુમઆકી શબકો, પાકીજા ઓર સાફ જગામેં તનહા કીબલા-રૂ બેઠકર, બા-વુઝુ એક હજાર મરતબે ઈસિમ પરહે. અવ્વલ ઓર

આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઈનિશા અલ્લાહ રોજગારમેં બરકત હોગી. વોહ અમલ યે હે.

અલ મોઅતી હો-વલ્લા.

૫૦-અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકી તંગી દુર હોવે. ઓર રોજી કુશાદા હોવે, તો ચાહીયે, કે ચાલીસ રોજ તક નદીકે કીનારે પર જાવે, ઓર વહાં હર રોજ તાજા ગુસલ કરે, ઓર ફીર કીબલા-રૂ બેઠકે, બીસ હજાર મરતબે, **અલ્લા હુસ સ-મ-દ**, પરહે. ઓર ગુસલ કરતે વકત ઓર પઢતે વકત કીસીસે બાત ન-કરે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. યે અમલ સુબોહકી નમાઝ બાદ કરે, ઓર હર નમાઝ કે બાદ એક હજાર મરતબે, **અલ્લા હુસ સ-મ-દ**, પરહે ઈનિશા અલ્લાહ રોજી કુશાદા હોગી. ચીલ્લા પુરા હોતે તક પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછ્છીકા કરે.

૫૧-બોસ્તાને અબુલ-લેસમેં હે, કે વાસ્તે જ્યાદા હોને બરકતે રોજગારકે. જુમઆકી રાતકો અવ્વલ કુછ સદકા દેવે બાદ ગોશએ તનહાઈમેં કિબલા-રૂ, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે અલહાકો, સો બાર, ઓર બાદ સલામકે ૭૦ બાર, **વ ઇન-દહુ મફાતી-હુલ ગયબે, લા યાઅ-લ-મોહા ઇલ્લા-હુ, વ યાઅ-લમો માફીલ બરરે વલ બહરે, વમા તસકોત મીંવ વ-ર કતીન, ઇલ્લા યાઅ-લ-મોહા વલા હબ્બ-**

તીન, ફીલ અરદે, વલા રતબીંવ વલા યાબેસીન, ઇલ્લા ફી કિતાબીન મુબીન. ઓર સાત બાર સુરયે ઈજા ઝુલઝે લતીલ અરદો, ઓર ૭૦ બાર, **યા ફતતાહો, યા વહહાબો,** પરહે ઓર નમાઝ તમામ હુયે બાદ, સીજદેમેં દુઆ કરે, તો ઈનશા અલ્લાહ, રોજગારમેં બરકત હોગી.

૫૨–અગર કોઈ ચાહે, કે મોહતાજી દુર હોવે. તો હમેશા નમાઝે પજગાનાકે બાદ, ઈસ દુઆકો ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે. તો હરગીજ મોહતાજ નહોવે. ઓર સબ મુશકીલે આસાન હોવેં, વોહ દુઆ યે હે

યા લતીફો, યા લતીફો, ઉલતુફ બે લુતફેકા, યા હલીમો, યા કરીમો, યા ગફુરો

૫૩–વાસતે જયાદા હોને રીજકકે, ઓર દુર હોને મુફ્લીસીકે યે અમલ કરે શુરૂ માહમે પીરકે રોજ શુરૂ કરે, ઓર અમલ વકત પઢનેકે, લોબાન, ઓર ઉદ, ઓર સદલ જલાવે પઢતે વકત મોહ પુરબકે તરફ કરકે પરહે અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે હર રોજ ઈશાકી નમાઝ બાદ, યા સુબોહકી નમાઝ બાદ, એક હજાર આઠસો સત્તર ૧૮૭૦ મરતબે પરહે. એક યા દો હફતેમે મુરાદ બર આયેગી, વોહ ઈસમે મોઅઝઝમ યે હે.

યા મુફતતેહ, ફતતેહ, બિલ ખયેર.

૫૪–વાસ્તે દુર હોને મોહતાજીકે, ઓર હર કામમેં સુહુલત ઓર આસાની હોનેકે લીયે. હરરોજ બાદ અજ સુબોહકી નમાઝકે, ૧૦૫ મરતબે, ઓર મગરેબકી નમાઝ બાદ, ૧૦૧ મરતબે, કિબલેકી તરફ રૂખ કરકે બેઠે. ઓર બા–વુઝુ પરહે. ઇનિશા–અલ્લાહ, ચંદ રોજમેં તંગ–દસ્તી દુર હોગી. અગર હરરોજ વીર્દકી તોર પર પરહે, તો કીસી તરેહકા પરહેજ નહીં હે. વોહ ઇસમે મુબારક યે હે.

અર રહમાન.

૫૫–અગર કીસીકો મોહતાજી સતાતી હો. ઓર રોજગાર વગયરાસે ગમગીન રેહતા હો, તો ઉસકો ચાહીએ કે નીચે લીખખે હુયે, ખુદાયે તઆલાકે તીન નામોંકો, તીન હજાર, ઓર એકસો બીસ મરતબે, દરમ્યાન અસર ઓર મગરેબકી નમાઝકે, હરરોજ બીલા–નાગાહ, આસમાનકે સાયેમે, યાને ખુલ્લી જગામે સર નંગા કરકે પરહે. યે અમલ ચાલીસ રોજ તક કરે. ઇનિશા અલ્લાહ, એક ચીલ્લેમેં માલદાર હો–જાએગા પરહેજ ગોસ્ત ઓર મછછીકા જુરૂર રખખે. કીબલેકે તરફ મોંહ કરકે બા–વુઝુ પરહે. યે અમલ હરકોઈ મતલબકે લીયે કરે, તો ઉસકા મકસુદ હાસીલ હોગા. વોહ અસમાયે બારે તઆલા યે હેં.

યા અલ્લાહ, યા રહમાનો, યા રહીમો.

૫૬–વાસ્તે દુર હોને મુફલીસીકે, ઓર હાસીલ હોને

હર કામકે, યે અમલ કરે. નીચે લીખ્ખે હુયે, ખુદાયે તઆલાકે દો મુબારક નામ, યાને, **યા અઝીઝો, યા લતીફો,** યે દોનોં એક સીફ્ત રખતે હેં, પેહલા ઈસિમ જલાલી હે. ઓર દુસરા જમાલી હે. પસ દોનોં ઈસિમોંકો બારા હજાર મરતબે, સુબોહકી નમાઝ બાદ, યા મગરેબકી નમાઝ બાદ, હરરોજ સર નગા કરકે, કીબલેકી તરફ મોંહ કરકે, બા-વુઝુ એક પાક ચાદર ગરદનમે ડાલકે, સાથ આજીઝીકે પરહે. ઓર ખતમ હુયે બાદ, જનાબે બારીમેં રોતા હુવા દુઆ માંગે-તો ઈનશા અલ્લાહ, બારા રોજકે અરસેમેં, દીની ઓર દુન્યવી મતાલીબ હાસીલ હોંગે. અગર એકહી જલસા યાને બેઠકમેં યે દોનોં ઈસિમોંકો, શામસે સુબહો તક, યા દુસરી શામ તક, નગે સર તનહા ઓર પાક જગામેં આસમાનકે સાયેમેં, યાને મકાનમેં નહીં. લેકીન ખુલ્લી જગામેં બેઠકે પરહે. તો બે-શક ઉસી રોજ મતલબ બર આયેગા. લેકીન એક લાખ ઓર પચીસ હજાર મરતબે, એકહી બેઠકમેં પરહના ચાહીયે. ઓર ઉપર લીખી હુઈ શરતોં મુજબ, બારા રોજ તક અમલ કરે. તો પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછલીકા ઝુરૂર કરે પરહતે વકત કીસીકે સાથ ગુફતગુ યાને બાત ન કરે. ઓર પાક સાફ કપડે પેહનકર અમલ પરહે. ઓર પઢતે વકત કપડોંમેં ખુશબુ લગાવે, ઓર ખુશબુ-દાર ચીજેં મીસલે લોબાન વ-ગયરા જલાવે.

બાબ પાંચવા—દુશ્મનકી બરબાદી ઓર હલાકી.

૫૭—અગર કોઈ ચાહે, કે દુશમન તબાહ ઓર ખરાબ હો–જાવે, તો ચ્રાહીયે, કે આખીર મહીનેમેં યે અમલ શુરૂ કરે, ઓર મંગલકે રોજસે શુરૂ કરે. ગ્યારા રોજ તક પરહે દો–પહેરકે વકત કબ્રસ્તાનમેં જાવે, ઓર દરમ્યાન દો પુરાની કબરોંકે બેઠકે, ઈસ અમલકો પાનસો મરતબે પરહે. ઓર બાદ ખતમ હોનેકે દુઆ માંગે, કે પુલાન બીન પુલાન, તબાહ હોવે. વોહ અમલ યેહે. યાને સુરયે તબ્બત યદા, કો, પાનસો મરતબે પરહે.

૫૮--જબ કોઈ શખ્સ નાહક સતાતા હો, યા ઈજા દેતા હો, તો ખત્મે **બિસમીલ્લા** કો, ઈસ તરેહ પર કરે, કે બાદ નમાઝે ઝોહરકે, **બિસ્મીલ્લા**, કો ૭૮૬ મરતબે પરહ–કર, બાદ ખતમકે યે દુઆ ૭૦ બાર પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

બિસમીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ, અલ–લજી, અ–ન–તીલ વુજીહો, વ ખ–શા–અત લહુલ અસવાત, વ જલ્લ–લત મીનહુલ કુલુબ, અન તોસલ્લી, વ તોસલ્લેમો, અલા સૈયદેના મોહંમદીન, વ આલીહી વ સહબીહી, વ અન તકદીયા હા–જતી, ફી હલાકે (પુલાન બીન પુલાન) યા

કાહેરો,, યા કહહારો, યા કાદેરો, યા મુક તદેરો, યા મુન તકીમો, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ.

ઓર બજાયે ફુલાનકે નામ ઉસ શખ્સકા લેવે, ઓર યે ખત્મ ગ્યારા રોજ તક પરહે. ઝાલીમકે હાથસે હક તઆલા નજાત દેગા.–યે અમલ આખીર માહમેં મગલકે રોજસે શુરૂ કરે.

૫૯–દુશ્મનકી તબાહી ઓર હલાકી કરના મંઝુર હો, તો મગલકે રોજ દો–પહેરકો, સર નંગા કરકે ગુસલ કરે, ઓર તનહા બેઠે ઓર મોંહ દકકનકી તરફ કરકે એકતાલીસ દાને રાઈકે અપને આગે રખખે. ઓર હર દાને પર એકતાલીસ બાર, સુરયે કૌસર, યાને ઈન્ના આતયના, પરહ–કર દમ કરે ઓર હોવલ અબતર, કે બાદ નામ ઉસ શખસકા ઓર ઉસકી માંકા લેવે ઈસ તરેહ તમામ દાનોપર દમ કરકે, વોહ દાને કીસી શખસકે હાથસે, દુશ્મનકે ઘરમેં ડલવા દેવે. યા ખુદ ડાલે. યે અમલ સાત રોજ તક કરે અગર સાત રોજમે અસર ન હોવે. તો ચઉદા રોજ અમલ તક કરે અગર ચઉદા રોજમેં પુરા અસર ન હોવે. તો એક્કીસ રોજ તક કરે.

૬૦–દુશ્મનકો બરબાદ કરનેકે લીયે, યે અમલ કરે, આખીર મહીનેમેં, ઈતવાર યા મંગલકે રોજ દો–પહેરકો. રાઈ, સરસોં, ઓર પુરાની કબરકી ખાક, યાને (મીટ્ટી) ચો–રાહેકી, યાને જહાં ચાર રાસ્તે મીલતે હોં, ઉસ રાસ્તેકી

મીટ્ટી લાવે, ઓર હરએક પર, સાત સાત મરતબે સુરયે તબ્બત યદા, બગેર બિસમીલ્લાકે પરહે. ઓર દમ કરે. ઓર દુશ્મનકા નામ લેતા જાવે. ઓર યે ચાર ચીજોંકો દુશ્મનકે મકાનમેં ડાલ દેવે. તો ઈનશા અલ્લાહ, વોહ મકાન વયરાના હો–જાયેગા.

૬૧–વાસતે તબાહ કરને દુશ્મનકે, યે અમલ કરે, યાને મંગલ કે રોજ, સાત મસજીદોકી ખાક એક પુડીયામેં એખીટટી કરકે લાવે, ઓર આધી રાતકો ગુસલ કરે, ઓર બસ્તીમેસે બાહેર કીસી શહીદકી કબરકે પાસ જાવે. ઓર વહા હઝરત સલ, કે નામકી ફાતેહા પરહે. ઓર બાદ ફાતે હાકે, દુગાના નમાઝે નફીલ, વાસતે તબાહી દુશ્મનકે, યા દરમ્યાન દો આદમીયોંમે, જુદાઈ હોનેકી નિયતસે પરહે. પેહલી રકઆતમે બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે ઈન્ના આતય ના ગ્યારા મરતબે પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં, બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે ઈન્ના અનઝલના, ગ્યારા મરતબે. પરહે. ઓર સુરયે ઈન્ના આતય–ના પુરી કરકે, હોવલ અબાતરકે બાદ દુશ્મનકા નામ લેવે, યા દો આદમીયોંકે દરમ્યાન દુશ્મની કરાના મંઝુર હો, તો ઉનકા નામ લેવે. બાદ સલામકે કબર કે પાસ જાકર, ખડા હોકે, ૭૦૭ સાતસો સાત મરતબે યે કલમા પરહે. વોહ યે હે.

લા ઇલાહ, લગાવે ઇલલ્લાહ, સુલગાવે મોહંમદ રસુલુલ્લાહ. (પુલાનેસે પુલાનેકો, યા પુલાનેકો.) જલાવે, જલાવે, જલાવે.

જહાં પુલાન લીખ્ખા હે, વહાં ઉસકા નામ લેવે. યે કલમા પરહે બાદ, મસજીદકી ખાકકે ઉપર દમ કરે, બાદ દોનોં હાથ કબર પર મારે. ઓર કહે કે, કે પુલાનેકો તબાહ કરો, યા પુલાનેસે પુલાનેકો જુદા કરો. તો તુમહારી ફાતેહા કરૂંગા. બાદ ઉસ ખાકકી સાત પુડીયાં બનાવે. ઓર અપને ઘર લાવે, સુબોહકો એક પુડીયા કીસીકે હાથસે, યા ખુદાકે હાથસે દુશ્મનકે ઘરમેં ડાલે, ઇસ તરેહ હરરોજ એક એક પુડીયા ડાલતા જાવે. ઓર દો પહેરકો દુશ્મનકે ઘર તરફ મોંહ કરકે, ઉપર લીખ્ખા હુવા કલમા ૧૦૧ મરતબે પરહ કર ફુંકે. ઇનશા અલ્લાહ દુશ્મન તબાહ હોગા.

બાબ છઠ્ઠા—હાકીમ ઓર ઝાલીમકા મેહરબાન હોના.

૬૨—અગર કોઇ અમીર યા હાકીમ, કીસીકે ઉપર ખફા હુવા હો, યા કીસીકો શેહર બદર કરદીયા હો. તો ચાહીયે, કે શુરૂ માહમેં જુમેરાતકે રોજ રોઝા રખ્ખે. ઓર

ગુસલ કરકે કપડે પાક ઓર સાફ પેહને. ઓર રોઝા ઇફતાર કીયે બાદ, તનહા બેઠકર બુખુરાત જલાવે. ઓર ઓર થોડે ચાંવલ ઓર દુધ પકાયે હુયે, અપને સામને રખ્ખે. ઓર ઉસમેંસે તીન રિકાબીયાં બનાવે. પેહલી રીકાબી પર આદમ મોવક્કિલકે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર દુસરી રીકાબી પર હઝરત સલ, કે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર તીસરી રીકાબી પર, બીબી ફાતીમા રદી, કે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર બારાસો મરતબે અસમાયે ઇલાહીકો પરહે. ઓર કોઇ ચીજ ગયેર હયવાની, યાને રોટી ઓર નમક ખા-કર સો રહે. ઓર દુધ ચાંવલકી દો રીકાબીયાં મસજીદમેં ભેજ દેવે ઓર એક રીકાબી કે જીસપર, બીબી ફાતીમા રદી, કી ફાતેહા દી હો, વોહ રીકાબીકે દુધ ચાંવલ લડકીયોંકો ખીલાવે. પસ સુબોહકો ઉસકી મુરાદ બર આયેગી. અગર એક રોજમેં મકસુદ બર ન આવે, તો દુસરે રોજ બગેર ચાંવલ પકાનેકે રોઝા રખ્ખે. ઓર પેહલે રોજ જીસ તરેહ પરહા થા, ઈસી તરેહ વઝીફા પરહે. ઓર બારા રોજ તક બગેર ચાંવલ પકાનેકે સીર્ફ રોઝા રખકે અમલ કરે. ઇનશા અલ્લાહ, અમીર ઓર હાકીમ, ઓર જીસકે લીયે પરહે. વોહ મેહ-રબાન હોવે. વોહ અમલ યે હે.

યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા અલી, યા વલી, યા દની, યા ગની.

ઉપર લીખ્ખા હુવા અમલ બારા રોજ પરહે. તો ઉતને રોજ પરહેજ તરકે હયવાનાત કરે,

૬૭--વાસ્તે મેહરબાન કરને હાકીમકે, યે અમલ તીન રોજ તક કરે. હર રોજ ગુસલ કરે, ઓર હજાર દાને ગીહુ કે લેવે, ઓર ઉસકો ધોડાલે. ઓર હરએક દાનેપર એક એક મરતબે પરહે ઓર દમ કરે, વોહ ઇસમ યે હે.

યા રહમાનો કુલ્લે શય–ઈન, વ રાહે -મહુ, યા રહમાનો. ઉપર લીખ્ખા હુવા અમલ બા--વુઝુ પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર તીન તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે ઓર એક કોરા મીટ્ટીકા બરતન લેવે, ઉસમે વોહ ગીહુંકે દાને ડાલતા જાવે, ઓર ઉસપર નયા સરપોશ બાંધે ઓર અદર પાક પાની ડાલકે જોશ દેવે. ઓર વયરાન કુવેમે વોહ બરતન, કે જીસમે ગીહુ ડાલે હો વોહ, ઓર ઉસપર સરપોશ બાધકર, ડાલ દેવે. ઇસ તરેહ તીન રોજ તક અમલ કરે પઢતે વકત જીસ હાકીમકે લીયે પરહે, ઉસકી સુરતકા ખ્યાલ દીલમે રખ્ખે

૬૪--અગર કોઇ, ઝાલીમ હાકીમકે ખૌફ્સે ડરતા હોવે તો ચાહીયે, કે જુમેરાતકે રોજ સુબોહકી નમાઝકે બાદ, થોડા રોગન યાને તેલ ખુશબુદાર લેવે. ઓર ઉસમે ઈતર થોડા મીલાવે. ઓર ઇન આયતોંકો ચાલીસ મરતબે પરહ કર, ઉસપર દમ કરે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ,

ચાને તીન તીન મરતબે પરહે. ઇસ તરેહ જુમઆકે રોજ તક, સાત રોજ તક પરહુ-કર, તેલકે ઉપર દમ કરે. ઓર ઉસ તેલમેંસે થોડા લેકર, અપને મોંહુપર મલકર, હાકીમકે સામને જાવે, તો વોહ મેહુરબાનીસે પેશ આયેગા, યે અમલ સાત રોજ તક કરે. ઓર પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે. આયતેં યે હેં.

બિસમીલ્લા હીર રહુમા નીર રહીમ. યા ઐયોહુન નબીયો ઇન્ના અરસલ--નાકા શાહેદવ, વ મુબશ-શેરવ વ નજીરા, વ દાયેયન ઇ-લલ્લાહે, બે--ઇજનીહી, વ સીરાજમ મુનીરા, વ બશ-શેરીલ મોઅમે--નીના, બે--અન્ના લહુમ મીનલ્લાહે ફ્દ-લન કબીરા. વલા તોતેઇલ કાફેરીના, વલ મુના ફેકીના, વ દાઆ આજાહુમ, વ તવક્કલ અ--લલ્લાહ, વ કફા--બીલ્લાહે વકીલા.

૬૫--અગર કીસીકે ઉપર કોઈ બોહતાન દેવે, ઓર વોહ કામ ઉસને ન કીયા હો, યા ઉસપર મુકદ્દમા અદાલતમેં હાકીમકે સામને ચલતા હો, યા મીરાસ ઉસકી છીન લી--ગઇ હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતે મોઅઝ--ઝમાકો ઉસ મોઆ-મીલે કા, ફૈયસલા હોતે તક, હરરોજ એક હજાર મરતબે સુબેહુકી નમાઝ બાદ, કિબલા--રૂ બેઠકર, બા--વુઝુ પરહે. વો આયત યે હે.

વ ઓફૂવ-વેદો અમરી ઇલલ્લાહ, ઇન-નલ્લાહા બસીરૂન બિલ ઈબાદ.

ઉપર લીખ્ખા હુવા અમલ હરરોજ એક હજાર મરતબે પરહા કરે. પરહેજ નહીં હે.

બાબ સાતવાં—ભાગે હુવે ઓર ગાયેબકા હાઝીર હોના.

૬૬—જબ કીસીકા કોઇ લડકા, યા અજીજ, યા દોસ્ત ગુમ હોજાવે, ઓર યે ન માઅલુમ હોવે, કે વોહ કહાં હે. ઓર ઉસકે હાલસે આગાહી નહો, કે જીંદા હે, યા મુરદા, તો ચાહીયે, કે બાદ નમાઝે ઇશાકે, એક હજાર ઓર એકસો મરતબે, **બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.** કો પરહકે સો રહે. તો ઉસકો ખાબમે દેખેગા. યા હાલ માઅલુમ હો-જાયેગા. અગર પેહલી રાતકો ખાબમે નદેખે, તો દુસરી રાતકો ફીર પરહે. ઇસી તરેહસે સાત રાતો તક પરહે. બર વકત અમલ પરહનેકે પાક ઓર સાફ લિબાસ પેહને. ઓર ખુશબુ જલાવે.

૬૭—અગર કોઇ શખ્સ ભાગ ગયા હો, ઓર આતા નહીં હો, તો હરરોજ ૧૧૯ મરતબે, **યા હફીઝો,** પરહે. ઓર યે આયત, **ઇન તકો મીસકાલા હબ્બતીમ, મીન**

ખર દલીન, ફ–ત–ફુન સખ–રતીન, અવ ફીસ-સમા-વાતે, અવ ફીલ અરદે, યાતે બેહીલ્લા. ઇન-નલ્લાહા લતીફુન ખબીર. ૧૧૯ મરતબે પરહે. બર વક્ત પઢનેકે ઉસકા તસવ્વુર કરે. એક ચીલ્લા પુરા હોતે તક, યે અમલ કરે. પરહેજ કુછ નહીં હે.

૯૮–જો કોઇ શખ્સ ગાયેબ હોજાવે, ઓર તલબ કરના ઉસકા મઝુર હોવે, તો હરરોજ સુબોહકી નમાઝમેં પેહલે દો રકઆત સુન્નત પરહે. બાદ કિબલા–રૂ બેઠકે સુરયે ફાતેહા યાને અલહમ્દકી સુરત. ૪૧ મરતબે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ તીન તીન મરતબે પરહે. પઢતે વક્ત ઉસકા ધ્યાન રખ્ખે. ફીર દો રકઆત ફરઝ પરહે. એ અમલ એક ચીલ્લા પુરા હોતે તક પરહે. ઇનશા અલ્લાહ, ચંદ રોજમેં હાઝીર હો–જાવેગા. પરહેજ કુછ નહીં હે.

૯૯–જો કોઈ ચાહે, કે ગાયેબકો ખાબમેં દેખે, ઓર એહવાલ ઉસકા માઅલુમ કરે, યા કોઈ ઓર અપના મત-લબ દર્યાફ્ત કરના મઝુર હો, તો યે અમલ બ-તોર ઇસ્તે-ખારાકે હે સદક દીલસે કરે અવ્વલપાક ઓર સાફ કપડે પેહને. ઓર વુઝુ કરે. ઓર કિબલા–રૂ હોકર, દાહની કરવટ પર લેટે. ઓર સુરયે અલ–હમ્દ, ઓર સુરયે વશ–શમ્સ, ઓર સુરયે વદ–દોહા, ઓર સુરયે વલ–લયેલ, ઓર સુરયે

અલમ નશરાહ, ઓર સુરયે વતતીન, ઓર સુરયે ઇખલાસ. યે સબ સુરતોંકો સાત મરતબે પરહે. ઓર બાદ ઉસકે ઇસ દુઆકો પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા અરેની, ફી મનામી, (કજા વ કજા.) **વજ-અલ મીન અમરી, ફ-ર જંવ, વ મખ્રજન, અરેની ફી મનામી. મસ તદલ્લા બીહી, ઇજાબા દાઅ-વતી.** ઓર બજાયે કજા વ કજાકે અપના મતલબ કહે. અગર પેહલી રાતમેં મુદ્આ માઅલુમ હોજાવે, તો બેહતર હે, વ ઇલ્લા સાત રાત તક, ઇસી તરેહ અમલ કરે. ઇનશા-અલ્લાહ, સાત રાતોંસે જયાદા ન પઢેગા, કે હાલ ખુલ જાવેગા.

૭૦–ગાયેબકે હાઝીર હોનેકે લીયે, મગરેબકી નમાઝ બાદ કિબલા-રૂ બેઠકે, હરરોજ ગ્યારા સો મરતબે, **સુરયે વદ-દોહા,** કો પરહે અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ, તીન તીન મરતબે પરહે ઓર પઢતે વકત ઉસકા તસવ્વુર કરે યે અમલ ૨૧ રોજ તક કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ગાયેબ હાઝીર હોગા ઇસમે કીસી કીસમકા પરહેજ નહી હે.

૭૧–અગર કીસી શખ્સકા ગુલામ, યા લોંડી, યા જાનવર ભાગા હો, ઓર દર્યાફ્ત કરના ઉસકા મંઝુર હો, કે કીસ સીમ્તકો ભાગા હે. પસ અગર હફ્તેકે દીન ભાગા હે, તો જાનીબે જુનુબ યા દક્ષનકે તલાશ કરના ચાહીયે.

ઓર અગર ઇતવારકે દીન ભાગા હે, તો જાનીએ મશરીક, યાને પુરબકે તલાશ કરે. અગર પીરકે દીન ભાગા હે. ઓર અગર મંગલકે દીન ભાગા હો, તો તરફ મશરીકકે ગયા હે. ઓર અગર બુધકે રોજ ભાગા હો, તો જાનીએ મગરીબ યાને પછ્છમકે પૂરાર હુવા હે. ઓર અગર જુમેરાતકે દીન ભાગ ગયા હો, તો જાનીએ પછ્છમકે તલાશ કરના ચાહીયે ઓર અગર જુમઆકે દીન ભાગા હો, તો તરફ દક્ષનકે ઢુંડે.

૭૨—અગર કોઇ બાહેર ચલા ગયા હો, ઓર ઉસકી ખબર નહીં મીલતી હો, ઓર દર્યાફ્ત કરના ઉસકા મઝુર હો, કે કીસ સીમ્તકો ભાગા હે. પસ અગર હફ્તેકે દીન ભાગા હે, તો જાનીએ જુનુબ યા દક્ષનકે તલાશ કરના ચાહીયે. ઓર અગર ઇતવારકે દીન ભાગા હે, તો જાનીએ મશરીક, યાને પુરબકે તલાશ કરે અગર પીરકે દીન ભાગા હો, તો તરફ શીમાલ યાને ઉત્તરકે ભાગા હે. ઓર અગર મંગલકે દીન ભાગા હો, તો તરપ્ મશરીકકે ગયા હે. ઓર અગર બુધકે રોજ ભાગા હો, તો જાનીએ મગરીબ યાને પછ્છમકે ફ્રાર હુવા હે. ઓર અગર જુમેરાતકે દીન ભાગા ગયા હો, તો જાનીએ પછ્છમકે તલાશ કરના ચાહીયે. ઓર અગર જુમઆકે દીન ભાગા હો, તો તરફ દક્ષનકે ઢુંડે.

૭૨–અગર કોઈ બાહેર ચલા ગયા હો, ઓર ઉસકી ખબર નહીં મીલતી હો, તો એક કાગજપર “બ હકકે

શેખ ફરીદ શકર ગંજ" લીખુકર કાગજકો પથ્થરકે નીચે દબા ઓર વોહ જબ આવે, તો ઉસ પથ્થરકે બરાબર શીરીની તોલકર, ફાતેહા હઝરત ફરીદ શકર ગંજકે નામકી દીલાકર, શીરીની ગરીબ ઓર મોહતાજોંકો બાંટ દેવે.

બાબ આઠવાં—કયેદસે નજાત પાના.

૭૩—અગર કોઈ શખ્સ કીસી ઝાલીમ, ઓર બદકારકે શેહરમે, યા ગાઉમે ગીરફતાર હો-ગયા હો, ઓર વહાં નજાતકા મીલના મુશ્કીલ હો, તો ઇસ આયતકો કસરતસે પરહા કરે. ઓર અલ્લાહસે અપને રેહાઈકે લીયે દુઆ માંગે તો ઇનશા અલ્લાહ, ઝુરૂર ઉસકી રેહાઇ હોગી. વોહ આયત યે હે

રબ્બના અખ્રેજ-ના, મીન હાજેહીલ કરીયતઝ ઝાલીમો અહ-લહા, વજ-અલ લના મીન લદુન-કા વલીયન, વજ-અલ મીન લદુન-કા નસીરા.

૭૪—અગર કોઇ શખ્સ કયેદ હો-ગયા હો, તો વોહ હરરોજ ઇસ આયતે શરીફકો સુબોહ ઓર શામ, બે-અદદ પરહા કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, રેહાઈ પાયેગા. વોહ આયત યે હે.

લકદ જાઆ-કુમ રસુલુમ, મીન અન-ફોસેકુમ, અઝીઝુન અ-લય-હે મા અનીત-તુમ હરીસુન અ-લય-કુમ, બિલ મોઅમે-નીના રઉફુર રહીમ. ફઈન તવલ-લવ, ફકુલ હસબી યલ્લાહો લા-ઇલાહા ઈલ્લા-હુ, અ-લય-હે તવક્કલતો વહોવા રબ્બુલ અરશીલ અઝીમ.

૭૫-જો કોઇ શખ્સ, બે-ગુનાહ કયેદ હો જાવે, તો અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહકે, સાત મરતબે ઈન આયતોંકો પરહ-કર, અપની ઉગલીયોં-પર દમ કરે, ઇસી તરેહ હરરોજ પરહે. વોહ આયતેં યે હેં.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, વ-કફા બિલ્લાહે વલીઅંવ, વ-કફા બિલ્લાહે શહીદા. વ-કફા બિલ્લાહે અલી-મન, વ-કફા બિલ્લાહે હસીબા. વ-કફા બિલ્લાહે હાદીયન, વ-કફા બિલ્લાહે નસીરા.

૭૬-અગર કોઈ નાહક કયેદ હો જાવે, તો હરરોજ એક હજાર મરતબે, યે કલેમાત પરહે અગર હો-સકે તો બે-અદદ પરહે. તો ઈનશા અલ્લાહ, ઉસકી રેહાઇ હોગી.

યા ગયા-સલ મુસ-તગીસીન, અગેસની, વયા નાસે રલ મઝલુ-મીન, ઉનસોર-ની, બે ફદલેક.

૭૭-જબ કોઇ કયેદ હો-જાવે, તો ઈસ આયતકા વીર્દ રખે, તો ઈનશા-અલાહ, ઉસકા છુટકારા હો-જાયેગા, વોહ આયત યે હે.

ઈન્ના રબ્બી લતીફુન, લેમા યશાઓ, ઇન-નહુ હોવલ અલીમુલ હકીમ.

બાબ નવ્વાં—જાદુ ઓર આસેબ ઓર નઝરકા દુર હોના.

૭૮—મુજરરીબાતે દેરબીમે લીખ્ખા હે, કે જબ કીસીકો જીન આઝાર દેતા હો, તો ઇન આયતોંકો તીન મરતબે પરહ-કર, પાની પર દમ કરે. ઓર ઉસકો પીલાવે. બા-વુઝુ પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે વોહ આયતે યેહ હે.

ઇજ કાલા રબ્બુકા લે અબીહે, યા અ-બ-તે, ઇન્ની રાઅય-તો અ-હ-દા અ-શ-રા કવ-કબન, વશ શમસા વલ ક-મ-રા, રાઅય તોહુમ, લી સાજેદીન યા માઆ-શરલ જીન્ને વલ ઈનસે, ઇનીસ તતાઅ-તુમ, અન તન-ફુજુ, મીન અકતારીસ સમા-વાતે વલ અરદે, ફન ફુજુ. લા તન ફુજુના ઈલ્લા બે-સુલતાન.

૭૯—અગર કીસીકો આસેબકા ખલલ હો, તો સાત દાને કાલી મીરચકે લેવે ઓર મીરચકે હરએક દાનેપર સાત સાત મરતબે, સુરયે લે-ઇલાફે કુરેશીન, પરહ-કર દમ

કરે. ઓર ઉન મીરચીયોંકો ઘીસકર, જીસકો આસેબ હો, ઉસકી આંખોંમે બતોર સુરમેકે લગાવે, તો આસેબ દુર હોગા.

૮૦–અગર કોઇ ચાહે, કે આસેબકો હાઝીર કરે, તો ચાહીયે, કે યે અઝીમત ગ્યારા બાર, પુલપર દમ કરકે સુંઘાવે, પુલ કોઇભી ખુશબુદાર યાને ચમેલી, વ–ગયરાકા હો. ઉસપર દમ કરે. ઓર એક પુલ ઉસપર મારે. ફોરન આસેબ હાઝીર હોગા. ઇસ અઝીમતકો અઝી–મતે સુલેમાની કેહતે હે. વોહ યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અઝમ–તો અલય–કુમ, ફૂ–ત–હુ–નકા, હબીબોકા હબીબોકા, અ–લ–મ, અ–લ–મ, સફૂ–કન સપૂ–કન, અઇસન ઇસન, જ–લ–સન બ–લ–સન, તલીસન તલીસન, સુદન, કહ–લન કહલન, જલ–હલન, જલ–હલન, મહુ–લન મહુ–લન, સંજીયન સજીયન, શદીબન, મન–સબન બનસી–યન. બે–હકકે ખાતીમે સુલય–માન, બીન દાઉદ અલય–હુમુસ સલામ. ઓહુ–દેરૂ, મીન જાનેબીલ મશારેકે વલ મગારેબ. વ મીન જાનેબીલ અય–મને વલ અય–સર. બે–હકકે લા–ઇલાહા ઇલ–લલ્લાહો, મોહમદુર રસુલુલ્લાહ. વ બે–હકકે અરશીલ્લાહ, વ કુરસી.

૮૧–નઝરે બદ યાને નઝરકા લગના–સહી મુસલીમ, ઓર તફસીર ફતેહુલ અઝીઝ, વ–ગયરામેં લીખખા હે, કે

રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે નઝરકા હો જાના ઠીક હે. ઔર કોઈ ચીજ તકદીર પર ગાલીબ હો જાતી હે, તો નઝર ગાલીબ હે. યાને તાસીર ઉસકી નીહાયત કવી હે. જાનના ચાહીયે, કે નઝર એક કીસમકા જેહર હે. કે હક તઆલાને બાઝે આદમીયોં. ઔર જીનકી આંખમેં ઉસકો રખ્ખા હે, જયસા કે બીછ્છુકે ડક, ઔર સાંપકી જબાનમેં જેહર રખ્ખા હે. ઔર યે ન જાને, કે ગયેરકી નઝર હોતી હે. ઔર અપનેકી નહીં લગતી. કભી અપને-કીભી હો જાતી હે. ઔર ઔર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જો ચીજ આંખમેં અછ્છી માઅલુમ હોવે. તો **માશા અલ્લાહો લા કુવ્વતા ઇલ્લા બિલ્લાહ**, કહે. ઉસકી બરકતસે નઝરકા અસર ન હોગા. કેફીયત ઇસકી બડી બડી કિતાબોંમેં લીખ્ખી હે. હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જો કોઇ શખ્સ નઝર લગાવે તો ફોરન નઝર લગાને વાલેકા મોંહ ઔર દોંનો હાથ. ઔર દોનોં પાઉં ઔર શરમ-ગાહ, એક બરતનમેં ધોનેકો કહે. ઔર ઉસ પાનીકો ઉસપર છીડક દેવે, કે જીસકો નઝર લગી હો. ખુદાકે હુકમસે જલ્દ અછ્છા હો-જાવે. યે અમલ મોઅતે-બર કિતાબોંમેં લીખ્ખા હે. ઔર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જબ તુમસે કોઈ ધુલાવે, તો ધો દો, યાને વાસ્તે દફા કરને નઝરકે તુમસે કોઈ દરખાસ્ત કરે, કે મોંહ વગયરા ધોવ, તો ધો-દેના ચાહીયે. ઔર ઉસકા બુરા માનના અબસ હે.

રિવાયત હે, કે હઝરત ઉસમાન રદી, ને એક ખુબસુરત લડકા દેખા, આપને ફરમાયા. કે ઉસકી હુડડીમેં કાલા ટીકા લગાદો, કે ઉસપર નઝર અસર ન કરે કાલા ટીકા લગાના લડકોંકો વાસતે દફા કરને નઝરકે, તીરમીઝી શરીફસે સાબીત હે. પસ અબ માઅલુમ હુવા, કે કાલા ટીકા લગાના બે–અસર નહીં હેં.

હઝરત હુસન બસરી રદી, ને ફરમાયા હે, કે જીસ શખ્સકો અપને ઉપર, યા અપને માલ વ–ગયરા પર, નઝર હો–જાનેકા ખૌફ હો, તો ચાહીયે, કે ઈસ આયતે કરીમાકો તીન મરતબે પરહ–કર, દમ કર લીયા કરે. વોહ આયતે કરીમા યે હે.

વ ઈન યકાદુલ લજીના ક–ફ–રૂ, લ--યુઝ લેકુ–નકા, બે અબસારે--હીમ, લમ્મા સમેઉજ જીકરા, વ યકુલુના ઈન--નહુ લ--મજનુન.

૮૨--જાદુ યા સહર--જબ કોઇ જાદુમેં ગીરફતાર હો જાયે, તો ઝુરૂર હે, કે બાદ હર નમાઝકે, સુરયે કુલ આ ઉઝો બે રબ્બીલ ફલક, ઓર કુલ આઉઝો બે રબ્બીન નાસ, પરહા કરે. તો બહોત જલ્દ અછછા હો- જાયેગા.

૮૩--વાસતે દુર હોને જાદુકે, એક કટોરેમેં યા પ્યાલેમેં પાક ઓર સાફ પાની લેવે. ઓર ઉસ પાનીપર દમ કરકે, જીસપર જાદુ કીયા ગયા હો, ઉસકો પીલાવે. તીન યા

સાત મરતબે પરહુ--કર દમ કરે. વોહુ અમલ યે હે.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ--અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહુ--મદીન, વ અલા આલે મોહુ--મદીન, વબારેક વ સલ્લીમ. બહુરી બહુરી બહુરી કેવાર, બજરી બાંધુ દસોં દવાર બજરી આયે બજરી જાયે, બજરી સબ જગા સમાયે, ટોના જાદુ સબ રદ હો જાયે, જો ટોના જાદુ રદ ફીરકર આયે, ઉલટ પલટ કર વહાંકા વહાપર જાયે. જો જો કરે સો--સો મરે. બ--હકકે લા--ઇલાહા ઇલ--લલ્લાહુ, મોહુમ મદુર રસુલુલ્લાહ. વ નોનઝ--ઝેલો મીનલ કુરઆન, મા--હોવા શીફાઉન વ રહુ--મતુલ લીલ મોઅમે--નીન. વલા યઝીદુઝ ઝાલેમીના ઈલ્લા ખસારા.

૮૪--વાસતે દુર કરને શયતાનકે, કે જો સતાતા હો. ઓર પથ્થર ફેંકતા હો, તો યે આયત પરહે. વોહુ આયત યે હે.

ઈનં નહુમ યકીદુના કય--દન, વ અકીદો કયદા. ફમહે હેલીલ કાફેરીના, અમ--હીલ હુમ રોવય--દા.

ઉપર લીખ્ખી હુઇ આયત ચાર લોહેકી કીલોંપર, હર કીલપર પચ્ચીસ મરતબે પરહુ--કર દમ કરે. ઓર ઉન કીલોંકો ઘરકે ચારોં કોનોંમેં ગાડ દેવે.

બાબ દસવાં—ચોરકા પહેછાનના.

૮૫--જીસ શખ્સકા માલ ચોરી ગયા હો, ઓર મંઝુર હો, કે ચોરકો દરયાફ્ત કરે, તો દો શખ્સ આમને સામને બેઠે. ઓર એક કોરી બધનીકો અપને સીધે હાથકે કલમે-કી ઉંગલી, યાને અંગુઠેકે પાસકી ઉંગલીસે ઉઠાવે. ઓર તીસરા આદમી ઉન દોનોંકે સામને બેઠકે **સુરયે યાસીન,** કો **મીનલ મુકમીન,** તક પરહે. તીનોં આદમી નમાઝી ઓર પરહેજગાર હોના ચાહીયે. ઓર જીસ વકત યે અમલ કરે, ઉસ વકત બા--વુઝુ હોના ચાહીયે. બધનીકે ઉપર ચાર બાજુપર ચાર ફરીશતોંકે નામ લીખ્ખે. વોહ ફરીશતોંકે નામ યે હેં. **યા જીબ્રઈલ, યા મીકાઇલ, યા ઇસરાફીલ, યા ઇઝરાઇલ.** યે નામ લીખ્ખે બાદ, દો શખ્સ કલમેકી ઉંગલીયોંસે આમને:સામને બેઠકે બધનીકો ઉઠાવે. ઓર તીસરા આદમી સુરયે યાસીન. પરહના શુરૂ કરે. ઓર જીસ શખ્સ-કે ઉપર ચોરીકા શુબાહ હોવે, ઉસકા નામ એક કાગજકે ટુકડે પર લીખકર બધનીકે અંદર ડાલે. ઓર સુરયે યાસીન, મીનલ મુકમીન, તક પરહે. કાગજમેં જીસકા નામ લીખ્ખા હો, વોહ અગર ચોર હોગા, તો બધની ઝુરૂર ઘુમેગી. ઓર અગર ચોર નહોગા, તો બધની નહીં ઘુમેગી. ઈસ--તરેહસે

જીસકે જીસકે ઉપર શક હો, ઉસકા નામ લીખકર બધની-મેં ડાલે, ઔર સુરયે યાસીન પરહે. જો ચોર હોગા, ઉસકે નામ પર બધની ફીરેગી. ઔર જો ચોર નહોગા, તો બધની નહીં ફીરેગી.

યે અમલ યા ઔર કોઇ અમલ કરે, ઔર ચોરસે વાકીફ હોજાવે, તો ચાહીયે, કે ઉસકે ચુરાને પર યકીને કામીલ નકરે. ઔર ઉસકો બદનામ નકરે. બલકે તદબોરસે પતા લગાવે. ઔર જબ બરાબર ઉસકા પતા ચલ જાવે, તબ ઉસકા ઇઝહાર કરે. કયુંકે અગર બગેર તલાશ કરનેકે, કીસી પર તોહમત લગાઈ જાયેગી, તો ખુદાકા ગુનેહગાર હોગા. ઔર દુન્યવી મુશકીલોંકા ઔર આફતોંકોસામના હોગા ઇસલીયે ખુબ હુશીયારીસે કામ કરે ઔર અમલ કરનેવાલે આદમી પર-હેજગાર ઔર સમઝદાર લાયેક ઉમરવાલે હોંગે, તો નતીજા અછ્છા હોગા. કમ ઉમર ઔર નાદાનોંકા યે કામ નહીં હે.

૮૬--જીસ કીસીકી કોઈ ચીજ ગુમ હો જાવે, તો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઔર પેહલી રકઆતમેં સુરયે અલ--હમ્દકે બાદ, સુરયે વદ--દોહા પરહે. ઔર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ--હમ્દકે બાદ, સુરયે અલમ નશરાહ, પરહે. ઔર બાદ સલામકે દોંનો હાથ ઉઠાકર, યે દુઆ પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, પતા લગ જાયેગા. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ મદીન, વ અલા આલે મોહમ મદીન, વ બારેક વસલ્લીમ. યા હાદીયલ મુદલ્લીન અર દદા અલા દા-કતી, બે- ઈજ્જતેકા, વબે સુલતાનેકા, ફ્ઇન્નમા હુવા મીન ફ્દલેકા, અતાએકા.

૮૭-જીસ કીસીકી કોઇ ચીજ ગુમ હો જાવે, તો ચાહીયે, કે ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે હર રકઆતમે સુરયે અલ-હુમ્દકે બાદ, સુરયે કુલયા ઐયોહલ કાફેરૂન, ચાર ચાર મરતબે પરહે ઓર બાદ સલામકે સીજદેમેં જાવે. ઓર ૧૧૩ મરતબે યે પરહે. **અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની અસ અલોકા, બે-હકકે મોહમ-મદીન, મોહીમ્મેકા, વ અસ-અલોકા, મોહંમદીન અબદેકા, અન તઝ-હેરલી મસરૂ-દની** ઓર ફીર તીન બાર, **ઇન્ના લીલ્લાહે વ ઇન્ના ઇ-લયહે રાજેઉન** કહે, ઓર સુરયે યાસીન પરહે. ઇનશા અલ્લાહ, ચીજ મીલ જાયેગી. ઓર ચોર માઅલુમ હો--જાયેગા.

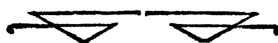
૮૮-અગર કીસીકા માલ ચોરી ગયા હો, ઓર ઉસકા દર્યાપ્ત કરના મઝુર હો, તો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર બાદ સલામકે ઇસ ઈસમકો ૧૦૦ બાર પરહે. વોહ ઇસમ યે હે. **યા ખબીરો અખબેર-ની** પરહ--કર સો રહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકો ખાબમે ચોરીકા પતા માઅલુમ હોગા. યે નમાઝ ઈશાકી નમાઝ બાદ પરહે. કપડે

પાક ઓર સાપૂ પેહને. ઓર પાક બીસતર પર સોવે. અગર એક રોજમેં ઉસકો ખાબમેં ચોર નઝર આવે, તો બેહતર હે. અગર એક રોજમેં કુછ નઝર ન આવે, તો યે અમલ જીસ તરેહ પેહલે રોજ કીયા થા, ઇસી તરેહ તીન રોજ તક યે અમલ કરે.

૮૯--ચોરકો દર્યાફ્ત કરનેકી હીકમત--જીસ કીસીકા અસબાબ ચોરી યા માલ ગયા હો, ઓર ચોરકા દર્યાફ્ત કરના મઝુર હો, તો જીન લોગો પર ચોરીકા ગુમાન હો, ઉન સબકો એક જગા જમા કરે. ફીર આમીલકો ચાહીયે, કે એક અલાહેદા મકાનમે એક ગજ--ભર જમીન મીટટીસે લીપકર, ઉસ જગામે એક ખુટી સાફ લકડેકી ગાડે. ઓર ઉસ ખુટી પર, થોડીસી હીગ લગા દેવે બાદ આમીલ કુછ પરહતા હો, ઇસિ તરેહ ઉસ મકાનસે બાહેર નીકલે, ઓર જહાં વોહ લોગ બેઠે હોં વહાં આવે. તાકે લોગોંકો યકીન હો--જાવે, કે અમલ બરાબર કીયા ગયા હે. બાદ ઉન આદમીયોં-મેસે હરએક આદમીકો અલાહેદા હુકમ દેવે, ઉસ મકાનમેં જાઓ, કે જહાં ખુટી ગાડી હુઇ હે. ઓર ખુટી પર હર-એક અપના અપના હાથ લગાવે. પસ જો શખ્સ ઉનમેંસે ચોર હોગા, ઉસકા હાથ ઉસ ખુટી પર ઝુરૂર ચીપક જાયેગા. યા કીસીકે હાથમે કીસી કીસમકી બદબુ પયદા હો--જાયેગી. ઓર જો આદમી ઉસ મકાનમે જાકર વાપીસ આયે, ઉસકા

હાથ સુંઘે. જીસ કીસીકે હાથમે હીંગકી બુ નહોગી, વોહી ચોર હે. કયુંકે જો શખ્સ ચોર હોગા, વોહ મારે ખૌફકે ખુંટી પર હરગીજ અપના હાથ નહી લગાયેગા. ઓર જીસકે દીલમેં ખટકા નહી હોગા, વોહ બીલા--ખૌફ હાથ લગાયેગા. જબ ખુંટી પર હીંગ લગાવે, તો કીસીકો ખબર નહોવે, ઈસિ તરેહસે લગાવે, યે કામ બડી હુશીયારીસે કરે. ઓર અયસા આદમી યે અમલ કરે, કે જીસકો લોગ પરહેજ--ગાર ઓર આમીલમે શુમાર કરતે હોં. અગર અયસા આદમી કરેગા, તો ઈસિ હીકમતસે ચોર ઝુરૂર પકડા જાયેગા.

૯૦—જો કોઈ ચાહે, કે ચોરકો દરયાફ્ત કરે, તો દીનકો સુબોહકે વકત, એક તશ્તકે નીચે એક સુફેદ મુર્ગકો રખ્ખે, ઓર સાત મરતબે, **આયતુલ કુરસી,** પરહે ઓર ઉસ તશ્ત પર હાથ રખ્ખે જો કોઈ ચોર હોગા, તો મુર્ગ આવાઝ કરેગા

બાબ ગ્યારહવાં—આફતોંસે માલકો બચાના.

૯૧—નકલ હે, કે અબુ દાઉદ, અસહાબીસે કીસીને કહા, કે તુમ્હારે ઘરમેં આગ લગી હે. ઓર જલ—ગયા હે,

અબુ દાઉદને કહા, કે મેરા ઘર હરગીઝ નહીં જલેગા. કયુ કે યે દુઆ જબસે મેંને આં હઝરત સલ, સે સુની હે, ઉસ રોજસે કભી નાગાહ નહીં કી હે. તો મેરા ઘર કયુકર જલેગા. ગરઝકે ઉસ ઘરકો જો દેખા, તો ફીર અતરાપ ઉસકે જલ--ગયે થે લેકીન ઉસકો નુકસાન નહુવા થા. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા અનતા રબ્બી, લા ઇલાહા ઇલ્લા અનતા અલય-કા તવક્કલતો, વ અનતા રબ્બુલ અરશીલ કરીમ. મા યશા ઉલ્લાહો કાના, વમા લમ યશાઓ લમ યકુન આ-લમો, અન નલ્લાહા અલા કુલ્લે શયઇન કદીર. વ અન નલ્લાહા કદ અહાતા બે--કુલ્લે શયઈન ઇલમા. અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની આઉજો બેકા, મીન શરરે નફસી, વ મીન શરરે કુલ્લે દાબ--બતીન, અનતા આખેજુન બે--નાસી-યતેહા, ઈન્ના રબ્બી અલા સીરાતીમ મુસ્તકીમ.

ઉપર લીખખી હુઈ દુઆકો, હરરોજ પરહા કરે.

• ૯૨-જીસ કીસીકે પાસ માલહોવે, ઓર ઉસકો ચોરોંકા ખૌફ હો, યા કોઈ ઉસ માલપર નાહક દાઅવા કરે, યા માલ, યા ઈમલાક, યા બાગ, યા હવેલી, કોઇ ઝાલીમ ઝુલ્મસે લે--લેના ચાહતા હો, તો ઈસિ આયતે શરીફાકો ગ્યારા મરતબે, હર રોજ બાદ હર નમાઝકે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે તો હક તઆલા, ઉસ ઝાલીમસે રેહાઇ દેગા. ઓર મહફુઝ રહેગા. વોહ આયત યે હે.

માશા અલ્લાહો, લા કુવ્વતા ઇલ્લા બિલ્લા હીલ અલી–ઇલિ અઝીમ.

૯૩–હઝરત ઇમામ જાઅફરે સાદીક રદી. સે મનકુલ હે, કે અગર કીસીકો અપને ખેતમેં ગલ્લા બોના મઝુર હો, તો ઉસમેસે એક મુઠ્ઠી ભરકર, કિબલા–રૂ ખડા હોકર, યે કહે.

અ--ફ રાઅય--તુમ, મા તોહુ--ઝેનુના અઆ અનતુમ, તઝ- રઉ નહુમ, અમ નહનુઝ ઝારેઉન. બલીલ્લાહો તઆલા ઇલ્લા લે--મુલાલીન, અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમદીવ, વ અલા આલે મોહંમદીંવ, વજ અલહો હર સન મુબા--રકન, વર જોકના ફીહીસ સલા--મતા, વલ આફી--યતા, વસ--સુરૂરા વલ ગય--ઝ

ફીર વોહ મુઠ્ઠી ભર અનાજ પર દમ કરકે, ખેતમેં ડાલ દેવે. બાદ વોહ અનાજ ખેતમે બોવે, તો બરકત હોગી.

બાબ બારહવાં–કરઝદારીસે છુટકારા પાના

૯૪–જો કોઈ કરઝદાર હો જાયે, તો અદાયે દેન કે લીયે, હર જુમઆકો સુબોહકી નમાઝ બાદ, દીન ચડહે ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર હર રકઆતમેં,

આયતુલ્લ કુરસી, ઓર સુરયે કુલયા ઐયોહલ-કાફેરૂન, ઓર સુરયે કુલહો વલ્લાહ, ઓર કુલ આઉજો બે-રબ્બીલ ફૂલક, ઓર કુલ આઉજો બે-રબ્બીન નાસ, દસ બાર, પરહે. ઓર બાદ સલામકે, અસતગફૂાર ૭૦ બાર પરહે. ઈનશા અલ્લાહ, કરઝદારીસે આસાની હોગી.

૯૫-વાસતે અદાયે કર્ઝકે, બાદ નમાઝે મગરેબ, અવ્વલ ઓર આખીર, સાત સાત બાર દુરૂદ શરીફ પરહ-કર, યે આયત પાનસો મરતબે પરહે ઈનશા અલ્લાહ, જલ્દ કરઝ અદા હોગા વોહ આયત ય હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ-હસબી-યલ્લાહો વ નેઅ-મલ વકીલ નેઅ-મલ મવલા વ નેઅ-મન નસીર.

૯૬-જીસ કીસીકો કરઝ હો-ગયા હો, તો ચાહીયે, કે હમેશા ઈશાકી નમાઝ બાદ, જહાં વોહ સોતા હો, ઉસ જગે અપની દાઢીમે કઘી તીન મરતબે ફીરાવે, ઓર ઈસ દુઆકો એક મરતબે પરહે, તો ઈનશા અલ્લાહ કઝદારીસે છુટકારા હોગા. યે અમલ હર રોજ કીયા કરે. વોહ દુઆ યે હે.

યા કદીમો, યા દાયેમો, યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા ફરદો, યા મન લમ યલીદ વલમ યુલદ, વલમ યકુલ લહુ કોફો-વન અહદ, વ-સલ લલ્લાહો અલા ખયરે ખલ-કીહી, સૈયદેના મોહમદીન વઆ-લીહી અજ-મઈન. અલ્લા હુમ્મા નુરસ-સમાવાતે વલ અરદે, યા જલ જલાલે વલ ઈકરામ.

૯૭--મનકુલ હે, કે અદાયે કર્ઝકે લીયે, ચહાર શંબા (બુધ) કે રોજ રોઝા રખ્ખે, ઓર સુબોહકી નમાઝ બાદ, યા ઝોહરકી નમાઝ બાદ. સુરયે ફાતેહા, યાને અલહમ્દકી સુરતકો ૧૪૦ મરતબે પરહે. ઓર હમેશા ઇસકા વીર્દ રખ્ખે, તો કરઝદારીસે છુટેગા.

બાબ તેરહવાં--કામકા અંજામ, યાને નેક ઓર બદકા ગયેબસે ઝાહીર હોના.

૯૮--માએને ઇસ્તે--ખારાકે, ત-લ-બે ખેરીયતકે હે. અલ્લાહ તઆલાસે, ઓર ઇસ બારેમેં બહોતસી હદીસેં વારીદ હે. અઝાં-જુમલા યે હદીસ હે, **મા ખાબા મનીસ તખારા, વલા ન-દ-મા મનીસ-તસારા** યાને નુકસાન નહીં ઉઠાતા, જો શખ્સ ઇસ્તેખારા કરતા હે, ઓર પશેમાન નહીં હોતા હે, જો કોઇ કે મશાવેરા કરતા હે ઓર બાઝ હદીસસે યે હે, કે સઆદત બની આદમકી, રાઝી હોના સાથ મરઝીયે ઇલાહીકે હે. આં હઝરત સલ, સહાબયે કિસમકો દુઆયે ઇસ્તેખારા તાઅલીમ ફરમાતે થે. મીસ્લ તાઅલીમ કરને સુરતે કુરઆને મજીદકે, ઓર રિવાયત હે. જામેઉલ ઉસુલમેં, કે હરગીજ ઝીયાન-કાર ન હોગા, વોહ

શખ્સ, કે જીસને ઇસ્તેખારા કીયા, ખુદાયે તઆલાસે. ઓર નદામત ન-ઉઠાયેગા જીસને કે મશવેરા કીયા, ઓર નહુવા ફકીર, કે જીસને મ્યાના-રૂઈ કી, મઇશતમે. ઓર હઝરત અનસ રદી, સે રિવાયત હે, કે ફરમાયા ઉનકો રસુલે ખુદા સલ, ને કે. અય અનસ, જો કસ્દ કરે તુ કીસી કામકા, પસ ઈસ્તેખારા કર, અલ્લાહ તઆલાસે ઉસકે લીયે, ફીર દેખ કે, જો તેરે દીલમે ઇલકા હો, ઉસપર જુરાત કર, કે વોહ બેહતર હે

જનાબ હઝરત અલી રદી, ને ફરમાયા, કે જો કોઇ ઈરાદા કરે, કે ઉસકે ખાબમે હક તઆલા ઉસકે ઇરાદેકો મુશાહીદા કરા દે, તો ચાહીયે, કે વોહ કબલ અજ ખાબ, યાને ઈશાકી નમાઝ બાદ, છે રકઆત નમાઝે નફીલ ઇસ તરેહ પરહે, કે પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ, સાત બાર, ઓર દુસરીમે વલ્લેલ, સાત બાર, ઓર તીસરીમે વદ-દોહા, સાત બાર, ઓર ચોથીમેં અલમ-નશરાહ, સાત બાર, ઓર પાચવીમે વત-તીન, સાત બાર ઓર છટ્ટીમે સુરયે ઈન્ના અન ઝલ-ના સાત બાર પરહે પેહલે ચાર રકઆત પરહે બાદ દો રકઆત પરહે. છે-રકઆત પરહે બાદ, કલમયે શરીફ, ઓરં દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર ફીર યે દુઆ પરહે ઓર ઉસી મુસલ્લે પર આરામ કરે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા રબ્બા મોહમદીન, વ રબ્બા ઇબ્રાહીમા વ મુસા, વ ઇસ-હાકા, વ યાઅ-કુબા, વ રબ્બા જીબ્રઇલા, વ મીકાઇલા, વ ઇસરાફીલા, વ ઇઝરાઇલા, વ મુનઝેલત તવરાતે, વલ ઇંજીલે વજ જબુર વલ પુરકાનીલ અઝીમ. અરેની મનામીલ લય-લતા, મા અનતા તાઅ-લમો બીહી.

ચુનાંચે અગર વોહ શખ્સ ઉસી રાતમે, ખાહ દુસરી ખાહ તીસરી રાતમે, અપના મતલબ દેખે, તો બેહતર, ઓર નહીં તો, સાત રાતોં તક કરે એક શખ્સ ઉસકે ખાબમેં આયેગા, ઓર કહેગા, કે યે અમર ઇસ તરેહ, ઓર ઇસ તઓરસે હોગા. કપડે પાક ઓર સાફ પેહને. ઓર ખુશબુ અગર મોયસ્સર હોવે, તો લગાવે, ઓર જહાં નમાઝ પરહે ઉસી જગે મુસલ્લેપર સો-રહે

૯૯-જબ કોઇ મુશ્કીલ પેશ આવે, તો ઇસ્તેખારા કરના સુન્નત હે જબ ઇસ્તેખારા કરના મઝુર હો, તો પેહલે વુઝુ કરકે દુગાના નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમે બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, કુલયા ઐયોહલ-કાફેરૂન પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમે સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, પરહકર સલામ ફેરે ફીર દુરૂદ પરહકર યે દુઆ પરહે.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની ઇસ તખીરોકા, બે ઇલમેકા, વસ તક દેરોકા, બે-કુદરતેકા વ અસ-અલોકા, મીન ફ્દલેકલ અઝીમ ફ ઇન્નકા તકદેરો, વલા અકદેરો, વ તાઅ-લમો, વ અનતા

અલ્લા-મુલ ગુયુબ. અલ્લા-હુમ્મા ઈન કુનતા તાઅ-લમો, (ઈન્ના હાજલ અમરો) ખય-રૂન લી, ફી દીની વ મઆશી વ આકે-બતે અમરી, અવ આજે-લીહી અમરી, વ આજે-લીહી ફક-દેરહો લી, વ યસ્સેરહો લી, સુમ્મા બારેક લી ફીહે, વ-ઈન કુનતા તાઅ-લમો, અન્ના હાજલ અમરા, શરરૂન ફી દીની, વ મઆશી, વ આકે-બતે અમરી, અવ આજેલે અમરી, વ આજે-લીહી, ફસરેફ-હો અન્ની, વસરેફ-ની અનહો. વ અકદેર લીયલ ખયર, હયસો કાના સુમ્મા અરદા બીહી.

ઉપરકી દુઆ પરહનેસે, જો અમર ઉસકે હકમે અછછા હોગા, વોહી ઉસકે દીલમે આવેગા ઓર બજાયે (હાજલ અમરો) કે અપના મતલબ બ્યાન કરે યે અમલ બાદ ઈશાકી નમાઝકે કરે, તો બેહતર હે, કે ખાબમે હાલ ખુલ જાવેગા. પાક બીસતરપર સો રહે,

બાબ-ચઉદવાં-મુરદાંકો ખાબમેં દેખના.

૧૦૦-ખાજા હસન બસરી રહ, સે મનકુલ હે, કે જો કોઇ ઇરાદા કરે, કે કીસી મુરદેકો ખાબમે દેખે, તો વોહ ઈશાકી નમાઝ બાદ, ચાર રકઆત નફીલ પરહે, ઓર હર રૂકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે, અલ-હાકો મુત

તકાસોરો, પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે.

અલ્લા હુમ્મા અરેની, ફુલાનન અલલ હા-લતીલ લતી, હોવા અલય-હા.

વોહ શખ્સ ઉસ મુરદેકો ઉસી શબ ખાબમે દેખેગા.

૧૦૧-અલ્લામા સનવીને અપને મુજરરે બાતમેં લીખ્ખા હે, કે જો કોઈ ઈરાદા કરે, કે દેખે ખાબમેં કીસી અપને હુબીબ યા દોસ્તકો, કે વોહ જીંદા હે, યા મુરદા. યા અપને કીસી મતલબકો, જીસકી ઉમ્મીદ ખુદાસે રખતા હો, તો ચાહીયે કે, એક ખાલી મકાનમેં જહાં કોઈ દુસરા આદમી નહો, વહાં બેઠે. ઓર પાક કપડે પેહને ઓર બા-વુઝુ હોકર, દો રકઆત નમાઝે નફીલ અદા કરે પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ સાત બાર પરહે ઓર દુસરી રકઆતમે બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વલ્લેલ સાત બાર પરહે. ઓર બાદ સલામકે દુરૂદ શરીફ કસરતસે પરહે. ઓર પાક બીછાનેપર લેટ રહે. જો કુછ હોગા, માઅલુમ હો-જાયેગા.

૧૦૨--જો શખ્સ ઈરાદા કરે, કે અપને ખાબમે કીસી ગાયેબકો દેખે, ઓર યે માઅલુમ નહો, કે વોહશખ્સ જીંદા હે, યા મુરદા તો રાતકો સોતે વક્ત વુઝુ કરે. ઓર લીબાસ પાકીજા પહેન--કર, ઓર બા--વુઝુ કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે સીધે પેહલુપર લેટકર, સુરયે વશ-શમ્સ ઓર વલ્લેલ, ઓર

વત્તીન, ઓર સુરયે કુલહો વલ્લાહ, હરએકકો સાત સાત બાર પરહે. ઉસકે બાદ યે કલેમાત પરહે.

અલ્લા હુમ્મા અરેની, ફી મનામી [કજા વ કજા] વજ–અલ લી ફરજન, વ મુખ્રજન, વ અરેની ફી મનામી, મસ તદલ્લા બીહી, અલા હા–જતે દાઅવતી.

(કજા વ કજા) કી જગા અપના મતલબ કહે અગર એક શબમે માઅલુમ હુવા, તો બેહતર હે નહીં તો સાત રાત તક અમલ કરે જીતને રોજ અમલ કરે ઈતને રોજ, ઔરતસે સોહબત ન કરે

બાબ પંધરવાં–બલાઓાંસે મહફુઝ રેહના.

૧૦૩–જબ કોઇ શખ્સ અયસે મુકામે ખતરનાકમેં હો, જહાં જાનકા ખૌફ હો, તો બાદ નમાઝે પંજગાનાકે, આયતુલ કુરસી, ઓર સુરયે ઇખલાસ, યાને કુલહો–વલ્લાહ, ઓર કુલ આઉઝો બે--રબ્બીલ ફલક, ઓર કુલ આઉઝો બે--રબ્બીન નાસ ઓર **ફ–ઇન તવલ્લવ ફકુલ હસબી–યલ્લાહો લા–ઇલાહા ઇલ્લા–હુ, અલય–હે તવક્કલતો, વહોવા રબ્બુલ અરશીલ અઝીમ.** ઓર આયાતે હીફ્ઝ પરહે. વોહ યુ હે.

બિસ્મીલા હીર રહમા નીર રહીમ. ફલ્લાહો ખયરૂન હાફેઝા, વહોવા અર હમુર રાહેમીન. વહો--વલ કાહેરો ફવકા ઈબા--દીહી, વ યુર સેલો અલય--કુમ હિફઝા વ ઈન્ના રબ્બી અલા કુલ્લે શયઈન હફીઝ વ-ઇન્ના અલય--કુમ લ--હાફેઝીન વ હીફ--ઝન મીન કુલ્લે શયતાનીમ મારીદ. વ હીપૂ--ઝન જાલેકા તકદીરૂલ અઝીઝુલ અઝીમ વ હફેઝના--હા મીન કુલ્લે શયતાનીર રજીમ, વ--ઈન્ના નહનો નઝ--ઝલ નજ--જીકરા, વ ઈન્ના લહુ લ--હાફેઝુન લહુ મોઅક--કબાતુન મીન બયને યદય--હે, વ--મીન ખલ--કીહી, યોહા--ફેઝુના મીન અમરીલ્લાહ. અલ્લાહો હફીઝુન અલીમ વ અનતા અલય--હીમ બે-વકીલ. ઈન કુલ્લો નફસીન લમ્મા અલય--હા હાફેઝ બલ--હુવા કુરઆ નુમ મજીદુન, ફી લવહીમ મહફુઝ.

૧૦૪--ઈસ હીસારકો સોતે વક્ત તીન બાર પરહ-કર સો--રહે. તો તમામ બલીયાતસે મહફુઝ રહે. વોહ હીસાર યે હે.

લા--ઈલાહા ઇલ લલ્લાહ, હીજાબુન બયની વ બયના કુલ્લે મુકરે હીન મા--કરાહ લા--ઈલાહા ઇલ લલ્લાહ, હીજાબુન બયની વ બયના કુલ્લે બલાઈન, વ આ--ફતીન, વ ફીતના. બે-રહ મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

૧૦૫--જબ કીસીકો દુશ્મન, યા પરી, યા ખબીસ, યા સાંપ, યા ચોર વગયરાકા ડર હો, તો હીસાર કરના ઝુરૂર

હે. ગોયા દુશ્મનોંસે કિલએમે મહફુઝ રહેગા. ચાહીયે કે બાદ નમાઝે ઈશાકે, સાત બાર આયતુલ કુરસી પરહુ--કર, અપને દોનોં હાથોંપર દમ કરકે, તીન બાર દસ્તક યાને તાલી બજાવે.

૧૦૬ એક હીસાર યે હે, કે ઇસકો સોતે વક્ત સાત મરતબે પરહે, ઓર હાકીમે જાબીરકે સામને જાવે, ઓર ઉસપર દમ કરે, તો ઉસકે ઝુલ્મસે બચેગા. વોહ યે હે.

લા ઈલાહા ઇલ લલ્લાહુ, બર જાનશ, મોહમ મદુર રસુલુલ્લાહુ, બર જબા--નશ, અસાયે કલી મુલ્લા દર જીગ--રશ દર દહાનશ. લુજામે મેહતર સુલય--માન, અલય--હીસ સલામ.

૧૦૭--હઝરત અલી રદી--સે રીવાયત હે, કે જબ કોઇ સફરમે જાનેકા ઈરાદા કરે, ઓર રાહમે કીસી તરેહકા ખૌફ હો, તો જબ અપને ઘરસે નીકલે, તો અલ -હમ્દકી સુરત, તીન મરતબે પરહે. ઓર યે દુઆ પરહે. **અલ્લા હુમ્મા સલ્લેમ--ની વ સલ્લમ, મા મ--ઇ, વહ--ફેઝની, વહ--ફેઝ મા મ--ઇ, વ બલગ--ની, વ બ--લ--ગા, મા મ--ઇ,** ઓર ઇસકે બાદ સુરયે ઇન્ના અનઝલ--ના, તીન મરતબે પરહે. તો જીધર જાવે ઉધર અમનમે રહે.

૧૦૮--જો કોઈ સાત બાર, **અલ્લાહો હફીઝુન, અલ્લાહો લતીફુન, કદીમુન, રબ્બી, હૈયુન, કૈયુમ, લા યનામો**

પરહે. તો સફરમેં જમી બલીયાતસે મહફુઝ રહેગા.

૧૦૯--વાસતે દુર હોને બલાકે, નીચે લીખખે હુયે અશઆર હમેશા પરહે. વોહ યે હે.

શાહે મરદાં શેરે યઝદાં કુવ્વતે પરવર દીગાર,
લા ફતા ઇલ્લા અલી લા સયફા ઇલ્લા જુલ ફીકાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ સાહેબે દુલદુલ સવાર,
હર બલાયે દુર બાશદ ઈ બ--ખાન હફતાદ બાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ સૈયદે અહમદ કબીર,
ખાતીરમ--રા જમઆ કુન યા ગવસે આઝમ દસ્તગીર.

બાબ સોલહવાં—સાંપ, બીછ્છુ, ઓર દીવાને કુત્તેકા ઝેર દુર હોના.

૧૧૦--જીસકો કે સાંપને કાટા હો, તો ઇસ આયતકો સાત બાર પાની પર દમ કરકે પીલાવે. ઓર પાંચ પયસે નજરે અલ્લાહ, મોહતાજકો દેવે. ઓર અગર ઈસી આયતકો મીટ્ટીપર ફુંક--કર, સાપ પર મારે, તો અધા હો--જાવે વોહ આયાત યે હે.

ઇન નહુમ યકી—દુના કય--દ વ, વ અકીદો કયદા. ફમહ હેલીલ કાફેરીના અમ—હીલ--હુમ રોવય—દા.

૧૧૧--રિવાયત હે, કે કઈ સહાબી એક મકાનમેં ગયે થે. ઈત્તેફાકન ઉસ મકાનકે સરદારકો સાંપ કાટ ગયા થા. ઉન લોગોંને ઉનસે ઈલાજકે લીયે કહા. ઉન્હોંને કહા, કે અગર તુમ્હારા ઘર વાલા અચ્છા હો--જાયે, તો હમકો કયા હોગે ગરઝ કે એક ગલ્લા બકરીયોકા ઉનસે ઠેહરા આખીર ઉન સહાબીયોં--મેસે એક સહાબીને જા--કર, સુરયે ફાતેહા, યાને અલ--હમ્દ પરહ--કર, ઉસપર દમ કીયા ઉસી વકત વોહ શખ્સ અચ્છા હો--ગયા

સુરયે અલ--હમ્દકી જકાત દીયે બાદ અમલ કારગરહોગા.

૧૧૨--જીસ શખ્સકો સાપ કાટા હો, તો ઇસ આયતે કરીમાકો પરહ--કર, કીસી ચીજ પર દમ કરે ઓર જીસકો કાટાહો, ઉસકો ખીલાવે અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર આયતકો સાત મરતબે પરહે. બા--વુઝુ પરહે. આયત યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલા અલકેહા યા મુસા, ફ--ઇજા હીયા હૈયતુન તસઆ. કાલા ખુજહા સ--ન--ઈ--દોહા, સી--ર તહલ ઉલા.

૧૧૩--રિવાયત આઇ હે, અબદુલ્લા ઈબ્ને મસઉદસે, કે હઝરત સલ,કી ઉગલીમે બિછ્છુને કાટા પસ જબ નમાઝસે ફારીગ હુયે, તો ફરમાયા, કે લાઅનત કરે અલ્લાહ, બીછ્છુકો કે નબીકો, છોડે ન કીસી દુસરેકો ઉમ્મતમેંસે. ફીર એક બર-

તનમેં નમકકો પાનીમેં ઘોલ--કર, ઉંગલી અપની ઉસમે રખ-દી. ફીર કુલ હો વલ્લાહકી સુરત, ઓર કુલ આઉજો બે--રબ્બીલ ફલક, ઓર કુલ આઉજો બે-રબ્બીન નાસકી, સુરતે પરહના શુરૂ કીયા. યહાં તક પરહે, કે દરદ જાતા રહા

૧૧૪--બાઝી હદીસમે આયા હે, કે કીસી સહાબીને અર્ઝ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ સલ, મુજકો બીછ્છુકા મતર આતા હે હઝરત સલ, ને સુનકર ફરમાયા, કે ઇસકો કીયા કરો, ઓર નફા લોગોકો પહોચાયા કરો ઇસ અફસુનકો સાત મરતબે પરહ-કર, જીસકો બીછ્છુ કાટા હો, ઉસ જગાપર દમ કરે વોહ અફસુન યે હે

બિસમીલ્લાહે, સબ--હતુન, કરી--નતુન, મુલ--હતુન, બે--હુર મતીન, સલામુન અલા નુહીન, ફીલ આ--લ--મીન.

૧૧૫-જબ કીસીકો બીછ્છુ યા સાંપ કાટે, તો ઇસ અફસુનકો પરહે. ઓર લુઆબે દહન યાને થુક ઊસ જગા લગાવે, ફીર અગર કુછ આસાની માઅલુમ હો, તો ઝેર ઉતર જાવેગા. ઓર અગર ન ઉતરે, તો નશતર લગાકે ઉસ જગાસે ખુન નીકાલ ડાલે વોહ અફસુન યે હે

બીસમીલ્લાહ હીર રહમા નીર રહીમ-વસલ લલ્લાહો અલા સૈયદેના મોહમદે નીન નબીઇલ ઉમ્મીયે, વ અલા આલીહી, વ સહ-બીહી વ સલ્લમ. સુબહા-નલ લજી અન-જમ, કુલ્લો જબ્બારીન, મુ-ત-કબ્બેરીન, બે-કુદ્રતહી.

ન–ફ–જા શર રહુ, ફી બરી–યતેહી, વ યજરી કાદી કઝીરી એહુ–તદી બસીરી, વ–ન બદદા ય–દ–ઇ બસરી, ઇર જઓ એયોહુસ સમ્મો, કસ સ–મુલ્લાહો અલા રાસીલ ખમસે, વલ હૈયે, વલ અકબે, વલા હુવલા વલા કુવ્વતા ઇલ્લા બીલ્લા હીલ અઝીમ.

૧૧૬–કીસીકો સાંપ યા બાવલા કુત્તા, યા કોઇ દાંતસે કાટનેવાલા જાનવર, ઝેહરીલા યા બે–ઝેહરકા કાટખાવે, ઉસકી ખબાર લાનેવાલે શખ્સકો થપ્પડ (મોહુપર તમાચા) મારનેસે ઉસ મરીઝકો આરામ હો–જાવે. જો બહોત ફાસીલે પર અપને ઘર હો વોહુ મતર યે હે

દુરહા દેહુ ખુદા દેહુ દુરહા દેહ રસુલ દેહ,

દુરહા દેહુ ખુદા દેહુ ખદદા શેખ મોહુમદ અરબી દેહ.

અમલમે લાનેકી તરકીબ–ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજકે અરસેમે સવાલાખ મરતબે પરહે. અગર કમ દીનોંમે પુરા હોજાવે, તો હરકત નહીં મગર જ્યાદા એક રોજભી નહોના ચાહીયે. હરરોજ સુબોહુકે વકત બા–વુઝુ પરહે. અવ્વલ ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે. ફીર **બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.** કેહકર, ઉપર લીખા હુવા મતર, તીન હજાર એકસો પચીસ મરતબે હરરોજ પરહે, ફીર ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર અપને સીધે હાથપર, એક ફુક મારકર ઉઠ બેઠે. અગર દસ બીસ રોજ અમલ કરનેકે

બાદહી કોઇ મરીઝ મીલજાવે, તો ઉસપરભી ઝાડા દેવે, ખુદાકે ફઝલસે ઉસકો આરામ હોગા. ચાલીસ રોજ તક તરકે હયવાનાત કરે. જીમા યાને સોહબત, ઓર નશેસેભી પરહેજ કરે. જીસમકો પાક ઓર સાફ, ઓર ખ્યાલાતકો નેક રખ્ખે, તો ઉસકો અયસી કુવ્વત હાસીલ હો-જાવેગી, કે જીસ મરીઝકો થપ્પડ મારેગા, ઉસકા મરઝ ફૌરન જાતા રહેગા. અગર એક સાલ તક તરકે હયવાનાતકા પરહેજ કરે, તો ઇસ કદર તાકત હો-જાયેગી, કે ખબર લાનેવાલે શખ્સકો થપ્પડ મારનેસેં હી, ઉસ મરીઝકો બહોત ફાસીલે પર આરામ હો-જાવેગા. મગર અયસે આમીલપર યે ફર્ઝ લાજીમ રહેગા, કે જબ કોઇ ઉસકો બુલાને આવે, તો ફૌરન ઉસકે સાથ જાકર મરીઝકા ઇલાજ કરે યા ઉસકે પાસ મરીઝ, યા ઉસકી ખબર આવે, તો સો કામ છોડકર અપને આરામકા ખયાલ ન કરે ખાહ કોઇભી વકત હો, ઉઠકર ઉસકા ઇલાજ કરે

ઝાડનેકી તરકીબ--મરીઝ યા ખબર લાને--વાલેકો દખ્ખનકી તરફ પીઠ કરવાકે બીઠાવે, ઓર ઉસકે સામને આપ બેઠે. અપના મોંહ દખ્ખનકી તરફ રખ્ખે સાત દફા ઇસિ મંતરકો પરહ કર, અપને હાથ--પર ફુક મારકર, જોરસે તમાચા ઉસકે મોંહપર મારે. આહીસ્તા ન--મારે, જીતના જોરસે મારેગા ઉતનાહી જ્યાદા અસર હોગા કોઇ ઇજ્જતદાર અગર કમ જોર મરીઝ આવે, તો પેહલે ઉસકો સમઝાવે, કે વોહ

જોરસે થપ્પડ લગવાનેકો તૈયાર હો, તો ઇલાજ કીયા જાવે.

એહતીયાત--ઇસ અમલકો નવ--ચદી જુમેરાતકે રોજસે શુરૂ કરે. ખાહ મહીના કોઇભી હો, યા ચાદરાત બાદ પેહલી જુમેરાત આવે, ઉસસે શુરૂ કરે અમલ કરનેકે દીનોમે કોઈ ગીરહુન પડે, તો અપને હાથપર સાયા ગીરહુનકા ન પડને દે ખાહ મકાનમે બેઠકર પરહે યા જગલમે નગે બદન, યા કપડે પેહને હુયે, કોઈ હરકત નહી હે ઝાડનેકે બાદ મરીઝસે કેહ--દેવે, કે ફીર ઓર કોઈ ઇલાજ નકરે, બલકે કીસી કીસમકા પરહેજભી ન કરે, અગર કરતા હો, તો ઝાડનેસે પેશતર કુછ કરલે. તરકે હયવાનાતસે મતલબ, કીસી જાનવરકા મારના ગોશ્ત, અડા, મછલી ખાના, દુધ, દહી, ઘી, શેહદ, કસ્તુરી ખાનાભી ઇસમે શામીલ હે.

૧૧૭--જીસકો કુત્તા કાટા હો તા કેલેકે અરકપર એક તાલીસ મરતબે સુરયે કુલહોવલ્લાહ, દમ કરકે પાચ તોલે પીલાવે, તા ફાયેદા હોગા

બાબ સત્તરહવાં-તાઉન ઓર વબાકા દુર હોના.

૧૧૮-હદીસોમેં આયા હે, કે ફરમાયા, આં હઝરત સલ, ને કે તાઉન યાને વબા, એક અજાબ હે. કે ભેજા હે,

ઉપર ગીરોહે બની ઇસરાઈલિકે ઉપર, ઓર ઉપર ઉનકે, જો તુમસે પેહલે થે. જબ તુમ સુનો ઉસ બીમારીકો કીસી જમીન પર, તો વહાં ન જાઓ. ઓર જો ઉસ જમીન પર, જહાં તુમ રેહતે હો. વહાં વાકેઅ હો, તો વહાંસે ભાગો નહીં ઓર લીખ્ખા હે, કે જો શખ્સ વબાસે મરજાતા હે, વોહ દરજા શહાદતકા પાતા હે. પસ ઐયામે વબામેં, સુબહા નલ્લા, ઓર દુરૂદ શરીફ, કસરતસે પરહા કરે.

૧૧૯–ઉલમા ફરમાતે હે, કે જો કોઇ ઈન કલેમાતકો સુબહો શામ સાત સાત બાર પરહા કરે, તો મરઝે તાઉનસે મહફુઝ રહે, વોહ યે હે.

લા–ઇલાહા ઈલિ લલ્લાહ, અમાનુન મીનત તાઅન, મોહમદર રસુલુલ્લાહ ફીત તાઉન સૈયદી અબદુલ વહહાબ શેઅરાની, સૈયદી શમસુદ–દીન અલ ખફી, સૈયદી સીરાજુદીન બલકી હૈયો,સ–મ–દા, યા બાકી વ–લ–હુલ ક–ત–ફો વાફી

સુબહા–નલ મ–લ–કીલ ખલ્લાક

૧૨૦–વાસતે દફા હોને વબાકે, હર રોજ બાદ ફજ-રકી નમાઝકે સાત બાર યે દુઆ પરહે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ અલ્લા હુમ્મા યા વલી–યલ વલાયે, યા સામેઅદ દુઆયે, વ યા કાશેફદ દરરાયે, વલ વબાયે. અસરેફ અન–નીલ કહરા, વલ મ–ર દા, વલ વબાઆ, વત તાઉન. વલ ફીજાઆં, બે હકકે મોહમદે

નીલ મુરતદ્દા. વ ફાતે-મતીઝ ઝોહરા. વલ હુ-સ-નીલ મુજ-તબા, વ હુસય--ને શહીદે દશ્તે કરબલા. યા રબ્બા, યા રબ્બા, યા રબ્બા,

૧૨૧-વાસ્તે વબાકે સુબ્હો શામ સાત બાર પરહ-કર, ઘરમેં ચારોં તરફ ફુંક દીયા કરે. વહાં હરગીજ વબા નહીં આયેગી. વોહ અમલ યે હે.

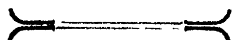
અબ્દુલ્લાકા પુત, આમીનાકા જાયા ભાગરે વબા મોહમદ મેરે ઘર આયા

૧૨૨-વાસ્તે દુર હોને વબાકે, ઈસ શેઅરકો હરરોજ કસરતસે પરહે ઓર દરવાજેકી ચોખટ પર લગાવે, તો વબાસે મહફુઝ રહે વોહ યે શેઅર હે

લી ખમ-સતુન ઉતફી-બેહા હર રલ વબા ઈલ હાતેમા
અલ મુસ-તફા વલ મુર તદા વબના-હુમા વલ ફાતેમા

બાબ અઠારવાં-બીમારીઓંસે શીફા પાના.

૧૨૩-મરીઝકા હાલ દર્યાફ્ત કરનેમે-જબ ચાહે, કે કીસી મરીઝકો કયા મરઝ હે, યા આસેબ હે તો સાત તાર નીલે સુતકે લેકર, પાઉ કે અંગુઠેસે પેશાનીકે બાલ તક નાપ કર, એક બાર દુરૂદ શરીફ, ઓર સાત બાર સુરયે

અલ-હુમ્દ, ઓર એક બાર આયતુલ કુરસી પરહે. બાદ સાત મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ-કચુસીન, મકશીન, જઝમાશીન, મીઆશીન, શાફીશીન, માશીન, અબુશીન, બે-રહ-મેતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

ફીર સુત મજકુરકો મોવાફીક અવ્વલકે નાપે. ઓર દેખે, કે કમ હુવા યા જયાદા અગર એક ઉંગલ કમ હોવે તો દેવકી અસર હે. ઓર અગર દો ઉંગલ કમ હોવે, તો આસેબ હે. અગર તીન ઉંગલ કમ હોવે, તો જાદુ હે. ઓર અગર ચાર ઉંગલ કમ હો, તો ઉમ્મુસ સુબયાન હે. અગર દો ઉંગલ જયાદા હો-જાવે, તો નઝર ગુફતારકી હે, અગર તીન ઉંગલ જયાદા હો-જાવે, તો બાદ હે ઓર અગર ચાર ઉંગલ જયાદા હો-જાવે, તો તપ હે. ઓર અગર કમ જયાદા નહો, તો મરઝે બદની હે

૧૨૪-જબ કીસી શખ્સકે આધે સરમે દર્દ હો, તો અંગુઠે ઓર બીચકી ઉંગલીસે દોનોં તરફકી કનપટી પકડે. ઓર સુરયે અલ-હુમ્દ પરહના શુરૂ કરે. ઓર થોડા થોડા ઉંગલીયોંકો ખીસકાતા જાવે. યહાંતક કે વલદ-દાલ્લીન, પર દોનોં ઉંગલીયાં આકર પેશાની-પર મીલ-જાવે. અગર એક બારમેં દરદ કમ હો-જાવે, તો ઠીક હે, ઓર નહીં, તો તીન બાર તક કરે. અગર ઉસસેભી નજાવે, તો તીન રોજ

ઈસી તરેહ કરે. ખુદા ચાહે, તો દરદ જાતા રહેગા.

૧૨૫–જબ આધે સરમે દરદ હો, તો સાત બાર સુરયે ઈન્ના આતયના, પરહ–કર, પેશાની–પર દમ કરે.

૧૨૬–જીસ શખ્સકી આંખોંકી રોશની કમ હોગઈ હો, યા આંખેં દુખતી હોં, તો ઈસિ આયતે કરીમાકો તીન બાર બાદ નમાઝે પંજગાનાકે પરહ–કર, આંખોં–પર દમ કરે, ઈનશા અલ્લાહો તઆલા, આંખે દુખનેસે મહફુઝ રહેગી. ઔર રોશની જયાદા હોગી. વોહ આયત યે હે.

ફ કશફ્–ના અનકા ગીતા–અકા, ફ સબ્રોકલ યવમા હદીદ,

૧૨૭–જીસ ઔરતકા હમલ ગીર જાતા હો. તો ઉસ ઔરતકે કદકે બરાબર તાગા (દોરા) કુસબી રગકા લેવે. ઔર ઉસકે નવ તાર લેવે. ઔર સુરયે કુલયા ઐયોહલ કાફેરૂન, ઔર ઇસ આયતકો પરહ–કર, એક ગીરેહ લગાવે, ઔર ઉસ ગીરેહ પર દમ કરે ઈસિ તરેહ ઉન તારોમે નવ ગીરેહ લગાવે ઔર હર ગીરેહ પરપરહ–કર દમ કરે ઔર દોરેકો ઉસ ઔરતકી કમરમે બાધે, તો હમલ બર કરાર રહેગા વોહ આયત યે હે

વસ–બેર વમા સબરોકા ઇલ્લા બીલ્લાહે, વલા તહ–જના અલય–હીમ, વલા તકો ફી દય–કીન મીમ્મા યમ–કોરૂન, ઈન–નલ્લાહા માઅલ–લજી નત તકવ, વલ લજી નહુમ, મોહસે–નુન.

૧૨૮–જીસ ઔરતકો બચ્ચા તવલ્લુદ હોનેમેં બહોત તકલીફ હોતી હો, તો સાત મરતબે ઈસિ દુઆકો, શીરીની પર, યા પાની પર દમ કરકે, ઉસકો ખીલાવે, અગર પાની હો તો પીલાવે. વોહ યે હે.

વ અલ--કત મા ફીહા વ ત ખલ્લત, વાજેનત લે--રબ્બેહા વ હુક--કત, અહુ--યન અશરા--હુયન.

૧૨૯–વાસતે દફા હોને બવાસીર (મસેકી બીમારી) કે સનીચર કે દીન શુરૂ માહમે, યે અમલ કરે. એક દાના લાખકા છેદવાલા લેકર, યે આયત. ૨૧ મરતબે પરહે. અવ-વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર ઉસ દાનેપર દમ કરે. ઓર ઉસ દાનેકો દોરેમે પીરોકર કમરમે બાંધે, તો ઇનશા અલ્લાહ, બીમારી દુર હોગી, વોહ આયત યે હે.

બિસ્મીલા હીર રહમા નીર–રહીમ –સુમ્મુન બુકમુન, ઉમયુન ફહુમ લા યરજે–ઉન.

૧૩૦–જબ ઔરત બાઝ હો, તો ગ્યારા અદદ (ગીનતી) સુપારી લેકર, ઓર હર સુપારી પર, ૧૧ ગ્યારા મરતબે ઈસિ દુઆકો પરહે ઓર એક એક સુપારી ઔરતકો હર રોજ ખીલાવે ઔરત હયેઝસે ફારીગ હુયે બાદ યે અમલ કરે. દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા અનતશ શાહીદો, વ અનલ મશાહુદો ફમન યદ–ઉલ મશાહુદા. ઈલિ–લશ શાહીદો, યા રબ્બા.

—

બાબ ઓન્નીસવાં-હાઝીરાત.

૧૩૧-હાઝીરાતકા અમલ અકસર લોગ, આસેબ વ-ગયરા દફા કરનેકે લીયે કરતે હેં. યે રાતકે વકત હોતા હે ઓર મરીઝકો યા કીસી બચ્ચેકો બીઠાકર નકશ દીખાતે હે, તો રૂહોંકા આના ઓર આસેબકો (બલાકો) કયેદ કરકે જલાના વ-ગયરા, બાતે સાફ નઝર આયા કરતી હે. ઓર અકસર મરીઝકોભી અગર ખલલ આસેબકા હો, તો ઉસી રોજસે આરામભી હો-જાતા હે ઓર ઈસમે શક નહીં, કે બહોતસે ચાલાક લોગ આજ-કલ અયસેભી હોતે હે, કે જો દર અસલ કુછ નહીં જાનતે, ઓર ધોકા દેનેકે લીયે કાગજ પર પ્યાઝકે અર્કસે પેહલે કુછ તસવીરે બનાકર, ઉસ જગા પર ગીયાહી લગા દેતે હે ફીર જબ ઉસકો ચીરાગકે સામને કરતે હે, તો વોહી તસવીરે કે જો બનાઈ-થી, વોહ ગરમીસે ઝાહીર હો-જાતી હે ઓર બચ્ચે યા ગવાર લોગ ઇસ તરેહ બહેક જાતે હે ખુસુસન જબ ઉનસે બાર બાર જોર દેકર, પુછા જાતા હે, કે દેખો તુમકો એક આદમી નઝર આતા હે તો વોહ ઉસ બદદીસી સુરત દેખકર, કેહને લગતે હેં કે હા, નઝર આયા. ચાલાકી તો હરએક કામમેં હુવા કરતી હે. મગર યે અમલ વાક-ઈ સચ્ચા હે. ઓર ઇસકે આમીલભી સચ્ચે મીલ સકતે હે.

સીયાહ દાગ પર ટીક ટીકી બાંધકર દેખનેસે ખાબે ગફ્લત તારી હોજાતા હે. ઓર રૂહાની દુન્યાકી સયેર હોને લગતી હે. બસ અસલ બાત તો ઇતનીહી હે. બાકી સબ ઉસકે લવાઝીમે હે. હાઝીરાતકા ચુનાંચે ઇંગરેજી તરીકા યે હે. કે કાંસેકી થાલીમે કાજલ ઓર કડવા તેલ (સરસોકા) મીલાકર, એક સીયાહ દાગ થાલીમે રૂપીયે કે બરાબર બનાદો ઉસમેં જરા સગે મકનાતીસભી મીલાદો, તો અછછા ફીર ઉસ દાગકે ઉપર પાની ભરકર, કીસી બચ્ચેસે કહો, કે દાગકી તરફ ગઓરસે દેખતા રહે ઓર તુમ ઉસકી કનપટી ઓર દીમાગ પર, ચદ મરતબે હાથ ફીરાદો ઓર ઉસસે કેહતે રહો, કે દેખો અબ તુમકો એક મયદાન નઝર આતા હોગા ફીર ઉસમે એક જીન ખડા હુવા માઅલુમ હોગા, ગરઝ કે, જો જો તુમ કેહતે જાઓગે, ઉસકો વોહી ઉસમેં નઝર આતા જાવેગા ઓર જો સવાલ કરોગે, ઉસકા જવાબ ઈશારોંસે નઝર આયેગા. યે અમલ કરતે પેહલે વકત ચાર છે ચીરાગ રોશન કરે, તાકે રોશનીસે જલદી હાલ-તે ખાબ પયદા હો ઓર ખુશબુભી જલાવે, ઓર ઉસકી ધુની દેવે. ઓર ઇતરભી લગાવે, કે જલ્દ અસર હોવે.

બાબ બીઆવાં—હમઝાદકા તાબે હોના.

૧૩૨—અગર કોઇ ચાહે, કે હમઝાદકો તાબે કરે. તો અવ્વલ પાક ઓર સાફ હોકર, સુબોહ—કો, નવ ઓર દસ બજે કે દરમ્યાન ધુપ મે ખડા હોકર, કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે પરહે. મગર યે ખ્યાલ રહે, કે એકહી કપડા બગેર સીયા હુવા હો, ઉસકો આધા ઓઢે, ઓર આધા પેહને, યે કપડા સીર્ફ પરહતે વકત કામમેં લેવે, જબ પરહ—ચુકે, ઉસ વકત કપડા ઉતાર કર રખ દેવે. ઓર ફીર રોજ—મરરાકે કપડે પેહને. અમલ નવચદી જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે, ઓર એકહી જાતકા અનાજ, ઓર એકહી તરકારી, યા દાલકા ઇસ્તેમાલ રખખે, કે જબ તક હમઝાદ કબઝેમે આવે ઓર જબ પરહનેકો ખડા હો, તો દોનો હાથ બાંધે, જયસે કે અદબસે ખડે હોતે હે. ઉસ તરેહ ખડા હોવે, ઓર નીગાહ અપને માથે કે ઉપર, યાને ઉસ મુકામ પર, જહા કે સરકા સાયા હો રખખે. જબ સો મરતબે પરહ લેવે, ઉસ વકત ઉપર આસમાન કે તરફ દેખે, કરીબ દો મીનીટ તક. ફીર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કર લેવે, ઓર પરહના શુરૂ કર દેવે. જબ સો બાર પરહે, તો ફીર આસમાનકી તરફ નીગાહ કરીબ દો મીનીટકે કરકે

દેખે. ફીર બ-દસ્તુર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કરે, ઓર ફીર જબ સો મરતબે પરહે, ઉસ વકત ફીર અપની નીગાહ આસમાનકી તરફ કરે, કરીબ દો મીનીટકે, ફીર ૧૪૧ બાર પરહે. ઓર પેહલેકી જગા પર નીગાહ રખ્ખે. જબ પરહ ચુકે, ઉસ વકત આસમાનકી તરફ નીગાહ કરે, કરીબ પાંચ મીનીટકે. ઈસિ તરેહ કુલ ૪૪૧ મરતબે હર રોજ પરહે. ઇસી તરેહ ૪૧ દીન તક કરે. લેકીન જીસ વકતસે ઓર જીસ રોજસે પરહના શુરૂ કરે, ઉસી રોજસે એક પાન સાલમ લગા હુવા, કે જીસમેં ઈલાયચીભી ડાલી હો, વોહ પાન અપને સીધે હાથકી તરપ્ રખલીયા કરે જબ અપને અમલકો પરહ-કર, ફારીગ હોજાયા કરે, તો રોજ-મરરા ઉસ પાનકો દરીયા, યા તાલાબ યા કુયેમેં ડાલ દીયા કરે. જબ એકકીસવાં દીન હોગા, ઉસ વકત સીર્ફ સરકા સાયા, જો જમીન પર નઝર આતા થા, વોહ સાયા આસમાન પર નઝર આવેગા, ઓર ઇધર ઉધરસે અગર કોઈ આવાઝ દેગા બલકે આવાઝ ઈસિ કીસમકા હોગા, કે જયસે અપને ઘરકા યા કોઈ દોસ્ત અહબાબ પુકારતા હે. નતો નીગાહ હટાવે, ઓર ન-બોલે- ઇસી તરેહસે રોજ મરરા સાયા જમીનમેસે કમ હોતા જાવેગા, ઓર આસમાન પર બડહતા જાવેગા. યહા તકકે એકતાલીસ-વે દીન, કુલ સાયા જોકે અપના જમીન પર નઝર પડતા થા. વોહભી સાયા આસમાન પર

બિલકુલ દીખને લગેગા. ઓર ઉસી રોજ કોઈ શખ્સ, કે જો તુમકો દીખેગા, પાન જોકે તુમ્હારે પાસ લગા હુવા મૌજુદ હે, વોહ માંગેગા. આપ પાનકો હાથમે લેકર ઉસસે કહો, કે તુભી કુછ નીશાની મુજકો દે, અગર ઉસને કુછ નીશાની દી, તો એક છલ્લા કીસી ચીજકા ખાહ ચાંદીકા હો, યા લોહેકા હો, યા છાલીયાકા હોવેગા લેકીન પેહલે તુમ છલ્લા લેલો, ઉસ વકત પાન દો પેહલે પાન મત દો. અગર છલ્લા ન દેવે ઓર યે કહે, કે મેરે પાસ છલ્લા નહીં હે, તો યે કહો કે તીન દફા ઇકરાર કર, કે તુ મેરે કબઝેમે રહેગા, ઓર જો કામ તુઝસે કરાઉંગા, તો કરદીયા કરેગા ? અગર વોહ તીન મરતબે અહદ કર લેવે, ઉસ વકત પાન દેદો ગોયા તુમ્હારે કબઝેમે હો-ગયા ઓર તુમ ઉસકે આમીલ હો-ગયે જબ ઉસકો બુલાના મ ઝુર હો, ઉસ વકત ચુટકી બજાદી, ઓર દીલમે કેહ લીયા, કે હાઝીર હો. ફૌરન તુમ્હારે કાનમે આવાઝ આયેગા, કે હાઝીર હુ. ફીરજો કામ લેના ચાહો લે લો મગર દો તીન ઘ ટેસે જયાદા મત દીક કરો. ઓર હર એક વકત પાક ઓર સાફ રહો અગર જીમાઅ-કી નૌબત પહોચે, તો પાની તૈયાર રખો, ઓર ફૌરન નહાકર પાક હોજાઓ લેકીન જબ તક અમલ પરહો, વહા તક નૌબત જીમાઅકી નહો. અગર બ-હાલતે ખાબ નહાનેકી (ગુસલકી) હાજત હો-જાવે, તો ઉસ વકત ફૌરન

બીસતરસે ઉઠ–કર, નહા લેના ચાહીયે મગર જો ચીજ તલબ કરો, તો લા–દેગા, લેકીન બેજા ચીજ હરગીજ મત મગવાઓ. યા કીસીકે દીલકા હાલ પુછો, તો વોહભી બતલા દેગા. યે અમલ ૪૧ દીનકા હે. ઓર હર રોજ ૪૪૧, મરતબે અમલ પરહા જાતા હે ઈસ અમલમે બેહતર યે હે. કે અપને હાથસે ખાના વગયરા પકાવે યા કીસી પરહેજ–ગાર પાક સાપ્ ઔરતસે યા મરદકે હાથસે ખાના પકવા કર ખાવે. ઓર અમલ પરહતે વકત કીસીસે બાત ચીત ન કરે. ધ્યાન અપના કીસી જગા ન કરે અમલ યે હે.

હરની પાર બઝાયે એમઆ અય–નમા.

અમલ અગર રાતકો કરના ચાહે, તો ચીરાગકે રૂબરૂ બેઠે. અગર ચીરાગકે રૂબરૂ સાયા ન પડે, તો ચીરાગકી તરફ પીઠ કરકે બેઠે

હમઝાદ તાબે હોનેસે વોહ હર કીસમકે તાઝે ફલ, યા બીલા ફસલ યા જો ચીજ મગવાઓ વોહ એક લમહેમે લા–દેતા હે. ઓર કાનમે હરએક સવાલકા જવાબ દેતા હે બલકે ખુદ ઇસ કદર ખબરે જલ્દ પહોંચાતા હે, કે આમીલકો સોનેભી નહીં દેતા. જીસ કામકા હુકમ કરો, વોહ એક આનમે કરકે ફીર કેહતા હે, કે ઓર હુકમ દો. કે કયા કરૂ ! અગર હમઝાદ અયસે સવાલોસે દીક કરે, તો સહેલ ઓર ઉમદા ઇલાજ ઉસકા યે હે, કે યે હુકમ દીયા જાયે, કે હમારે લીયે એક અયસા મકાન આલીશાન બનાઓ, ફીર ઉસમેં

બગીચા લગાઓ, ફીર હમારી પુલાન પુલાન કિતાબકી કાપીયાં છાપતે રહો, યા હમારે ગાઉમેં પાનીકે લીયે કુયે બનાઓ. ઓર નેહર ખોદકર તૈયાર કરો. ખેતોંકો ખોદકર બરાબર કરો. વ–ગયરા. કામ સોંપે, કે જીસસે ઉસકો બિલકુલ પુરસત નહોને પાવે.

હમઝાદકા અમલ કરના આસાન નહીં હે. ઓર કોઇ ઈસકો બચ્ચેકા ખેલ ન–સમઝે. અગર કુછ ગફલત હુઈ, તો દીવાને હો–જાનેકા ઓર તબાહ હોનેકા ખૌફ હે. ઈસ કામમે કોઇ કામીલ ઉસ્તાદ મીલે, તો ઉસકી મદદ ઓર સલાહસે અમલ કરે કે જીસસે કામયાબી હો.

બાબ એકીસવાં-મોવક્કિલકા તાબે હોના.

૧૩૩– જબ કોઇ અમલ કરના ચાહે, તો પેહલે રોઝા ઓર નમાઝકા પાબદ રહે જબ ચાંદ દેખે, ઓર નવચંદી જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે મગર શુરૂ કરનેસે પેહલે અપને ખાને પીને ઓર સોને ઓર ઉઠને બેઠનેકા, ઓર પરહેનેકા ખાનેકા ઇતેઝામ કરે, ઓર યેહભી ઝુરૂર ખ્યાલ કરે, કે ચાલીસ દીનમે ઇસ કદર ગલ્લા ખા–સકતા હુ, ઉસી કદર ગીહુ લેકર, ઓર દરીયા (નદ્દી) યા કુંએકે પાનીસે ધોકર

સુખા હેવે. અગર મુમકીન હો, તો અપને હાથોંસે પીસે. યા અચસી ઔરતસે પીસવાવે, કે જો પાક સાફ હો. ઓર દીન ભર રોઝા રખકર, શામકો અપને હાથોંસે પાની ભરકર કુએસે લાવે. ઓર ખાના અપને હાથોંસે પકાવે. ઓર અપને ખાને પીનેસે ફારીગ હોકર, વઝીફા પરહને બેઠે. જા-નમાઝ પર દો-જાનુ હોકર, કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે બેઠે. ઓર એકહી કપડા બગેર સીયા હુવા લેવે, વોહી કપડા બાંધે, ઓર ઉસીકો ઓઢે યાને આધા બાંધે ઓર આધા ઓઢે. ઓર લોબાન ઓર ઈલાયચીકે છીલકે, કોયલોંકી આગ પર જલાતા જાવે ઓર ખુબ ખુશબુ ઈતર વગયરાકી પરહનેકે મકાનમેં રખ્ખે- ઓર વોહ મકાન તન-હાઈકા હો. કીવાડ બંદ કરલેના ચાહીયે, ઓર વઝીફા પરહેને-સે પેહલે આપના હિસાર કરલેના ચાહીયે, અગર ચાલીસ દીનકા વઝીફા હે. તો પંધરવે યા સોલ્હવે દીનસે, તરેહ તરેહકે ખૌફ ઓર ખતર-નાક બાતે માઅલુમ હોને લગેંગી, કભી દરીયા માઅલુમ હોગા, કભી રોને ચીલ્લાને યા હંસનેકી આવાઝ માઅલુમ હોગી કભી સાંપહી સાપ માઅલુમ હોને લગેંગે. બલકે યે માઅલુમ હોગા, કે કોઈ શખ્સ મુજકો કત્લહી કર ડાલતા હે લેકીન હરગીઝ ન-ડરો કયુકે યે તમામ બાતે તુમ્હારે હિસારકે બાહીર માઅલુમ હોતી હેં. હિસારકે અંદર હરગીઝ કોઇ બાત ખૌફકી નહી માઅલુમ હો

સકતી. ઔર હિસારકે અંદર તુમ્હારે પાસ, કોઈ શય કીસી કીસમકી ડરાવની વગયરા નહી આ-સકતી. ઔર બહોત તસલ્લી ઔર ઔર ઇતમીનાનસે વઝીફા પરહો-લેકીન ખુશબુ યાને લોબાન, જલ્દ જલ્દ આગ પર ડાલતે રહો ૩૯ દીનકે બાદ ચાલીસવે દીન નીહાયતહી બૌફ (ડર) ઔર ખતર-નાક બાતે માઅલુમ હોગી લેકીન સાબીત કદમ રહો જબ ચાલીસ દીન પુરે હો-જાઇગે, ઔર વઝીફા ખતમ હો જાયેગા ઉસી વકત મો-વક્કિલ આકર હાઝીર હોગે, ઔર કહેગે, કે હમ તાબેદાર હે જો કહો સો કરે ઉસ વકત આ-મીલ ઉનસે યે કેહ-દેવે, કે હાઝીર રહા કરો. જબ કામ હોગા, તો આપકો કહા જાયેગા-વોહ વઝીફા યે હે

સુરયે મુઝમ્મીલ, શરીફકી તમામ સુરતકો ૪૦ દીનમે એક લાખ પચીસ હજાર મરતબે ખતમ કરદો. અગર અંધેરેમે પરહો, તો બહોત બેહતર હે મસજીદમેં યા છત પર બેઠકર ન-પરહે તનહા જગામે રાતકે વકત પરહે.

હિસાર યે હે—સુરયે અલ હમ્દ, તીન મરતબે, કુલહો વલ્લાહ, તીન મરતબે ઔર અવ્વલ ઔર આખીર તીન તીન બાર દુરૂદ શરીફ પરહ-કર, અપને દોનો હાથકી ઉંગલીયોંસે અપને ચારોં તરફ ગોલ દાયેરા ખેચ-લો.

યે અમલ મુશ્કીલ હે કીસી કામીલ ઉસતાદકી **મદદ**

લેકર કરે. કયું કે અગર ડર ગયા, તો દીવાના હો–જાયેગા.

પરહેજ–ગોશ્ત ઓર મછછીકા, અંડા, પ્યાજ, લસન, ઘી, દુધ, વગયરા, કરે, ઓર તરકે હયવાનાત કરે ઝીના, જુટ ગીબતસે પરહેજ કરે,

બાબ બાઈસવાં–તાવીજોંકે બયાનમેં.

૧૩૪–વાઝેહ હો, કે હરએક તાવીજ યા નકશ ચાર તરેહકા હોતા હે યાને આતશી, આબી, ખાકી, ઓર બાદી, હે. ઉન ચારોકી તાસીરાત જુદી જુદી હે ઓર તરીકે ઇસ્તેઅ–માલ ભી, અલગ અલગ હુવા કરતા હે તાવીજ સદહા મતલબકે હોતે હે ઓર હરએક તાવીજ ભરનેકી તરતીબ અલગ અલગ હોતી હે અકસર તાવીજોમે આયતે, ઓર અકસરમે તીલસમ, ઓર મોવક કિલોકે નામ વગયરા આતે હે ઓર અકસર પુતીલોમેં શકલે આતી હે, તો વયસે તાવીજાત ઓર ફતીલે, ગુજ-રાતીમે લીખના મુશ્કીલ હે ઓર છાપનાભી સીવાયે ઉરદુ અરબીકે ગુજરાતીમેં નહીં હોસકતા હે ઈસલીયે યહાં ફકત પ ધરાકા નકશ લીખનેકી ઓર ઉસકી જગાત વ–ગયરાકે કવાએદ લીખખે જાતે હેં. દુસરી કીસમકે તાવીજ ઇન

હરકતોંકે લીયે નહીં લીખ્ખે ગયે હેં. અદદ યાને ગીનતી ઉરદુમેં લીખના ચાહીયે. લેકીન ગુજરાતી છાપખાનેમે ઉરદુ કે ટાઇપ નહોનેસે, અદદ (ગીનતી) ગુજરાતીમે લીખ્ખે ગયે હેં. અગર કોઈ તાવીજ લીખે, તો ઉરદુ અદદ લીખ્ખે.

પધરાકા તાવીજ નીહાયતકી કાર આમદ, ઓર હર-એક મતલબકે લીયે મુજર-રીબ હે. મગર સબસે પેહલે ઝુરૂરી અમર યે હે, કે ઉસકી જકાત દી-જાવે. ઓર ઉસકો અમલમે લાયા જાવે. ફીર ઉસસે જો કામ ચાહે વોહ લેવે હરગીઝ ખતા ન-કરેગા-જકાતકા તરીકા યે હે, કે ચાંદ-રાતસે ઇસિકા અમલ શુરૂ કરે. યાને જીસ રાતકો નયા ચાંદ નીકલે ઉસ રાતકો, બાદ નમાઝે ઇશાકે, ગુસલ કરકે નયે કપડે પેહને ઓર બદનમે ખુશબુ લગા-કર, પૂરશે જમીન પર બેઠે ઓર ગ્યારા હજાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહ--કર, ઉગી જગા સો-રહે મગર દુરૂદ શરીફ પરહનેસે યે નિયત કરે. કે પધરાકે નકશકી તાવીજકી જકાત દેના-હુ વોહ પુરી હોવે

આલ ગરઝ સુબોહકો ઉઠકર, નમાઝમેસે ફારીગ હોકર જાફરાનકી સીયાહી, ઓર નઈ કલમસે તીન હજાર એકસો પચીસ, આતશી નકશ લીખ્ખે. ઓર ઉન તાવીજોમે ઉદ લગાકર, આગમે એકકે બાદ એક જલાતે વકત અપના મોંહ મશરેકકી (પુરબ) તરફ રખ્ખે. ઈસી તરેહ દસ દીન તક,

બરાબર કરતા રહે. ફીર હરરોજ ઈસી કદર આબી તાવીજ લીખકર, આટેમેં ગોલીયાં બનાકર, દરીયા યા નદદી પર જાકર, પાનીમેં ડાલ-દીયા કરે ઓર તાવીજ લીખતે વક્ત મોંહ મગરેબકી તરફ રખ્ખે. ઈસી તરેહ દસ દીન તક, તાવીજ લીખકર દરીયા યા નદદીમે આટેમે ગોલીયાં બનાકર ડાલા કરે. આબી તાવીજ લીખતે વકત ઉદ જલાવે. ઈસ તરેહ યે બીસ દીન હુયે ફીર દસ દીન તક, બાદી નકશ યાને તાવીજ લીખ્ખે. ઓર હરરોજ ઈસી કદર, યાને ૩૧૨૫ નકશ લીખકર હવામે ઉડા દીયા કરે યા ઉચે દરખ્તોંકી શાખોંમે બાંધ-દીયા કરે કે વહા ઉનકો હવા લગે ઓર બાદી યાને હવાઈ તાવીજ લીખતે વકત મોહ શીમાલકી (ઉત્તરકી) તરફ રખખે ઓર બુખુર ઉદકા જલાવે. ઈસી તરેહ દસ દીન તક તાવીજ લીખખે ફીર આખીરકે દસ દીન ઈસી તરેહ, હરરોજ ૩૧૨૫ ખાકી તાવીજ લીખકર, જમીનમે દબા-દીયા કરે ઓર ખાકી તાવીજ લીખતે વકત મોહ જુનુબકી (દખખનકી) તરફ રખખે. ઓર બુખુર શક્કરકા જલાવે. બાઝે ઉસતાદ અયસાભી કરતે હે, કે ખાકી તાવીજ લીખકર જમીનમે દફન નહીં કરતે બલકે એક રીકાબીમેં દરીયા, યા નદદીકી સાફ ઓર પાકીજા રેતી ખુશ્ક યાને સુખી ભરકર, અનારકી શાખકી કલમસે લીખ, લીખકર, મીટાતે જાતે હેં. ઓર ઈસ તરેહ-પર ગીનતી પુરી કરલેતે

હે જબ ઇસ તરેહ–પર અમલ કરતે કરતે, ચીલ્લા પુરા હો–જાવે. તબ જકાત પુરી સમઝે. ફીર આખીરકો નમાઝે દુગાના, યાને નફીલ શુક્રીયા અદા કરે. ઓર ફીર રાતકો ગ્યારા હજાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહ–કર, સુબોહકો શીરીની પર ફાતેહા હઝરત રસુલે કરીમ સલ, કી દેકર, શીરીની બચ્ચોકો બાટ દેવે. પસ યે અમલ પુરા હુવા. ઓર પધરાકા નકશ તુમ્હારે અમલમે આયા. અબ જીસ કામકે લીયે ઈસે કરોગે, તો પુરા ઉતરેગા અયસી નંગી તલવાર હે, કે કભી ખતા નહી કરતી. ઇસકા વાર કભી ખાલી નહી જાતા હાઝીરાતકે લીયે અગર કાંસેકે કટોરેકે અદર આબી તાવીજ પધરાકા લીખકર, જહા પાચકા હીદસા (આક) હે વહા સીયાહી લગાકર, ઓર કટોરેમે તેલ ભરકર, ના–બાલીગ મગર પાક ઓર સાફ લડકેકે હાથમે પકડાદો ઓર ઉસ લડકેકો તાકીદ કરદો, કે ઉસ તાવીજમે પાચકે હીંદસેપર ટીકટીકી બાધકર દેખતા રહે. તો ચદ મીનીટકે અમલસે ઉસકો જીન્નીયાતકી કચેરી નઝર આને લગેગી ફીર જીનકે બાદશાહસે જો મતલબ ચાહો, વોહ દર્યાફત કરલો

અગર કુશાયેસે રીજકકે લીયે, બાદીકા નકશ લીખકર, કીસી ઉચે ફલદાર દરખ્તસે લટકા દોગે, તો રીઝક બહોત પહોંચેગા. અગર મોહબ્બતકે લીયે, આતશી નકશ લીખકર

આગમેં ડાલ દોગે, તો મતલુબ મુતી હો-જાયેગા. ઓર દુશ્મનોંકો હલાક કરનેકે લીયે, ખાકી નકશ લીખકર, પુરાની કબરમેં દબા દોગે, તો કામયાબી હોગી. અલા હાજલ કીયાસ ફીર જીસ કામકે લીયે લીખ્ખા કરોગે, તો ફૌરન તાસીર ઝાહીર હુવા કરેગી. અગરચે પંધરાકે નકશકી જકાત અદા કરકે અમલમેં લાનેકા કામ, બહોત મેહનત ઓર મુશ્કીલકા હે. ઓર જો શખ્સ ફારીગુલ-બાલ હો, યાને જીસકો દુન્યવી કામોંસે ફુરસત રેહતી હો, વોહી કર સક્તા હે. હરએક કિસમકે તાવીજોંકી જકાત અદા કરનેકા તરીકા અલગ અલગ હોતા હે. ઓર વોહ આમીલોંકી ઓર મુરશી-દોંકી ખીદમત સિવાયે હાસીલ નહીં હોતા હે. અકસર લોગ છપી હુઈ કિતાબોંમે દેખકર, હર કીસી કામકે લીયે લીખકર, દેતે હે, યા તો ખુદકે લીયે તાવીજ લીખતે હે. લેકીન જબ તક જકાત દેકર, તાવીજ અમલમે ન-લાયે હોં, વહા તક વોહ તાવીજ કુછ અસર નહીં કરતા હે. ઈસી તરેહ અમલી-યાતકે લીયેભી ચીલ્લા કરનેકી ઝુરૂરત હે. કોઈભી અમલ ચીલ્લા કરકે અમલમે ન-લાયે હોં, ઓર કિતાબોંમે દેખકર, બગેર ચીલ્લેકે કુછભી અમલ કરેગે, તો કુછ ફાયેદા નહીં હોગા.

પંધરાકે નકશ, જો ચાર કિસમકે હે. વોહ નીચે લીખ્ખે જાતે હેં.

આતશી.

૬	૧	૮
૭	૫	૩
૨	૯	૪

આબી.

૮	૩	૪
૧	૫	૯
૬	૭	૨

બાદી.

૪	૩	૮
૯	૫	૧
૨	૭	૬

ખાકી.

૪	૯	૨
૩	૫	૭
૮	૧	૬

વાઝેહ હો, કે નકશા ભરનેકા કાયેદા યે હે, કે આતશી નકશા જીસ ખાનેમેં એકકા હીંદસા (આંક) લીખ્ખા હે. વહાંસે શુરૂ કરે. ઓર તરતીબ વાર, ૧-૨-૩-૪, હીદસે લીખ્ખે જાતે હે, ઓર ૯, પર ખતમ કરતે હેં ઓર આબી નકશા ભરનેકી યે તરતીબ હે, કે ૬, સે શુરૂ કરે. યાને ૬, ફીર સાત, ફીર ૮, ફીર, ૯, ફીર ૧, ૨, ફીર ૩, ફીર ૪, ફીર ૫, ઈસિ તરેહ લીખ્ખે. ઓર બાદીકા નકશા ૪, ચારસે શુરૂ કરે. ઓર નવ તક લીખ્ખે. ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે તીન તક લીખ્ખે. ઓર ખાકી નકશા ૮ કે હીંદસેસે શુરૂ કરે, ઓર ફીર નવ લીખ્ખે, ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે સાત તક લીખકર નકશા પુરા કરે

પંધરાકે નકશાકી એક અજીબ તરકીબ.

૧૩૫-પેહલે તીન રોજ તીન હજાર મરતબે લીખ્ખે. તાકે તીન દીનમેં નવ હજાર નકશા પુરે હો-જાવેં. બાદ તીન રોજકે ચોથે રોજસે, હર રોજ એક હજાર મરતબે, હર રોજ લીખ્ખા કરે. ઓર તીન દીન તક ઈસી તરેહ લીખ્ખે, તાકે તીન દીનમેં તીન હજાર યેભી હો-જાવે.

ગોયા છે રોજમેં બારા હજાર નકશ (તાવીજ) લીખખે ગયે. ફીર હર રોજ એક હજાર બાર નકશ લીખ્ખા કરે. ઓર ગ્યારા દીન તક ઇસી તરેહ લીખતા જાવે. પસ ગ્યારા દીન-કે ઈસ અમલસે નિસાબ, યાને જકાત પુરી હો-જાયેગી. ઇસકે બાદ હર રોજ પંધરા, યા કમ અજ કમ નવ નકશ, હર રોજ લીખ્ખા કરે ઓર ઉસકા લીખના કાયમ રખ્ખે. તાકે અમલ કાયમ રહે.

દુસરી તરકીબ યે-હે કે નવચંદી જુમેરાતસે શુરૂ કરે.

પેહલે રોજ એક ઓર દુસરે રોજ દો, ઓર તીસરે રોજ તીન, ઇસ તરેહ એક એક નકશ રોજ બડહાતા જાવે. જબ પુરે પધરા નકશ ગીનતીમે પહોંચ જાવે, તબ એક એક નકશ કમ કરતા જાવે. જબ એક પર ગીનતી પહોચે, તો બડહાના શુરૂ કરે. ઇસી તરેહ સવા મહીના યાને ચાલીસ દીન અમલ કરે બાદ ખતમ હોનેકે, હર રોજ નવ દફે નકશ લીખ્ખા કરે, તાકે અમલ કાયમ રહેગા

તીસરી તરકીબ યે હે-કે સો નકશ હર રોજ લીખ્ખે. ઓર સો રોજ તક, યાને તીન મહીને ઓર દસ દીન તક લીખ્ખે. બાદ સો રોજકે એક એક નકશ કમ કરતા જાવે. જબ એક નકશ પર નોબત પહોંચ જાવે, તબ ચીલ્લા પુરા સમઝે. ફીર હર રોજ પંધરા યા નવ નકશ લીખ લીયા કરે. તાકે અમલ કાયમ રહે.

પસ ઈસિ પથરાકે નકશસે કુલ બીમારીયાં દફા હોતી હેં, ફુતુહાત અજ-હદ હોતે હે, હુબકે લીયે તીર બ-હદફ હે. વોહ નકશે મોઅઝ્ઝમ યે હે.

૬	૭	૨
૧	૫	૯
૮	૩	૪

બાબ તેઈસવાં-તાબીજોંકે આદાબમેં.

૧૩૬—જબ તાવીજ લીખનેકા ઈરાદા હો, તો અવ્વલ ગુસલ કરે, તો બહેતર હે. વર ન વુઝુતો ઝુરૂર કરે. ફીર અપને બદનમે ખુશબુ લગાકર, થોડી ખુશબુ અપને પાસ રખ્ખે. ઓર દરમ્યાનમે કીસીસે કલામ ન કરે. ઓર નાપાક આરત ઉસકે પાસ ન આને પાવે ઓર તાવીજ-કે સીર પર ૭૮૬ કે અદદ, જો કે બિસ્મીલ્લાકે હેં, વોહ ઝુરૂર લીખ્ખે ઓર મોહબ્બત ઓર તસખીરકે લીયે તાવીજ લીખ્ખે, તો કોઈ મીઠી ચીજ મોંહમે રખ લેવે. ઓર મોહબ્બતકા તાવીજ હરામ કામકે લીયે હરગીઝ ન-લીખ્ખે. ઓર જબ હલાલકે લીયે લીખ્ખે, તો મોહ અપના મતલુબકે ઘરકી તરફ કરે. ઓર ઈસ કદર ખ્યાલ ઉસકા કરે, કે ગો-

યા સામને ખડા હે. ઓર અદાવતકા તાવીજ લીખ્ખે, તો કડવી ચીજ મોંહમેં રખ્ખે. ઓર 'જબાન-બંદીકા તાવીજ લીખ્ખે, તો થોડા મોંમ દાંતોંમેં દબાવે. ઓર અખીર મહીનેમેં લીખ્ખે. ઓર તેગબદીકા ઓર બાબ-બદીકા લીખ્ખે, તો સીયાહીસે લીખ્ખે

ફતેહુલ કદીર, મે લીખ્ખા હે, કે અગર કીસીકે પાસ તાવીજ હો, ઓર ઉસકે ઉપર ગીલાફ હો, તો તાવીજકે સાથ પાય-ખાનેમેં જાનેકા મુઝાયેકા નહી હે, અગર ઉસકો ઉતાર કર જાવે, તો બેહતર હે, ઇસસે માઅલુમ હુવા, કે-અગર નગીને પર કોઈ દુઆ યા આયત કદા યાને ખોદી હુઇ હો, ઓર ઉસપર મોમ યા કપડા મડહા હુવા હો, તો ફીર ઉસકો પાય-ખાનેમે લેકર જાનેમે હરકત નહી હે.

અકસર મોઅતેબર કિતાબોંસે સાબીત હે, કે જીસ તાવીજ યા અમલમે ખુદાકા નામ નહો, ઉસકા લીખના પરહના જાયેઝ નહી. યા જીસકે માઅને સમઝમે ન આતે હોં. અગર કોઈ રકબા હદીસે શરીફસે સાબીત હો, ઓર માઅને સમઝમે ન-આવે, તો ઉસકે પઢનેકા મુઝાયેકા નહીં. વર ન બાએસ ખરાબીયે ઈમાન હે. અમલ સીફલીકા મુસલમાનોંકો પરહના બાએસે ઝવાલે ઇમાન હે ખુદાયે તઆલા મુસલમાનોંકો નેક તૌફીદ દેવે. જાદુ યા સહર સીખકર અપને ઈમાનકો ઝાયે ન-કરેં. આયતે કુરઆની ઓર

ઇરશાદે મશાયેખ અફઝલ હેં. વાહીયાત અમલોંસે દુર રહે.

અમલ પરહને ઓર તાવીજ લીખને પર, અકસર લોગ કુછ લેતે હેં. ઉસકા લેના જાયેઝ હે. મગર જીસ શખ્સકી નિયતમેં ફરેબ નહો, ઉસકો લેના જાયેઝ હે. અગર લેને-વાલેકી નિયતમે ફરેબ હે, તો હરગીજ જાયેઝ નહી. મસલન તાવીજ લીખનેસે તો વાકીફ નહીં. ઓર કિતાબમે દેખકર બે-સમઝે, દો પયસેકી લાલચસે તાવીજ લીખ-દીયા, ઓર છુછુ કરકે તાગેમે ગીરેહ દેકર ગડા બના-દીયા, ઓર પયસેકે લીયે જબ અમલ પરહનેકો તૈ-યાર હોવે, તો વુઝુ કરકે તસબીહ લેવે. ઓર એક એક દાનેકી જગા છે છે દાને ગીરાને લગે, ઓર ખુબ હીલ-હીલ કર પરહને લગે ઓર યે ખ્યાલ કરે, કે મુજકો લોગ આમીલ જાને, તો અયસે શખ્સકો લેના જાયેઝ નહી ક્યુકે યે ફરેબ હે ઓર ઇસી કિસમકા લેના હરામ હે. અલ્લાહ તઆલા, ફાલ ઓર ગંડે-વાલોંકો હિદાયત કરે, કે અપની ગીજા હરામસે ન કરેં. જીસકી ગીજા હરામસે હોગી, ઉસકે તાવીજમે ઓર દુઆમે કબ અસર હોગી.

અકસર ના-વાકીફ લોગ તીલસમકો લીખતે હેં, ઓર ઉનકે હુરૂફસે વાકીફ નહીં હોતે, તો બિલકુલ ગલત ઓર બે-કાયેદા લીખ્ખે જાતે હે. ઇસલીયે ફાયેદા નહીં હોતા હે. આમીલકો ચાહીયે, કે તીલસમકે કવાયેદ કીસી ઉસ્તાદે

ફામીલસે સીખે, ફીર તીલસમકો લીખે. વ ઈલ્લા કુછ ફાયેદા નહીં હોગા.

બાબ ચોબીસવાં–તાલે ઓર સીતારે ઓર અબજદકા બયાન.

૧૩૭—જીસ શખ્સકો અપના તાલે યા રાસી માઅલુમ નહો, તો અપને નામકા પેહલા હરફ જો હોગા, ઉસસે તાલે યા રાસી માઅલુમ કર લેવે. મસલન કીસીકા નામ મહબુબ–અલી હે, તો ઉસકા તાલે બુરજે અસદ, યાને હીંદી સીંહ હે. ઈસી તરેહસે હરએકકી રાસ યા તાલે માઅલુમ કર સકતે હે. ઉલમાયે નુજુમને બારા બુરૂજ કાયમ કીયે હે, જીસકો હીંદીમેં રાસી કેહતે હે

અગર તાલીબ ઓર મતલુબકે તાલોંમેં કુદરતી નીફાક યાને બે–બનાવ હે, તો અમલસે મતલબકા હાસીલ હોના મોહાલ હે. કયુંકે કુદરતી તાસીર કભી નહીં ફીર સકતી. હાં અગર કુદરતી નીફાક નહો, તો ઝુરૂર અસર હો–જાતા હે.

ખુરજો કે અરબી નામ	હીદી નામં	ખુરજો કે હુરૂફ હીદી ઓર અરબી.	ખુરજો કી દોસ્તી ઓર અદાવત
હમલ	મેસ	અ–લ-ઐ	જદીકે સાથ અસદકો,
		અલેફ, એન, લામ	હમલકે સાથ સુબલાકો,
સુર	વરખ	બ વ ઉ,	મીજાનકે સાથ હુતકો,
		બે, વાવ	દલુકે સાથ સરતાનકો,
જૌઝા	મીથુન	ક છ. ધ	કોસકે સાથ સુરકો, ઓર
		કાફ–કાફ	જૌઝા કે સાથ સુરકો,
સરતાન	કરક	ડ હ	દુશ્મની હે.
		હે ડાલ.	હુતકે સાથ અસદકો,
અસદ,	સીહ	મ ટ	અકરબકે સાથ મીજાનકો,
		મીમ–ટે.	જદીકે સાથ જૌઝાકો, સુરકે
સુબુલા	કન્યા	પ–ઠ. ણ.	સાથ અકરબકો, સરતાનકે
		પે.	સાથ કોસકો, સુબુલાકે સાથ
મીજાન	તુલા	ર ત	દલુકો થોડી મોવાફેકત હે.
		રે. તે. તોય.	હમલકે સાથ મીજાનકો
અકરબ	વૃશ્ચીક	ન–ય	સુરકે સાથ અકરબકો.
		નુન, યે	જૌઝાકે સાથ કોસકો,
કોસ	ધન	ભ. ધ. ઢ ફ.	સરતાનકે સાથ જદીકો,
		ફે.	અસદકે સાથ દલુકો,
જદી	મકર	જ ખ	સુબુલાકે સાથ હુતકો
		જીમ. ખે	બરાબર દોસ્તી હે.
દલુ	કુભ	ગ–શ.	
		સીન.સુવાદ.સે.ગેન	
હુત	મીન	દ. ચ. ઝ. થ.	
		દાલ–ચે.	

૧૩૮ સીતારોંકા બ્યાન—સીતારે સાત હે. ઉનકે નામ ઓર ખાસીયતેં, ઓર નેક ઓર બદકા હાલ નીચ્ચે લીખ્ખા ગયા હે.

સીંતારોંકે નામ.	દીનોંકે નામ	ખવાસ.
ઝોહલ	સનીચર	ખાકી
મુશતરી	જુમેરાત	આતશી
મીરીંખ	મંગલ	આતશી
શમ્સ	ઇતવાર	આતશી
ઝોહરા	જુમા	બાદી
ઉતારદ	બુધ	બાદી
કમર	પીર	આબી

ઉતારદ, મુશતરી, કમર, ઝોહરા, નેક સીતારે હે, શમ્સ, ઓર મીરીંખ નેહસ હે ઝોહલ કભી નેક ઓર કભી બદ હોતા હે લેકીન કોઇ અમલ કમર દરઅકરબમે યાને હીંદીમે જીસકો પચક કેહતે હે ઉસમે કોઇ અમલ શુરૂ નહી કરે.

૧૩૯—હુરૂફે તહજીકે અદદ—આમીલકો ચાહીયે, કે બગેર દયાફ્ત કરને અદદ હુરૂફે તહજીકે કીસી આયત, યા ઇસમકા નકશ ભરના ગયેર મુમકીન હે. લે—હાજા નીચે ઉસકા નકશા લીખ દીયા હે, ઓર હરકોકી ખાસીયતભી લીખદી હે. કે જીસસે સુહુલત યાને આસાની હોગી.

આતશી	અલેફ ૧	હે, ૫	તોય, ૯	મીમ, ૪૦	ફે ૮૦	શીન ૩૦૦	જાલ ૭૦૦
બાદી	બે, ૨	વાવ ૬	યે ૧૦	નુન ૫૦	સુવાદ ૯૦	તે ૪૦૦	દુવાદ ૮૦૦
આબી	જીમ ૩	ઝે ૭	કાફ. ૨૦	સીન. ૬૦	કાફ ૧૦૦	સે. ૫૦૦	ઝોય ૯૦૦
ખાકી.	દાલ. ૪	હે. ૮	લામ. ૩૦	એન. ૭૦	રે ૨૦૦	ખે. ૬૦૦	ગેન ૧૦૦૦

જીસ આયત ઓર ઈસમકે અદદ નીકાલના મંઝુર હો, તો હુરૂફે મકતુબી યાને જો હરફ, કે લીખનેમેં આતે હેં, ઉનકે અદદ યાને ગીનતી કરે, ઓર મલફૂ-ઝુી, યાને જીસકા તલફ્ફુઝ યા (હીંદી ઉચ્ચાર) કીયા જાતાહે, ઉસકો છોડ દેવે, જયસે હુવ્વા, કે હુરૂફે મકતુબી, હે, વાવ, ઓર અલેફ, યે તીન હરફ હે ઓર મલફૂ-ઝુી ચાર હરફ હે. યાને હે, ઓર દો વાવ, ઓર અલેફ, હે, પસ ઈસ હિસાબસે હુરૂફે મકતુબીકે પધરા અદદ હોતે હેં. ઈસ તરેહસે હરએક નામકે યા આયતકે અદદ નીકાલે, હરએક હરફકી ખાસીયત આતશી, યા બાદી, યા આબી, યા ખાકી, માઅલુમ હો-સકતી હે હરએક શખ્સકે નામકા પેહલા હરફ જો હોગા, ઉસપરસે ઉસકા તાલે, યા રાસ, ઓર ખાસીયત બખુબી માઅલુમ હોગી ઈસલીયે નુજુમકી કિતાબોંમેંસે તહકીક કરકે સબ ખુલાસા હીખ્ખા ગયા હે કે જીસસે આમીલ યાને અમલ કરને-વાલેકો, કીસી તરેહ હરકત યા ગફલત નહોને પાવે, ઓર અમલ પઢનેમે યા નકશા લીખનેમે બખુબી મદદ મીલે.

બાબ પચીસવાં—મંતરોંકે બ્યાનમેં.

ચું કે યે કિતાબ બ-નઝરે ફાય-દયે આમ લીખ્ખી ગઈ હે. ઓર ઇસસે યે ગરઝ હે, કે ખાસ ઓર આમ ઈસિસે પ્રાયેદા ઉઠાયે. ઇસલીયે કે, જો કોઇ અમલીયાતે ઉલવી યાને પાકીઝાકા તાલીબ હો, વોહભી ફાયેદા ઉઠાવે. ઓર જો સીફલી યાને મતરકા તાલીબ હો, વોહભી ફાયેદા ઉઠાવે. ઈસલીયે પેહલે અમલીયાતે ઉલવી, લીખ્ખે ગયે, ઓર ફીર યહાં પર અમલીયાતે સીફલી યાને મતર, જંતર, તંતરભી લીખ્ખે ગયે હે. અહલે ઈસલામકો સીફલી અમલ કરના ગુનાહ હે. કયુ કે ઉસમે શામેલીનસે મદદ માંગી જાતી હે.

૧૪૦—મોહનીકા મતર—સુરજ નીકલનેસે પેહલે લોબાન ઓર દો લોંગ આગમે જલાવે ઓર સદલ ઓર ઈતર, ઓર લોબાન ઓર પુલ અપને પાસ રખ્ખે. ઓર ઈસિ મંતરકો, ૨૧ બાર, સાત મગલ તક પરહે યાને હર મ-ગલકો ૨૧ મરતબે પરહે જબ અમલ કબઝેમેં આ—જાયે, તો પુલ પર ૨૧ મરતબે પરહ—કર પુક દેવે. ઓર મત-લુબકી પીઠ પર મારે. ખુદા ચાહે, તો વોહ સાથ હો—જાયે—વોહ મંતર યે હે.

કામરૂ દેસસે આઈ અકછા દેવી, જહાં ઇસમાઈલ જોગોકી પુલવાડી, જહાં બસે લુના ચમારી, જહાં જાયે. હમારે પુલકી બાસ, સો સો આવે હમારે પાસ, દુહાઈ લુના ચમારીકી.

૧૪૧—મોહુબ્બતકા સુરમા—આકાશ બેલ કદરે રૂઇમે લપેટ કર, ઇતવારકે દીન દીનકો એક બજે ચમેલીકા તેલ જલાવે, ઓર સુહાગેકા ઈતર, ઓર પાન, ઓર પુલ, અપને પાસ રખખે ઓર કાજલ પાડ-કર, આંખોંમે લગાવે. ઓર જીસકે સામને જાવે, તો વોહ આશીક હોવે.

૧૪૨—અદાવત—ઔરતકે બાલ ઓર મરદકા કપડા જલાકર, દોનોંકો ખીલાવે, તો આપસમે દુશમની હોગી

૧૪૩—મોહુબ્બતકા મતર—બાઝે ગીડરોંકે સરમે એક છોટીસી સગી હોતી હે જીસકો ગીડર સીંગી કેહતે હે. અગર પખ નક્ષત્ર ઇતિવારમે ઉસ સીંગકો લાકર ધુપ દેવે, ઓર સીદુરકા ટીકા લગાવે, ઓર યે મતર ૧૦૮ મરતબે પરહે, તો વોહ સીગ સીધ હોગી, યાને અમલમે આયેગી, ફીર ઉસે નવ ચદી ઈતવારકે ગુલાબકો પાનીમેં ઘીસકર, જીસકે કંધે પર યા દામન પર લગાવે, તો વોહ ઉસકા તાબેદાર બનેગા. વોહ મંતર ય હે

ગંગ જમનકા પાની લાઉ, ગીડર સીગી સીધ કરાઉ જીસકે કાધે લગાઉ જાયે, વોહી મેરે બસમેં આયે, જો ન સાંધે મેરા કામ, મહાદેવકી ઉસકો આન, ગુરૂ ગોરખકી દું દુહાઈ, ગીડર સીંગ સીધ હો જાયે.

૧૪૪—કીસીકો તાબે કરનેકા મંતર—એક છોટીસી સુપારી ઇતવારકો ખરીદ લાવે, ઓર ઉસી દીન ઉસકો સીંદુરકા ટીકા ઓર લોબાનકી ધુની દેકર, એક ડબ્બીમેં બંદ કરકે રખ–છોડે. જબ કભી સુરજ યા ચાંદ ગહુન હો, તો ઉસ રોજ કમર તક પાનીમેં જાકર, વોહુ સુપારી નીગલ જાવે, ઓર યે મંતર પરહુતા રહે. જબ ગહુન ખતમ હો-જાવે, તબ બાહેર નીકલ આવે. દુસરે રોજ જબ પા-ખાના ફીરે, તો ઉસમેસે વોહુ સુપારી સાબીત નીકાલ કર ધોકર, અછછી તરેહ સાફ કરકે રખ છોડે પસ જીસકો ઉસકા એક ટુકડા પાનમે ખીલા દેગા, વોહી ઉસકે કેહનેમે હો-જાયેગા–લેકીન ઇસ બાતકા ખ્યાલ રખખે, કે મોંહુ ચાંદ ઓર સુરજકી તરફ હો ઓર પાની દુંટીકે બરાબર હો. વોહુ મતર યે હે.

કાલે બનકી ગુલ છડી, ગહુન લગે ગોગાયે, ગહુન સુપારી ખાતેહી મેરે બસમેં હોજાયે દુહાઈ મહાદેવકી, દુહાઇ ગુરૂ ગોરખનાથ–કી

૧૪૫–કીસીકો અપને ઇશ્કમે દીવાના કરનેકા મતર–કીસી અકેલે મકાનમે રાતકે વકત નગા હોકર ચોકડી મારકર બેઠ જાવે, ઓર અપને પીછે ચીરાગ જલતા રખખે. તાકે અપના સાયા સામને નઝર આવે ૧૦૮ મરતબે મતર પરહુ–કર ઉઠ. ખડા હોવે, ઈસ તરેહ બીલા–નાગાહુ ગ્યારા

રોજ તક અમલ કરે, તો મતલબ હાસીલ હોગા. વોહ મંતર યે હે.

યા ઈબલીસ યા શયતાન, મેરી શીકલ બનકર પુલાનેકો રાન, સુતેકો જગા લા, બેઠેકો ઉઠાલા, ન લાવે તો અપની માંકા દુધ પીયા હરામ કરે

૧૪૬–મોહબ્બતકા મતર—હીદુ લોગ જો દરીયા કિનારે મીસવાક (દાતન) કરકે, ઓર ઉસકો ચીરકે ફેક દેતે હે વોહ બહોતસે જમા કરકે સુખા રખે. પસ દસેહરા યા દીવાલીકી રાતકો અકેલા જગલમેં જાવે ઓર આબાદીસે દુર કહી પીપલ યા બડકા અકેલા દરખ્ત ખડા હો, ઉસકે નીચે જાકર, એક ચુલ્હા બનાવે ઓર ખોપરીમે ચાંવલ પકાવે. લકડીયોકી જગા વોહી મીસવાક ખોપરીકે નીચે જલાવે મગર અપને આસપાસ એક બડા કુડલ ખેચ લેવે. ઓર ઉસી કુડલકે અદર બેઠકે યે કામ કરે ઓર ચુલ્હાભી કુડલકે અદર બનાવે. જબ તક ચાવલ પકકે વહા તક આપ મતર પરહતા રહે મઝબુત દીલ કરકે બેઠે. ઓર હરગીજ ન–ડરે. બહોતસી ખૌફનાક શીકલે દીખાઇ દેંગી. ઓર કુડલકો ચારોં તરફસે આ ઘેરેગી. મગર કુંડલકે અદર ન આ–સકેગો. ઈસ લીયે બે–ફીકર હોકર અદર બેઠા રહે. જબ ખોપરીકે અંદર ચાંવલ પક–કર ગલ જાવેં, તબ ઉસ ખોપરીકો ઉઠાકર પીપલકે ઝાડસે મારે, કે કુછ ચાંવલ

ડકે સાથ ચીપક કર રેહ-જાઇંગે, ઓર કુછ ગીર પડેંગે. સ ઈન દોનોં કીસમકે ચાંવલોંકો અલગ અલગ પેહછાન-ર રખ્ખે. જો ચાંવલ ચીપક-કર રેહગયે થે, અગર ઉનમેં-એક દો દાને કીસીકો મીઠાઇમે ખીલાયેગા, તો વોહ ખ્સ ઉસીકા હો-જાયેગા. અગર ગીરે હુયે ચાંવલોંમેસે ેક દો દાને કીસીકો ખીલાયેગા, તો જુદાઈ હો-જાયેગી. મગર ન ચાંવલોંકો ધુપમેં અછ્છી તરેહ સુખાકર રખ્ખે અગર ોલે બદ કરકે રખ્ખોગે, તો સડ જાવેગે. કુડલ નીકાલ-કા મંતર યે હે.

આય-તુલ કુરસી દીન કુરઆન, ચવદા તબક તુઈ હુમાન, આય-તુલ કુરસી દીન હજારી, મોહમદુર રસુલુલ્લા રી અસવારી, લંકાસા કોટ સમદરસી ખાઇ, યા હઝરત ુલેમાન પયગંબર તેરી દુહાઈ.

તીન મરતબે યે મતરકો પરહે. ઓર છુરી-પર દમ રે, ઓર છુરીસે એક હલકા (કુડલ) અયસા ખેચે. કે કીર કહીં ટુટને નપાવે. ઓર જહા કુડલકે દોનોં સીરે મીલજાવે, વહીં છુરી ગાડ દેવે. પસ ઉસકે અદર બેઠકર લ અમલ કરે. ઓર ચાંવલોંકે પકને તક નીચેકા અમલ રહતા જાવે. વોહ અમલ યે હે.

હર નાગરસે ચાંવલ લાઉ, ગંગ-જલસે ખીર પકાઉં, ીરાકો યે ખીર ખીલાઉં, ખીર ખીલાકર બસમેં લાઉં

કીલુ તેરે માત પીતા, જીને તુઝે જનાયો હે. કીલું તેરે બહેન ભાઇ જીને તુઝે ગોદ ખીલાયા હે, અનંત કીલું, બનત કીલુ. બીસીયોં દંત જાગો, જીસ કામમેં લાઉં ઉસમેં લાગો.

૧૪૭–બચ્ચા પયદા હોનેકા દર્દ દુર હોનેકા મંતર અગર કીસી ઔરતકો જન્નેકા દર્દ હોતા હે, ઓર બચ્ચા પયદા ન હોતા હો તો યે મતર પરહ–કર, કાલે દોરેમેં સાત ગાંઠે લગાવે, કમરમે બાંધનેકો દેવે. ઇનશા અલ્લાહ તુરત બચ્ચા પયદા હોવે, તો વોહ દોરા ખોલ–દેવે. વોહ મતર યે હે

અરજન સરજન તારા ટુટે, ફલાનીકા (ઔરતકા નામ લેવે) પેટ છુટે

૧૪૮–બીછ્છુ ઉતારનેકા મતર–અગર બીછ્છુ ઉતારના મઝુર હો, તો યે અમલ સાત રોજ ફજરમે કરે. ચને ભુને હુયે પાવ–સેર લેકર, ઉસપર સો મરતબે યે મતર પરહ–કર દમ કરે, ઓર વોહુ ચને બચ્ચોકો બાંટે. બાદ સાત રોજકે બીછ્છુ ઉતારે તો, ઝેહર ઉતર જાયેગા. વોહ મતર યે હે.

બડમે જડ જડમે ડાલી, વહાં બસે બીછ્છન કાલી બીછ્છનકે અઠારે બચ્ચે, છે કાલે છે કબરે છે કકોતરે, ઉતરે તો ઉતારૂ, ચડે તો મારૂ, ઉતર બીછ્છુ ડંક છોડ,

મેરે ઉતારે ના ઉતરે તો, ખાજા મોઇનુદ-દીન ચીશતીકા આન.

૧૪૯-મોહનીકા મંતર-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાબેદાર બના-લેવે, તો ઈસ મંતરકો સાત દીન તક યાને હરરોજ ૧૦૮ મરતબે પરહે. યા દીવાલીકે દીન પરહે. તો અમલમેં આયેગા. ફીર પાનકે બીડે પર દમ કરકે ખીલાવે. ઇસ તરેહ તીન બીડે ખીલાવે, તો મતલબ હાસીલ હોગા. વોહ મંતર યે હે.

અચપલ મોહની ચંચલ નાર, છોડે ઘંટી ફીરે ઘરદાર હાથમેં બીડા રાહ સુધાર,* ઉસકો ખાતે સુખ નહો, સોતે સુખ નહો, જબ દેખે હમારા મુખ, તો આવે ઉસકો સુખ હમારા બચન ન રખે તો તુઝે મહાબીરકી આન.

બાબ છબ્બીસવાં-શોઅબોદાંમેં.

૧૫૦-થોડા નવસાગર ઓર આકર કરહા (અક્કલગરા) ઘીસકર, અપને મોંહકે બીચમેં રખ્ખે. ઓર ઉસકે પાનીસે ગરગરા કરે, બાદ ઉસકે ઈંગારા આગકા જલતા હુવા, બીચ

*યહાં ઉસ શખ્સકા નામ લેવે. અમલમે લાતે વક્ત નામ લેનેકી ઝુરૂરત નહીં હે. લેકીન પાન પર દમ કરતે વક્ત નામ લેવે.

મોંહકે રખ્ખે, તો હરગીજ મોંહ ઉસકા આગસે ન-જલેગા. ગોયા મોંહમેં બરફ રખ્ખા હે.

૧૫૧–અગર થોડી ખાક, કે જહાં ગધા લોટા હો, વોહ લેકર નીચે દસ્તર ખાનકે રખ્ખે. તો ખાનેવાલે ઇસિ શીદ્દતસે હંસેં ઓર કેહ-કહા મારેં, કે ખાના છુટ જાયે, હંસી હરગીજ બંદ નહો.

૧૫૨–અગર મુરદા ઇનસાનકે દાંત, ઓર હુદહુદ જાનવરકી ઝબાન, કીસી શખ્સકે સીરહાને રખ્ખે, તો વોહ હરગીઝ ખાબ યાને નીંદસે નહીં જાગેગા.

૧૫૩–અગર કીસીકો બીછ્છુને ડંક મારા હો, તો થોડા નવસાગર લેવે, ઓર ઉસમેં ચુના મીલાવે, ઓર વોહ ઘીસકર સુધાવે, કે જીસસે ઉસકી બુ દીમાગમે પહોંચેગી, તો ફોરન બીછ્છુકા ઝેહર ઉતર જાયેગા

૧૫૪–અગર કીસીકો સાંપને કાટા હો, તો ઉસી વકત એક ચીનોઠી બરાબર નીલા-થોથા લેવે ઓર બારીક ઘીસકર, સાંપ કાટે હુયે કે દીમાગમે પહોંચાવે, તો ઉસી દમ વોહ શખ્સ હોશમેં આ-જાયેગા. ઓર મરનેસે બચ જાયેગા. લેકીન યે ઇલાજ જલ્દ કરના ચાહીયે, ક્યું કે દેર હોગી, તો ઇલાજ કારગર ન હોગા.

૧૫૫–સમંદરફીન, ઓર ગંધક રૂઇમે લપેટ કર, ઓર ઉસકી બત્તી બનાકર તીલકે તેલમેં જલાવે, તો કરાસીભી હવા ચલેગી, લેકીન બત્તી નહા બુઝેગી.

૧૫૬–ઇતવારકે દીન જબ અમાસ હો, તબ ઘુઘુ યાને (ઘુવડ) જાનવરકા તલવા લેકર ઉસે પાનમેં રખકર જીસ ઔરતકો ખીલાવે, તો વોહ બસમે આ જાવે.

૧૫૭–છુઇ મુઇ યાને શરમીંદગીકી પત્તી લેકર, ઇતવારકે દીન હાથમેં મલે, જબકે કીસી ઔરતકો શરમીંદા કરના મંઝુર હો, તબ અપની હથેલી ઉસે દીખાવે, ઓર મુઠ્ઠી બંદ કર લેવે, જબ તક મુઠ્ઠી બંદ રહેગી, ઉસકે પીસતાન ગાયેબ રહેગે.

૧૫૮–જંગલી મેંડકકી ચરબી તીન બાર તલવેમે, અંગુઠેસે એડી તક મલકર, આગપર ચલે જાયે, તો પાઉં હરગીઝ ન–જલેગા.

૧૫૯–ઔરતકા સબુચા યાને ઘડા પાનીસે કભી ખાલી ઓર કભી ભરા હુવા માઅલુમ હોવે હુસકી ચોચ લેકર મંગલકે રોજ પનઘટકે રાસતેમેં એક લકીર ખેચે, જો કોઇ પનહારી ઉસ જગાસે જાયેગી, તો ઉસકા ઘડા ખાલી માઅલુમ હોગા. ઓર ફીર ઉસ તરફ જાયેગી, તો ભરા હુવા નઝર આયેગા ગરઝ–કે જીતની દફા આના જાના હોગા, ઉતની દફા ખાલી ઓર ભરા હુવા માઅલુમ હોગા.

૧૬૦–જાનવરોંકો પકડનેકા ઈલાજ–ચાહીયે, કે ચને, યા ચાંવલ, યા ગીહું લેકર મદારકે (આંકડા) દુધમે તર કરકે સુખાવે, ફીર જીસ જગા વોહ દાના પડેગા, ઓર જો

પરીંદા ઉસે ખાયેગા, તો ફૌરન બે-હોશ હો-જાયેગા. ઉસ હાલતમેં ઉસકા પકડ લેના આસાન હે.

૧૬૧-બગેર ખુંટીકે ખીડાઉં-પર ચલના. અગર સુફેદ ચીનોઠીકો પાનીમેં ઘીસકર, ખીડાઉ પર લગાવે. ઓર ઉસકો સુકાવે, ઓર ફીર પાંઉ ધોકર ખીડાઉં પર બગેર ખુંટીકે ચલે, તો ચલ સકેગા.

અગર હડતાલ, ઓર મંસલ, ગાયકે મસકેમેં મીલાકર સાત ગોલીયા બનાવે, બાદ એક હપ્તે તક, મોરકો ખીલાવે બાદ એક હફતેકે ઉંસ મોરકી બેટ (ગુ) લેકર હાથમે લગાવે ઓર ફીર હાથમે ચાંદી યા સોનેકી કોઈ ચીજ હાથમેં લેવે, તો કીસીકો માઅલુમ ન હોગી.

૧૬૪-તમામ ઘરમે સાપ દીખલાઇ દેગે-સાંપકી કચલી લાકર, ચાર બત્તી બનાવે, ઓર ચાર કોડીયે તાબેકે લેકર ઉસમેં તેલ ડાલે, ઓર ઉન બત્તીયોંકો સીલગાવે ચીરાગોંકા રૂખ મશરીક યાને પુરબકી તરફ રખ્ખે. તો એક ઘડીકે બાદ તમામ ઘર સાંપોંસે ભરા હુવા માઅલુમ હોગા અગર ચીરાગ ગુલ કર દોગે, તો તમામ સાંપ ગાયેબ હો-જાઈગે.

૧૬૫-લોહેકી જંજીર યા સકલ આગમેં ગરમ કી હુઈ પકડના-ભગડેકે પત્તોંકા અરક હાથોંમેં ખુબ મલકર, સાયેમે ખુશ્ક કરે, ફીર ગરમ કી-હુઇ જંજીર યા સંકલ પકડોગે, તો હાથ જલનેસે મહફુઝ રહેંગે.

બાબ સત્તાઈસવાં—અદવીયાત યાને દવાઈયોંકે બ્યાનમેં.

જાનના ચાહીયે, કે સીવાયે મૌતકે કોઈ અયસા મરઝ નહીં, કે જીસકે દફા હોનેકે લીયે, દવા ઓર દુઆસે ઈલાજ ન—હોવે. મુસલીમમેં જાબીર રદી, સે રિવાયત હે, કે હઝરત સલ, ને ફરમાયા, કે હર બીમારીકી એક દવા હે, ફીર જબ વોહ દવા બીમારકો પહોંચે, તો ખુદાકે હુકમસે સેહહત હાસીલ હોતી હે. જબ આદમી કીસી મરઝમે મુબતીલા હો—જાયે, તો ઝુરૂર હે, કે અલ્લાહ તઆલા પર તવકકુલ કરકે, અપને મરઝકા ઇલાજ કરે, ઓર યે સમઝે, કે શાફીએ બરહક અલ્લાહી હે. ઓર દવામેં ઉસીકી તાસીર બખશી હુઈ હે.

૧૬૬—સરકે દર્દકા ઈલાજ—જબ સરમે દર્દ હો, તો યે લેપ સરપર લગાવે, સુઠ, ઓર એરંડકી જડકા છીલકા કુટકર છાન લેવે, ઓર ઉસકો પાનીસે ધોકર, સાઠીકે ચાંવલકે સાથ બારીક પીસકર સરપર લગાવે

૧૬૭—સરકે દર્દકા ઈલાજ—અગર કીસીકો દર્દ ગરમીસે હોતા હો, તો સુફેદ સંદલ, ઓર ગુલે નીલોફર (કુંપલીકે પુલ) ઓર જવકા આટા, યે તીનોં ચીજેં ચાર ચાર માશે લેવે,

ઓર પાનીમેં પીસકર પેશાનીકે ઉપર લગાવે.

૧૬૮–આધે સરકે દર્દકા ઇલાજ–કાગજી લીમુંકા રસ, દો કતરે નાકમેં ડાલે, જીસ તરફ સરકા દર્દ ન હો, ઉસ તરફ નાકકે સુરાખમેં ડાલે.

૧૬૯—નવસાગર ચાર રતી, પાનીમેં ઘીસકર, નાકમેં ડાલે. જીધર દર્દ ન હો, ઉસ તરફકે સુરાખમેં ડાલે.

૧૭૦–ઇરકાન યા કવલેકા ઈલાજ–રેવદ–ચીની, ચાર માશે, કાસની દો તોલે, કાલી દરાખ દો તોલે, ઇન ચીજોંકો પાવ સેર પાનીમે રાતકો ભીગાવે, ઓર સુબોહકો મલકર છાન લેવે. ઓર પીલાવે. ઈસી તરેહ સાત રોજ તક પીલાવે. ખટટી ચીજેં ઓર તેલ વગયરા ન ખાવે.

૧૭૧—ત્રીફલા, સુકી ગીલો, યે દોનો ચીજે બરાબર વજનમે લેવે, ઓર બારીક કુટે, ઓર દસ માશે, હર રોજ સુબોહમેં ખાવે. યે દવા સાત દીન તક ખાવે.

૧૭૨–બવાસીર, યાને મસોંકા ઈલાજ–બવાસીર દો કિસમકી હે. એક વોહ, કે મકઅદમે મસે હોં, ઓર ઉસમેંસે ખુન નીકલે, ઉસકો બવાસીરે ખુની કેહતે હે. ઓર જીસમેંસે ખુન ન નીકલે ઓર ફુલ જાવે. ઉસકો બાદી બવાસીર કેહતે હે. ઈલાજ યે હે. હાર સીંગારકે બીજકો છીલે, ઓર એક તોલા લેવે, ઓર કાલી મીરચીયાં આધા તોલા લેવે. યે દોનોં ચીજોંકો કુટ છાનકર ગોલીયાં

બનાવે. ઓર વજન હરએક ગોલીકાં દો માશે હોવે, અયસી ગોલી બનાવે. વોહ ગોલી હરરોજ એક ઠંડે પાનીસે નીગલ જાવે. આરામ હોતે તક ઈલાજ કરે. પરહેજ, ગરમ ચીજેં, ગોશ્ત, મછલી, બેગન, વગયરાકા રખ્ખે.

૧૭૩—શોરા કલમી, ઓર રસોત, હમ વજન લેકર, ઉસકો પીસ ડાલે, ઓર જંગલી બેરકે બરાબર ગોલીયાં બનાવે, ઓર હરરોજ એક એક ગોલી ખાવે. ઓર યેહી ગોલીયોંમેંસે ઘીસકર મસોંપર લેપ લગાવે, તો બેહતર હે.

૧૭૪—કાલી જીરીકા સુપુફ (ભુકી) ખુની ઓર બાદી, બવાસીરકો મુફીદ હે. કાલી જીરી એક તોલા લેવે, ઓર આધી સેકે ઓર આધી કચ્ચી રખ્ખે. ઓર હરરોજ સાઠીકે ચાંવલકે પાનીકે સાથ એક દીરમ ખાવે.

૧૭૫—રસોત, સુકે ધાને, નાગ કેસર, યે તીનોં ચીજેં વજનમેં બરાબર લેવે. ઓર ઉનકો બારીક કુટ ડાલે. ઓર હરરોજ સુબોહમેં એક તોલા ફૂંકી મારે, ઓર ઉપર થોડા ઠંડા પાની પીવે. તો બવાસીર દફા હોગી.

૧૭૬—મીરગી યાને ફેફૂરેકા ઈલાજ—આકર કરહા યાને હીંદી અક્કલગરા, કુટ છાનકર શેહદમેં મીલાવે, ઓર જવાન આદમીકો એક તોલા, ઓર બચ્ચેકો દો માશે હર-રોજ ખીલાવે, એક હફ્તેમેં આરામ હો-જાયેગા.

૧૭૭—જીસકો મીરગીકા આરીઆ હોવે, તો તુખ્મે કુન્ચા યાને કાકચેકે બીજકો ગાયકે ઘીમે જોશ દેકર, જીસકો ફેફ્રા આતા હો, ઉસકી નાકમેં ડાલે, તો આરામ હોગા.

૧૭૮—આગસે જલે હુયેકા ઇલાજ—બડકી કુંપલ ગાયકે દહીમે પીસકર, જલી હુઈ જગા પર લગાવે. તો આરામ હોગા.

૧૭૯—અગર બદન જલકર સુફેદ હોગયા હો, તો હરડે, બેડે, ઓર આવલે, કો પાનીમેં પીસકર લગાવે.

૧૮૦—કાનકે દર્દકા ઈલાજ—લસ્સન કુટકર, ઉસકા સાફ અરક લેકર, નીમ ગરમ કરકે જીસ કાનમે દર્દ હોતા હો, ઉસમેં ટપકાવે.

૧૮૧—મીઠે તેલકે અંદર ઘોડાવજ ગરમ કરે, ઓર જબ ઠંડા હોવે, ઉસ વકત કાનમેં વોહ તેલ ટપકાવે.

૧૮૨—જીસકા કાન પકગયા હો, ઓર ઉસમેસે પીપ બેહતા હો, તો ખાલીસ શેહદ લાકર, ઉસકો ખુબ ગરમ કરકે, ઉસકી બત્તી બનાવે, ઓર વોહ બત્તી ઉસ કાનમેં રખ્ખે, તો પીપ ચંદ રોજમે બંદ હો-જાયેગા.

૧૮૩—દાંતોંકે દર્દકા ઈલાજ—તુલસીકી પત્તીયાં, કાલી મીરચીયાં, પીસકર ગોલી બનાકર, દાંતોંકે નીચે દબાયે.

૧૮૪—અક્કલગરા, નવશાગર, અફ્યુન, હરએક પાંચ માશે પીસકર, દાંતોંપર રખ્ખે, દર્દ દુર હોગા, ઓર કીડેભી મર જાઈંગે.

૧૮૫–ખાંસીકા ઈલાજ–મલેઠી, (જેઠીમદ) ઓર કાલી મીરચ, બીરયાન કરકે, બરાબર ઉસકે મીસરી મીલાકર, કુટ છાનકર ચનેકે બરાબર, ગોલીયાં બનાવે રાતકો દો ગોલીયાં મોહમેં રખ્ખે. યે ઈલાજ બલગમી ખાસીકો મુફીદ હે.

૧૮૬––કાકડા સીંગ, જેઠીમદ, બબુલકા ગુંદ, ખસખસકે પોસ્ત, પીપલ (છોટી પીપર) સમંદર ફલ, બરાબર વજનમેં લેવે, ઓર કુટ છાનકર, સુપુફ યાને ભુકી બનાયેં, ખુરાક હરરોજ તીન માશે ખાવે.

૧૮૭–હીચકીકા ઈલાજ–નારીયેલકે બાલ જલાકર, રાખ ઉસકી પાનીમેં મીલાયે, જબ વોહ રાખ પાનીકે નીચે બેઠ જાયે, પાની ખાલીસ ઉસકા લેકર પીયે

૧૮૮––મોરકે પર જલાકર તીન માશે, શેહદમે મીલાકર ખાયેં.

૧૮૯–પુદીના શક્કરમેં મીલાકર ચાબે.

૧૯૦–તાપ તીલ્લીકા ઈલાજ–લીમુકા અરક એક દામ, પ્યાઝકા અરક એક દામ, બાહુમ મીલાકર ચવદા રોજ તક પીયે. ઓર સીવાયે નરમ ચીજકે, માનીદ ખીચડી, ઓર દાલ ખુશકેકે ઓર ન ખાવે.

૧૯૧–કરેલેકી કુપલે સુખી સાડે તીન મીસકાલ, ઓર ઉસસે આધા વજન કાલી મીરચીયાં લેવે, ઓર કુટ છાનકર, હરરોજ સુબોહકો પાનીકે સાથ પીયેં. તીલ્લીકી સખતીકો દુર કરતા હે.

૧૯૨–સુજાક યાને પીરમેકા ઈલાજ–કબાબ ચીની, રેવંદ ચીની, ઈલાયચી, હરએક છે માશે, કલમી શોરા, એક તોલા મીસરી દો તોલે, યે સબ ચીજેં બારીક કરકે, ગાયકે દુધ સાથ પીયેં.

૧૯૩–જાસવંતીકે પુલ, પેહલે રોજ એક પુલ બતાશેકે સાથ ખાવે, ઈસી તરેહસે ચાર રોજ તક, એક એક પુલ જયાદા કરકે ખાવે. ઓર પાંચવેં રોજસે એક એક કમ કરે, કે એક તક હો-જાવે. ઈનશા અલ્લાહ સુજાક અચ્છા હો–જાયેગા.

૧૯૪–દો બતાશે લેકર, ઉસમેં બડકા દુધ, ભરકર, તીન રોજ તક સુબોહકે વક્ત ખાવે, બડકા દુધ સુરજ નીકલનેકે અવ્વલહી નીકલેગા.

૧૯૫–સંદલકા ખાલીસ તેલ બતાશેમેં ડાલકર ચંદ રોજ ખાવે, તો બીમારી દુર હોગી.

૧૯૬–મેહદીકે પત્તે, આંવલે, સુફેદ જીરા, ધનીયા (ધાને) ગોખરૂ, સબ એક એક તોલા લેવે, ઓર ઇન સબકો થોડા કુટ ડાલે, ઓર મીટટીકે બરતનમેં પાની ડાલકે રાતકો ભીગાવે. ઓર સુબોહમેં નીથારકે, ઉસમેં એક તોલા શક્કર મીલાકર પીવે.

૧૯૭–આંખોંકા ઇલાજ–સુરમા બનાનેકી તરકીબ, સુરમેકા પથ્થર દો માશે. હરડેકે પોસ્ત છે માશે, બાંસ લોચન છે

મારો, ઈન સબ ચીજોંકો ખરલ કરકે સુરમા બનાવે, ઓર આંખોંમેં લગાવે તો આંખોંકી રોશની જયાદા હોગી.

૧૯૮–જીનકી આંખેં કમજોર હો ગઈ હોં, તો સુરમા બનાવે, જાફ્રાન, કાપુર, ઓર મીસરી, યે તીનોં હમ વજન લેકર, બારીક સુરમા બનાવે, ઓર આંખોંમેં લગાવેં.

૧૯૯–હમ્મેકા ઈલાજ–ફીટકી કો આગપર સેકે, ઓર ઉસકે બરાબર મીસરી લેવે, ઓર દોનોંકો કુટકર ભુકી બનાવે ઓર ખુરાક દો માશે હરરોજ ખાવે.

૨૦૦–મદાર યાને આંકડેકી કલી, કે જો ખીલી નહો, વોહ લેવે, ઓર દો હીસ્સે અજવાન લેવે, ઓર દોનોં કો કુટકર ગુડકે અંદર મીલાવે, ઓર ગોલીયાં બનાવે. એક તોલા સુબોહમેં ખાવે.

૨૦૧–કુવ્વતે બાહ યાને તાકતકી દવાયે–સમદર સોખ તાલમખાના (એખરા) તુખમે રીહાન, હરએક પાંચ દીરમ કુટ છાનકર, સુફુફ બનાકર, આધા દામ, નહાર મોંહ ખાવે તુરશી (ખટાશ) ઓર બાદીસે પરહેજ કરે

૨૦૨–આકર કરહા, એક દીરમ, તુખમે રીહાન આઠ દીરમ, શક્કર નવ દીરમ, કુટકર છાનકર, ગોલીયાં બના કર, એક દીરમ ખાવે,

૨૦૩–ચનીયા ગુંદ, ઓર બહુફલી, યે દોનોં બરાબર પીસકર, એક તોલા હરરોજ દુધકે સાથ ખાવે, તો મની

(ઘાત) ગાઢહી હોગી. ઓર કમરકા દર્દ ઓર કમજોરીકી શીકાયત દુર હોગી.

૨૦૪–તપ યાને બુખારકા ઇલાજ–સમંદર ફુલ, કાલી મીરચ, તુલસીકે પ-તે, બરાબર વજનમેં લેકર, એક માશા તપ આનેકે અવ્વલ બાસી પાનીકે સાથ ખાવે

૨૦૫–પીપલ (પીપર) કાલી મીરચ, કલોંજી, ચીરાતા, ગેરૂ, હરએક એક એક માશા, ભગકે પ-તે દો–માશે કુટ છાનકર સુપુફ બનાયે, ઓર બુખાર આનેકે અવ્વલ એક માશા ખાવે બચ્ચેકો આધા માશા દેવે.

૨૦૬–તુખમે રીહાન એક તોલા લેકર, ઓર એક તોલા મીસરીકે શરબતમે ભીગા દેવે, જબકે વોહ પુલ હો જાવે, તો તપવાલેકો તીન રોજ તક ઇસી તોરસે પીલાવે, ખુદા ચાહે, તો તપ દફા હો–જાયેગી.

૨૦૭–ઝેહરકા ઇલાજ–જીસ શખ્સને ઝેહર ખાયા હો, તો ઉસકો કય (ઉલટી) ગરમ પાની યા ખારા પાની પીલા કર કરાવે, યા ઘી ખુબ પીલાવે

૨૦૮–સબ કીસમકે ઝેહરકો ફાયદા કરે, ચોલાઈકી જડ, અગર તાઝી હો, તો એક તોલા, ઓર અગર ખુશ્ક હો, તો છે માશે, પાનીમે પીસકર, ગાયકે ઘીકે સાથ ખાયેં.

૨૦૯–ગાયકા ઘી દસ દીરમ, લાહોરી નમક દો દીરમ, મીલાકર ખાયે, તો સાંપકે કાટે હુયે, કો ફાયદા હોગા, યાને ઝેહર ઉતર જાયેગા

૨૧૦–કઠમાલાકા ઇલાજ–મુલીકે બીજ, બકરીકે દુધમે પીસકર લેપ કરે.

૨૧૧–સીંગ ઓર નાખુન ગાયકે જલાકર, ઘીમે મીલા કર, કઠમાલાકે દાનોંપર લગાવેં

૨૧૨–આવાઝ ખુલનેકા ઇલાજ–ખસખસકે પોસ્ત, ઓર અજવાયનકો જોશ દેકર ગરગરા કરે, ઓર ગુદીકી જડ મોંહમે રખે.

૨૧૩–ચાવલ ગુડમે પકાકર સોતે વક્ત પેટ ભરકર ખાયેં, ફીર એક ઘટેકે બાદ દો ચમચે, નીમ ગરમ પાની પીયેં, ઓર મોંહમે કબાબ ચીની રખે

૨૧૪–ઝુકામ ઓર નઝલેકા ઈલાજ–જો ફુઝલાત દીમાગસે નાકકી રાહ નીકલે, વોહ ઝુકામ હે, ઓર જો હલ્કકી તરફ ગીરે વોહ નઝલા હે, ઇસ મરઝમે જીમાઅ, ઓર ઉંધે સોનેસે, ઓર ખટાઇ, ઓર દહી, ઓર ઘીસે પરહેજ કરે. પાની કમ પીયે. ખુદકા કાહવા પીનેસે નુઝુલકો ફાયદા કરતા હે. ઓર સરપર જાફરાન પીસકર ગરમ કરકે લગાનેસે ઝુકામ ખુશ્ક હો જાતા હે.

૨૧૫–બાલ ઉડાનેકા પાઉડર—કલઈ ચુના, જો બુઝા હુવા નહો, દો તોલે, હડતાલ જર્દ ઉમદા એક તોલા, સંગે જરાહત એક તોલા, કાપુર દો માશે. ઈન સબકા સુફુફ કરકે કીસી શીશીમે રખ્ખે, ઝુરૂરતકે વક્ત કદરે લેકર પાનીસે લગાયેં, ઓર ચદ મીનીટ ધોડાલેં, બાલ સબ ગીર જાઇગે, ફીર કદરે તેલ લગાયે.

૨૧૬–જુલ્લાબકી ગોલીયાં—સોનામકીકે પ-તે એક તોલા લેકર ઉસકો બદામકે તેલમે મીલાકર, ગુલકદ, હરડેકા મુરબ્બા, કાલીદરાખ, દુધીકા મગજ, સેફા. હરએક એક એક તોલા સબકો પીસકર ઉસકી ગોલીયાં જગલી બેરકે બરાબર બનાકર રખખે, ઓર ઝુરૂરતકે વકત એક યા દો ગોળી સુબોહકો યા શામકો ખાનેસે પેટ સાફ હોજાતા હે.

૨૧૭–મોહકી બદબુ દુર કરનેકા ઈલાજ—અગર મોહસે બદબુ આતી હો, તો યે ગોલીયા બનાકર મોહમે રખ્ખે ઈલાયચી, સુપારી, લોંગ, આકર કરહા (અક્કલ ગરા) હર એક એક તોલા. ઓર ગુલાબકા પાની ઓર પકકે પાન લેકર ઉસકો ખરલ કરકે ગોલીયા છોટી છોટી બનાકર મોંહમે રખખેં.

૨૧૮–મસોડોંકા વરમ દુર કરનેકા ઈલાજ—ચમેલીકે પ-તે, મોલસરીકે ઝાડકી છાલ, ગુદીકે ઝાડકી છાલ, થોડી થોડી લેકર પાનીમે ડાલકર જોશ કરકે ઉસકે ગરગરે કરનેસે વરમકો મીટાતા હે. ઓર દરદકો દુર કરતા હે.

૨૧૯–હયઝા યા કોલેરાકા ઈલાજ—અગર કય (ઉલટી) ઔર દસ્ત જારી હાં, તો દરયાઈ ખોપરા, ઔર ઝેહર મોહરા યે દોનોંકો ગુલાબકે પાનીમેં ઘીસકર ઇમલી, યા અનારકે શરબતમેં મીલાકર પીલાનેકે દસ્ત ઔર કય બંદ હોંગે,

૨૨૦—તીહાલ યાને તાપ તીલ્લીકા ઈલાજ—જીગરકે પાસ એક સખ્ત ગોલા હોજાતા હે. જીસસે બદન દુબલા ઔર બુખારભી આને લગ જાતા હે. ઉસકા ઈલાજ યે હે.

નવસાગર, રાઈ. અજવાન, કતીરા ગુંદ, સબ એક એક માશા, મીસરી દો મારો, ઈસકા સુપુફ (ભુકી) કરકે હરરોજ યે ખાયા કરે, ઔર ઉપરસે પાની પીકર જીસ તરફ તીલ્લી હો, ઉસ બાજુ લેટ જાવે, ઔર પાવ કલાક તક લેટ રહે. ઔર મરીઝ બચ્ચા હોવે, તો દવાઈકા આધા હીસ્સા લેવે. પરહેઝ–ખટટી ઔર બાદીકી ચીજે ઔર તેલ વાલી ચીજોકા કરના ચાહીયે

શાયેકીનોં ઔર નાઝેરીનોસે ઇલતેમાસ કરતા હુ કે, ઇસ કિતાબકે જમા કરનેમે મુજકો બોહત મુસ્કીલેં પેશ આઇ હે. ઔર ઇસમે જો અમલીયાત ઔર તાવીજાત ઔર દવાયે વગય–રા દાખીલ કીયે હે, ઉસસે ઝુરૂર ફાયેદા મીલેગા. લેકીન મોહબ્બતકે અમલ હરામ–કારીકી નિયતસે ન–કરે, કયુકે ઉસમે દીની ઔર દુન્યવી નુકસાન હે. ઔર અદાવત કે અમલ અગરચે કારગર હોતે હે, લેકીન કીસીકો જરાસી બાત પર બરબાદ કરનેકા કોઇ ઇરાદા કરકે વયસે અમલ

કરેગા, તો ઉસમેભી નુકસાન ઉઠાયેગા. ઓર સીફલી યાને હીંદવી અમલ મુસલમાનોંકો કરના હરગીજ દુરૂસ્ત નહીં હે. કયુંકે વોહ સબ શયતાની અમલ હેં. મેને ઇસ કિતાબમેં અયસે અમલ ઇસલીયે દાખીલ કીયે હે, કે અગર કીસી મુશરીક યા હીંદુકો ઉસકી ઝુરૂરત હો, તો વોહ ઇસસે ફાયેદા ઉઠાવે. હરએક અમલ યા ઇસમમેં તાસીર ઝુરૂર હે, લેકીન બુઝુરગોને જોજો કવાયેદ બતાયે હેં, ઉન કવાયેદ ઓર તરકીબોકે મોવાફીક અમલ કરનેસે કામયાબી હાસીલ હોગી, હરકોઇ ચીજ બરાબર અમલ કરકે તજરૂબા કરે, અગર એક વક્તમે કામયાબી નહો, તો દુસરી વક્ત અમલ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ ફતેહમદી હાસીલ હોગી.

ગુજરાતીમે આજ તક અયસી કોઇ કિતાબ નહીં છપી હૈ. ઇસલીયે મુજકો ઉમ્મીદ હે, કે યે કિતાબ શાયેકીનોંકો ઝુરૂર પસંદ પડેગી અગર યે કિતાબ લોગોકો પસદ આયેગી, તો અયસી દુસરી કિતાબ ઇનશા અલ્લાહ ઝુરૂર છપવાઇ જાયેગી.

અલહમ્દો લિલ્લાહ, કે યે કિતાબ **ઝીંદા કરામાત ઉર્ફે ખઝી—નયે અમલીયાત**, તમામ હુઇ. ખુદાવંદ કરીમ, અપને હબીબ હઝરત મોહંમદ સલ, કે તુફેલસે મકબુલે આમ કરે. આમીન. યા રબ્બુલ આલમીન.

